

الإسلام - نبذة موجزة عن الإسلام
(مشتملة على الأدلة) (الجمعية)

Ислам

Ислам

Сажета посланица о исламу, утемељена на текстовима Часног Кур'ана и Посланикових казивања.

Важна књига која садржи кратку дефиницију ислама, појашњавајући његове најзначајније темеље и учења, на основу темељних извора: Часног Кур'ана и Посланикових предаја. Ова књига је упућена свим људима, муслиманима и немуслиманима, на њиховом језику, и важи за свако време и место, у различитим околностима и условима.

Верзија која садржи доказе из Часног Кур'ана и Посланикових предаја.

1. Ислам је Аллахова порука свим људима. Он је вечна божанска посланица и печат свих Божијих објава.

Ислам је Аллахова посланица свим људима, о чему каже Узвишени Аллах:

{ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

"Ми смо те послали свим људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна." [Себе': 28] Казао је Узвишени Аллах:

{قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا}

"Реци: 'О људи, ја сам свима вама Аллахов посланик...' [Ел-Е'араф: 158] Рекао је Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَّكُمْ ۖ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

„О људи, Посланик вам је већ донео Истину од Господара вашег; зато верујте - боље вам је! А ако не будете веровали - па, Аллахово је оно што је на небесима и на Земљи, и Аллах све зна и мудар је.” [Ен-Ниса': 170]

Ислам је Аллахова вечна посланица и он је печат свих пријашњих објава. Рекао је Узвишени Аллах:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا}

„Мухаммед није отац ниједном од ваших људи, него је Аллахов посланик и печат, последњи веровесник - а Аллах све добро зна.” [Ел-Ахзаб: 40]

2. Ислам није вера која је упућена само одређеној раси или посебном народу. Ислам је Аллахова вера свим људима.

Ислам није вера која је упућена само одређеној раси или посебном народу. Он је

Аллахова вера свим људима, и прва наредба коју можемо наћи у Кур'ану гласи:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ}

„О људи, обожавајте само вашег Господара, Који је створио вас и оне пре вас, да бисте се казне сачували.” [Ел-Бекара: 21] Рекао је Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رَجُلًا كَثِيرًا وَنِسَاءً}

„О људи, бојте се Господара свога, Који вас од једног човека ствара, а од њега је и жену његову створио, и од њих двоје многе мушкарце и жене расејао.” [Ен-Ниса': 1] Ибн Омер, Аллах био задовољан њиме, преноси да се Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на дан ослобођења Меке, обратио људима, рекавши:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمُ غُبَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَتَعَاضَمَهَا بِأَبَانِهَا فَالنَّاسُ رَجُلَانِ: بَرٌّ تَقِيَّ كَرِيمٌ عَلَى اللَّهِ وَفَاجِرٌ شَقِيٌّ هَيْنَ عَلَى اللَّهِ وَالنَّاسُ بَنُو آدَمَ وَخَلَقَ اللَّهُ آدَمَ مِنْ تُرَابٍ قَالَ اللَّهُ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا} ۖ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ {الحجرات: 13}»

„О људи, заиста је Аллах уклонио од вас предисламско уздизање и хвалисање прецима. Постоје две врсте људи: добротинитељ који је богобојазан и код Аллаха племенит, и грешник који је несретник и од Аллаха далеко. Људи су потомци Адамови, а Аллах је створио Адама од земље.” Узвишени Аллах је казао: „О људи, Ми

вас од једног мушкарца и једне жене стварамо и на народе и племена вас делимо да бисте се упознали. Најугледнији код Аллаха је онај који је најбогобојазнији, а Аллах, заиста, све зна и није Му скривено ништа.” [Ел-Хуџурат: 13] Бележи Тирмизи, бр. 3270. У Аллаховим или Посланиковим, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наредбама, нећемо наћи пропис који посебно издваја неки народ или скупину, узимајући у обзир њихову расу, националност или пол.

**Ислам је божанска порука која је
стигла како би употпунила посланице
које су пријашњи веровесници и
посланици достављали својим
народима.**

Ислам је божанска порука која је послата како би употпунила посланице које су пријашњи веровесници и посланици достављали својим народима. Рекао је Узвишени Аллах:

{ إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْفَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ ۚ وَآتَيْنَا دَاوُودَ زُبُورًا }

„Ми објављујемо теби као што смо објављивали Ноју и веровесницима после њега, објављивали смо Авраму, и Исмаелу и Исаку и

Јакову и потомцима, Исусу, и Јову, и Јони, и Арону, и Соломону, а Давиду смо дали Псалме.”

[Ен-Ниса': 163] Ова вера коју је Узвишени Аллах објавио посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, иста је она вера коју је прописао и пријашњим веровесницима, о чему Узвишени Аллах каже:

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ ۚ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۚ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ}

„ Он вам прописује у вери исто оно што је наредио Ноју и оно што је објављено теби, и оно што смо наредили Авраму и Мојсију и Исусу: 'Праву веру исповедајте и у томе се не подвајајте!' Тешко је онима који Аллаху друге равним сматрају да се твоме позиву одазову. Аллах одабире за Своју веру онога кога Он хоће и упућује у њу онога ко Му се искрено обрати.”
[Еш-Шура: 13] Ова вера коју је Аллах објавио посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, потврђује пријашње објављене књиге, попут Торе и Јеванђеља, пре него су искривљене. Узвишени Аллах је рекао:

{وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ}

„А оно што ти из Књиге објављујемо сушта је истина, она потврђује да су истините и оне пре

ње. Аллах, заиста, о слугама Својим све зна и Он све види.” [Фатир: 31]

4. Сви посланици, нека је Аллахов благослов и мир на њих, били су исте вере, а различитог верозакона.

Вера свих веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њих, иста је, а верозакони су им различити. Аллах Узвишени каже:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝﴾

„А теби објављујемо Књигу, с Истином, да потврди књиге пре објављене и да над њима бди. И ти им суди према ономе што Аллах објављује и не поводи се за прохтевима њиховим, и не одступај од Истине која ти долази; свима вама смо закон и правац прописали. А да је Аллах хтео, Он би вас следбеницима једне вере учинио.” [Ел-Маиде: 48] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«أَنَا أَوَّلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ لِعَلَّتْ أُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ»

„Ја сам од свих људи најпречи Исусу сину Маријином, и на овоме и на Будућем свету.

Веровесници су браћа по оцу, мајке су им различите, а вера им је једна.” Бележи Бухари, бр. 3443.

5. Ислам позива, као што су позивали и сви веровесници: Ноје, Аврам, Мојсије, Соломон, Давид и Исус, нека је Аллахов благослов и мир на њих, веровању да је Аллах Господар, Створитељ, Опскрбитељ, да Он даје живот и смрт, и да је Власник свега, Управитељ свиме, Благи и Самилосни.

Ислам позива, као што су позивали и сви веровесници: Ноје, Аврам, Мојсије, Соломон, Давид и Исус, нека је Аллахов благослов и мир на њих, веровању да је Аллах Господар, Створитељ, Опскрбитељ, да Он даје живот и смрт, и Власник је свега, Управитељ свиме, Благи и Самилосни. Рекао је Узвишени Аллах:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۖ فَآَلَيْ تُؤْفَكُونَ }

„О људи, сетите се благодати којом вас Аллах обасипа! Постоји ли, осим Аллага, икакав други створитељ који вас са неба и из земље опскрбљује? Осим Њега нема другог истинског бога, па куда се онда одмећете?” [Фатир: 3]
Рекао је Узвишени Аллах:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ ۚ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

„Упитај: 'Ко вас храни с неба и из земље, чије су дело слух и вид, ко ствара живо из неживог, а претвара живо у неживо, и ко управља свим?' - 'Аллах!' - рећи ће они - а ти реци: 'Па зашто Га се онда не бојите?' [Јунус: 31] Рекао је Узвишени Аллах:

{أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Онај Који све из ничега ствара, Који ће затим то поново учинити, и Који вам опскрбу с неба и из земље даје. Зар поред Аллаха постоји иједан други истински бог?! Реци: 'Докажите, ако истину говорите!' [Ен-Немл: 64]

Сви веровесници и посланици, нека је на њих мир и спас, позивали су обожавању само Узвишеног Аллаха, Који каже:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ }

„Ми смо сваком народу посланика послали који им је наређивао: „Аллаха обожавајте, а ђавола се клоните!“ И било је међу њима оних које је Аллах упутио, а и оних који су заслужили заблуду. Зато путујте Земљом да видите какав је био завршетак оних који су посланике

утеривали у лаж.” [Ен-Нахл: 36] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ}
{

„Пре тебе ниједног посланика нисмо послали, а да му нисмо објавили: 'Нема истинског бога осим Мене, зато само Мене обожавајте!'” [Ел-Енбија': 25] Узвишени Аллах спомиње да је Ноје, нека је Аллахов мир на њега, говорио:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ}

„Ми смо Ноја послали његовом народу, па им је он говорио: "О народе мој, Аллаха обожавајте, ви другог бога осим Њега немате! Ја се, заиста, бојим за вас патње на Великом дану!” [Ел-Е'араф: 59] Аврам, Аллахов пријатељ, нека је Аллахов мир на њега, говорио је следеће, а о томе нас Узвишени Аллах обавештава:

{وَابْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

„А сети се и Аврама, када је рекао своме народу: 'Аллаха обожавајте и Њега се бојте, то вам је боље, ако знате!'” [Ел-Анкебут: 16] Узвишени Аллах спомиње и речи посланика Салаха, нека је Аллахов мир на њега:

{قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ ۖ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ ۚ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ}

„А народу Семуду смо његовог брата Салаха послали. „О мој народе“, говорио је он, „обожавајте Аллаха, ви другог бога осим Њега немате! Ево вам знак вашег Господара: ова Аллахова камила за вас је знак. Пустите је нека пасе по Аллаховој земљи и не злостављајте је да вас болна казна не би снашла!“ [Ел-Е'араф: 73] Узвишени Аллах спомиње нам и речи Јофора, нека је Аллахов мир на њега:

{يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ}

„А и у Медјен - посласмо њиховог брата Јофора. „О мој народе“, говорио је он, „Аллаха обожавајте, ви немате другог бога осим Њега! Јасан доказ од вашег Господара вам је дошао, зато исправно мерите, и не закидајте људе ни у чему, и не реметите ред на Земљи кад је већ на њој успостављен ред. То је боље за вас, ако сте верници.“ [Ел-Е'араф: 85]

Прво што је Узвишени Аллах рекао, када се Мојсију, нека је Аллахов мир на њега, обратио јесте:

{وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14)}

„Тебе сам изабрао, зато слушај оно што ти се објављује!”

„Ја сам, заиста, Аллах, другог истинског бога осим Мене нема; зато само Мене обожавај и молитву обављај - да би ти увек на уму био!” [Таха: 13-14] Узвишени Аллах преноси нам шта је Мојсије, нека је Аллахов мир на њега, рекао, када је уточиште затражио:

{إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ}

„Мојсије рече: „Молим свога Господара и вашег Господара да ме заштити од сваког охолог који не верује у Дан у коме ће се рачун полагати!” [Гафир: 27] Такође, спомиње и шта је Исус, нека је Аллахов мир на њега, говорио свом народу:

{إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ}

„Аллах је заиста и мој и ваш Господар и само Њега обожавајте. То је Прави пут!” [Али Имран: 51] Исто тако спомиње и да је Исус, нека је Аллахов мир на њега, говорио следеће:

{يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۚ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ}

„Неверници су они који говоре: „Аллах је, заиста, Месија, Маријин син!” А Месија је говорио: „О Израилјеви синови, обожавајте Аллаха, и мог и вашег Господара!” Ко другог поред Аллаха обожава, Аллах ће му улазак у Рај

забранити и боравиште његово ће да буде Пакао; а незнанобошцима нико неће моћи да помогне.” [Ел-Маиде: 72]

Чак се и у Тори и Јеванђељу потврђује обожавање јединог истинског Бога. У "Поновљеном закону", спомиње се да је Мојсије, нека је Аллахов мир на њега, рекао: „Чуј, Израилу: 'Господ је Бог наш једини Господ'.” У Јеванђељу по Марку, потврђује се Божија једноћа, и то у речима Исуса, нека је Аллахов мир на њега: „Прва заповест гласи: 'Чуј, Израеле, Господ, Бог наш, јесте једини Господ.’”

Узвишени нам појашњава да је позив у веровање јединог Бога, била главна и највећа мисија свих веровесника, о чему Он Узвишени, каже:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۚ فَمِنْهُمْ
مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ }

„Ми смо сваком народу посланика послали који им је наређивао: „Аллаха обожавајте, а ђавола се клоните!“ И било је међу њима оних које је Аллах упутио, а и оних који су заслужили заблуду. Зато путујте Земљом да видите какав је био завршетак оних који су посланике утеривали у лаж.” [Ен-Нахл: 36] И каже Узвишени: Реци: „Шта мислите о онима које молите мимо Аллаха? Покажите ми који део Земље су створили, или они можда имају каквог

удела у небесима?! Донесите ми Књигу објављену пре ове, или само какав остатак знања, ако говорите истину.” [Ел-Ахкаф: 4] Рекао је учењак Ес-С'ади, Аллах му се смиловао: „Јасно је да се незнанобошци у својим идолатријама нису ослањали на доказе и аргументе, него на лажне претпоставке, безначајна мишљења и неисправне разумске закључке. На неисправност таквог понашања указује сагледавање њихових околности, дела и стање оних који су свој живот провели обожавајући их. Да ли су им њихова божанства, мимо Аллага, донела било какву корист на овоме или Будућем свету!?” Тејсирул-Керимил-Меннан, стр. 779.

6. Узвишени Аллах је Створитељ, Он Једини заслужује да се обожава и поред Њега се нико други не обожава.

Узвишени Аллах је Створитељ, Он једини заслужује да буде обожаван и да се поред Њега нико други не обожава. Каже Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ
(21) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
{ (22)

„О људи, обожавајте Господара свог, Који је створио вас и оне пре вас, да бисте се сачували.

Који вам је Земљу постељом, а небо здањем учинио; Који с неба спушта кишу и с њом изводи плодове, опскрбу вашу. Зато не приписујте Аллаху друга божанства, јер ви знате.” [Ел-Бекара: 21-22] Онај који је нас и генерације пре нас створио, који нам је Земљу постељом учинио, који нам са небеса спушта кишу и даје нам плодове као опскрбу, једини заслужује да се обожава. Он Узвишени каже:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ ۖ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَآلَىٰ تُؤْفَكُونَ }

„О људи, сетите се благодати којом вас Аллах обасипа! Постоји ли, осим Аллаха, икакав други створитељ који вас са неба и из земље опскрбљује? Осим Њега нема другог истинског бога, па куда се онда одмећете?” [Фатир: 3] Онај ко ствара и опскрбу даје, заслужује да се само Он обожава. Узвишени каже:

{ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ }

„То вам је Аллах, Господар ваш, нема другог истинског бога достојног обожавања осим Њега, Створитеља свега; зато само Њега обожавајте; Он над свиме бди.” [Ел-Ен'ам: 102]

Све оно што се обожава мимо Аллаха, не заслужује да му се обредословље чини, јер таква "божанства" не поседују ништа, ни на Земљи ни на небесима, нити су Аллахови ортаци и

помагачи у било чему. Како онда неко, поред Аллаха, може обожавати нешто друго? Каже Узвишени Аллах:

{قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ
}

„Реци: 'Зовите оне које, поред Аллаха, боговима сматрате. Они ништа не поседују, ни колико трун један, ни на небесима ни на Земљи; они у њима немају никаквог удела и Он нема од њих никакве помоћи.' [Себе': 22]

Узвишени Аллах створио је створења након што нису постојала, што указује да Он постоји, ствара, управља и да заслужује да се обожава. Узвишени Аллах каже:

{وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ (20) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (21) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَأْنِكُمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ (22) وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ (23) وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (24) وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ۚ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ (25) وَلَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَانُثُونَ (26) وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ }

„Један од доказа Његових је то што вас од земље ствара, и одједном вас, људи, свуда има разасутих.”

„И један од доказа Његових је то што за вас, од врсте ваше, ствара жене да се уз њих смирите, и што између вас успоставља љубав и савест. У томе, заиста, има знакова за људе који размишљају.”

„И један од знакова Његових је стварање небеса и Земље, и разноврсност језика ваших и боја ваших; у томе, заиста, има знакова за оне који знају.”

„И један од знакова Његових је сан ваш ноћу и дању, и настојање ваше да стекнете нешто из обиља Његовог; у томе, заиста, има знакова за људе који чују.”

„И један од знакова Његових је то што вам показује муњу, да се побојите и понадате, и то што спушта кишу с неба и оживљава њоме земљу после њеног мртвила; у томе, заиста, има знакова за људе који разумеју.”

„И један од знакова Његових је и то што небо и Земља опстоје одредбом Његовом. Затим, ћете чим вас Он само једном позове, из земље брзо изаћи.”

„Њему припада све што је на небесима и на Земљи, све је Њему послушно.”

"Он је Тај Који започиње стварање; ствара из ничега и Он ће то поново учинити, то је Њему лако." [Ер-Рум: 20-27]

Нимруд је занегирао постојање Господара, па му је Аврам, нека је Аллахов мир на њега, рекао, као што нас обавештава Узвишени Аллах о томе у Часном Кур'ану:

{قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ }

„Аврам рече: "Аллах чини да Сунце излази с истока, па учини ти да изађе са запада!" И неверник се збуни. А Аллах неће указати на Прави пут народу који неправду чини." [Ел-Бекара: 258] Исто тако, Аврам, нека је Аллахов мир на њега, своје народу је изнео доказе о постојању Бога, рекавши да га Он упућује, храни, напаја, лечи, усмрћује и оживљава. О томе шта је рекао Аврам казује нам Узвишени Аллах:

{الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (78) وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (79) وَإِذَا
مَرَضْتُ فَهُوَ يَشفِينِ (80) وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (81) }

„који ме је створио и на Прави пут упутио,
и који ме храни и поји,
и који ме, када се разболим, лечи,
и који ће ми живот одузети, и који ће ме
после оживети." [Еш-Шу'ара: 78-81] Узвишени
Аллах спомиње нам обраћање Мојсија фараону,
када му је рекао:

{ الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى }

„Господар наш је Онај Који је свему оном што је створио дао оно што му је потребно, затим га како да се тиме користи надахнуо.” [Таха: 50]

Узвишени Аллах, потчинио је човеку све што постоји на небесима и Земљи и обасуо га је благодатима, како би Га обожавао, и како Му не би незахвалан био. Узвишени Аллах каже:

{ أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ }

„Како не видите да вам је Аллах потчинио све што постоји на небесима и на Земљи и да вас дарежљиво обасипа Својим благодатима, и видљивим и невидљивим?! А има људи који расправљају о Аллаху без икаквог знања, без икакве упуте и без књиге светиљке.” [Локман: 20] Исто као што је Узвишени Аллах потчинио човеку све што се налази на небесима и на Земљи, тако је и њега створио и дао му све оно што му је потребно, попут слуха, вида и разума, како би стицао корисну науку која ће га одвести ка његовом Господару, Који каже:

{ وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

„Аллах вас из утроба ваших мајки изводи док још ништа не знате, и даје вам слух и вид и разум - да бисте били захвални.” [Ен-Нахл: 78]

Узвишени Аллах створио је све светове, и створио је човека, дајући му све оно што му треба, попут органа и снаге, а затим га је потпомогао свиме што му помаже да исправно обожава Аллаха, и да настањује Земљу. Након тога, потчинио му је све што се налази на небесима и Земљи.

Стварањем свих тих огромних створења Он Узвишени доказује да је Творац и Одржаватељ свега, из чега проистиче да једино Он заслужује бити обожаван. Узвишени поручује:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ }

„Упитај: 'Ко вас храни с неба и из земље, чије су дело слух и вид, ко ствара живо из неживог, а претвара живо у неживо, и ко управља свим?' - 'Аллах!' - рећи ће они - а ти реци: 'Па зашто Га се онда не бојите?' [Јунус: 31] Рекао је Узвишени Аллах:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Реци: „Шта мислите о онима које молите мимо Аллаха? Покажите ми који део Земље су створили, или они можда имају каквог удела у небесима?! Донесите ми Књигу објављену пре

ове, или само какав остатак знања, ако говорите истину.” [Ел-Ахкаф: 4] Рекао је Узвишени Аллах:

{ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ. هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ }

„Створио је небеса која ви видите без стубова, а по Земљи је стабилне планине поставио да вас не потреса, и по њој је разасуо животиње свих врста. Ми са неба спуштамо воду и чинимо да по њој ничу разноврсне племените биљке. То је Аллахово дело, а покажите Ми шта су други, мимо Њега, створили? Ништа! Незнанобошци су у правој заблуди.” [Локман: 10-11] Рекао је Узвишени Аллах:

{ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ (35) أَمْ خُلِقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (36) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَرُونَ (37) }

„Да ли су они створени без Створитеља или су они сами себе створили?!

Да ли су они створили небеса и Земљу?! Не, него, они нису убеђени!

Да ли су код њих ризнице твога Господара, или они владају?!” [Ет-Тур: 35-37] Рекао је учењак Ес-С'ади: „Њима се износе докази путем нечега што морају прихватити као истину или пак морају напустити оно на шта упућују разум

и вера.” Коментар Часног Кур'ана, Ибн С'ади, стр. 816.

7. Аллах је створио све што постоји, видели ми то или не. Све мимо Њега је створено. Он је створио небеса и Земљу за шест временских раздобља.

Аллах је створио све што постоји у космосу, видели ми то или не. Све мимо Њега је створено. Он, Узвишени, каже:

{قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ ۚ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ۚ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۚ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ }

„Реци: 'Ко је Господар небеса и Земље?' - И одговори: 'Аллах!' Реци: 'Па зашто сте онда уместо Њега као заштитнике прихватили оне који сами себи не могу неку корист да прибаве нити од себе какву штету да отклоне?' Реци: 'Зар су једнаки слепац и онај који види, или, зар су исто тмине и светло? Или можда мисле да они које су Аллаху придруживали стварају као што Он ствара, па им се стварање чини сличним?!' Реци: 'Аллах је Створитељ свега и Он је, Једини, Потчинитељ свега.’ [Ер-Р'ад: 16].

Узвишени каже:

{وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ }

„... а створиће и оно што не знате.” [Ен-Нахл: 8]

Он је створио небеса и Земљу за шест дана (временских раздобља). О томе каже:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ }

„Он је створио и небеса и Земљу за шест дана, а затим се узвисио над својим Престолом; Он зна шта улази у земљу и шта излази из ње и шта силази са неба и шта се диже према њему, Он је са вама где год били, и све што радите Аллах види.” [Ел-Хадид: 4] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ }

„Ми смо створили небеса и Земљу и оно што је између њих за шест временских раздобља, и није Нас опхрвао никакав умор.” [Каф: 38]

8. Узвишени Аллах нема судруга у власти, стварању, управљању и обожавању.

Узвишени Аллах је Власник свега, нема судруга у стварању, власти и управљању. Рекао је Узвишени:

{قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ ۚ أَتُنْثَوِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَنَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ }

„Реци: „Шта мислите о онима које молите мимо Аллаха? Покажите ми који део Земље су створили, или они можда имају каквог удела у небесима?! Донесите ми Књигу објављену пре ове, или само какав остатак знања, ако говорите истину.” [Ел-Ахкаф: 4] Рекао је учењак Ес-С'ади, Аллах му се смиловао: Рекао је учењак Ес-Са'ди: Узвишени нам поручује: „Реци онима који Аллаху придружују кипове и супарнике који не могу користити, наштетити, смрт и живот дати, нити оживети! Реци им, појашњавајући немоћност њихових идола који не заслужују никакав вид обожавања: 'Кажите ви мени или покажите ми шта су створили на Земљи, и да ли имају икаква удела у небесима', тј. да ли су створили нешто од небеских тела или делова Земље? Да ли су створили брда или дали да реке теку? Да ли су дали да животиње живе или дрвеће ниче? Да ли су помагали приликом стварања нечега од споменутог? Нису ништа од тога урадили, и то су сами против себе потврдили, што је категорички разумски доказ да је неисправно обожавати било шта друго поред Аллаха.

Затим је споменута негација било каквог пренесеног доказа који на то указује: 'Донесите ми Књигу објављену пре ове', која позива на обожавање других божанстава, 'или барем неки остатак знања', који је пренесен од Божијег посланика у којем стоји наредба да се тако нешто чини. Сасвим је јасно да они нису у стању донети никакав доказ од Божијих посланика којим би оправдали свој поступак. Напротив, ми смо уверени да су сви посланици позивали у веровање у само једног Бога, забрањујући сваки вид незнанобоштва и идолатрије, и то је највећа порука која нам се преноси од њих." Коментар Часног Кур'ана, Ибн С'ади, стр. 779.

Узвишени Аллах је Власник свега и нема судруга у владању. Он Узвишени каже:

{ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ ۚ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

„Реци: 'Аллаху мој! Који сву власт имаш! Ти власт дајеш коме хоћеш, а одузимаш је од кога Ти хоћеш! Ти уздижеш кога хоћеш, а понижаваш кога хоћеш! У Твојој руци је добро! Ти, заиста, над свиме имаш моћ.” [Али Имран: 26] Појашњавајући да сва власт на Судњем дану припада само Њему, Узвишени каже:

{ يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۚ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۚ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ }

„...на Дан када ће се они појавити, када Аллаху неће о њима ништа скривено бити. Које власт припада данас? Аллаху Једином, Потчинитељу свега!“ [Гафир: 16]

Узвишени Аллах нема судруга у власти, стварању, управљању и обожавању. Рекао је Узвишени:

{ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُن لَّهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ ۖ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا }

„И реци: 'Хваљен нека је Аллах, Који Себи није узео детета и Који у власти нема ортака, и Које не треба заштитник због немоћи' – и истински Га величај!“ [Ел-Исра': 111] Рекао је Узвишени Аллах:

{ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا }

„Онај Које припада власт на небесима и на Земљи, Који нема детета, Који у власти нема ортака и Који је све створио и како треба уредио!“ [Ел-Фуркан: 2] Он је Власник, а све мимо Њега сматра се поседом. Он је Творац, а све мимо Њега сматра се створењем. Он све уређује и свиме управља. Онога ко има овакав статус обавеза је обожавати, а обожавати некога поред Њега, сматра се мањкавошћу разума. Идолопоклонство доноси пропаст и на овоме и на Будућем свету. Узвишени Аллах каже:

{ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۚ قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

„Они говоре: 'Будите јевреји, односно хришћани, бићете на Правом путу!' Ти реци: 'Не, ми смо следбеници Аврама правоверника. Он није био идолопоклоник.' [Ел-Бекаре: 135] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا }

„А ко је боље вере од онога ко преда себе Аллаху, а притом је добротинитељ и следи веру Аврама монотеисте?! А Аллах је узео Аврама за пријатеља.” [Ен-Ниса': 125] Узвишени Аллах појаснио је да не држи до себе онај ко не следи Аврамову веру, рекавши: „А ко други веру Аврамову избегава до онај који не држи до себе!? Ми смо њега на овоме свету одабрали, па ће он и на другом свету бити међу честитима.” [Ел-Бекаре: 130]

9. Узвишени Аллах, није родио и рођен није, и нико Му раван није.

Он, Узвишени, није родио и рођен није, и нико Му раван није. О томе Узвишени Аллах каже:

{ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (1) اللَّهُ الصَّمَدُ (2) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (3) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (4) }

„Реци: 'Он је Аллах - Један!'

Аллах је уточиште сваком!
Није родио и рођен није,
и нико Му раван није!" [Ел-Ихлас: 1-4] Рекао
је Узвишени Аллах:

{رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ ۚ هَلْ
تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا}

„Он је Господар небеса и Земље и онога што
је између њих, зато само Њега обожавај и у томе
буди устрајан! Знаш ли да има неко Њему
сличан?" [Марија: 65] Рекао је Узвишени Аллах:

{فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ
أَزْوَاجًا ۚ يَذُرُوكُمْ فِيهِ ۚ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

„Створитељ небеса и Земље без претходног
примера! Учинио вам је од ваше врсте парове, и
од стоке парове. Тако вас распростире. Нико
није као Он! Он Све чује и Све види." [Еш-Шура:
11]

10. Узвишени Аллах не постаје део нечега нити се утеловљује у нешто створено.

Узвишени Аллах не постаје део нечега нити
се утеловљује у нешто створено, нити се с нечим
сједињава. То је због тога што је Он Творац, а све
мимо Њега је пролазно. Он је Власник свега што
постоји и не постаје део нечега што је створено,
нити нешто постаје део Његовог Бића.
Узвишени Аллах је већи и величанственији од

свега. Осуђујући оне који тврде да се Узвишени Аллах утеловио у Исуса, Он Узвишени каже:

{لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

„Неверници су они који говоре: 'Заиста је Аллах Христ, Маријин син!' Реци: 'Ко може да спречи Аллаха да, ако хоће, уништи Христа, Маријиног сина, и његову мајку, и све оне који су на Земљи?' Аллахова је власт на небесима и на Земљи и на ономе што је између њих; Он ствара шта хоће, и Аллах над свиме има моћ.”

[Ел-Маиде: 17] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (115) وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۚ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلُّ لَّهُ قَانُونٌ (116) بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (117) }

„Аллаху припадају и исток и запад; куда год се окренете, тамо је Аллахово лице. Аллах је, заиста, неизмерно дарежљив и Он све зна.”

„Неверници говоре: 'Аллах је Себи узео дете. Узвишен нека је Он! Напротив, Њему припада све што је на небесима и на Земљи и Њему се све покурава.

Он је Створитељ небеса и Земље, а када нешто одреди, Он само каже: 'Буди!' - И то бива.”

[Ел-Бекара: 115-117] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا (88) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا (89) تَكَادُ السَّمَاوَاتُ
يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا (90) أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ
وَلَدًا (91) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا (92) إِنْ كُلُّ مَنْ فِي
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا (93) لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ
عَدًّا (94) وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا (95) }

„Они говоре: 'Свемилосни је узео дете!'

Ви, заиста, говорите нешто страшно и гнусно!

Готово да се због тога небеса распадну, а Земља провали и планине здробе,

јер Свемилосном приписују дете!

Незамисливо је да Свемилосни има дете!

Па, сви ће они, и они на небесима и они на Земљи, да дођу Свемилосном као слуге.

Он их је све знањем обухватио и зна колико их има,

и сви ће Му на Судњем дану појединачно доћи.” [Марија: 88-95] И каже Узвишени:

{ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ }

„Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не

могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!” [Ел-Бекара: 255] Онај ко има овакав положај, а са друге стране, створења су таква каква јесу, како се онда може утеловити у некога од њих, или да неког од створења узме за Своје дете или пак да поред Њега буде неки други бог!?

11. Аллах је Благ и Самилостан према Својим слугама. Управо, из тог разлога, послао је посланике и објавио свете књиге.

Узвишени Аллах је Благ и Самилостан према Својим слугама. Одроз Његове милости јесте и слање посланика, односно објава светих књига, с циљем да их изведе из тмина неверовања и незнанобоштва у светло исправне вере. Узвишени каже:

{هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَّحِيمٌ}

„Он Својој слуги објављује јасне речи и доказе, да би вас из тмина на светло извео - а Аллах је, уистину, према вама благ и милостив.” [Ел-Хаид: 9]

Рекао је Узвишени Аллах:

{وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ}

„А тебе смо само као милост световима послали.” [Ел-Енбија': 107] Узвишени Аллах је наредио Своме веровеснику да пренесе људима да Он Узвишени прашта грехе и да је Самилостан. Он Узвишени каже:

{ نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

„Кажи Мојим слугама да сам Ја, заиста, Онај Који опрашта грехе и да сам Милостив.” [Ел-Хиџр: 49] Његова благодот и самилост огледа се и у томе што отклања штету и даје добро Својим слугама, о чему Узвишени каже:

{ وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

„Ако ти Аллах да какву невољу, нико осим Њега не може да је отклони, а ако ти Аллах жели добро, па - нико не може Његову благодат да спречи; Он њоме награђује онога кога хоће од Својих створења; Он прашта грехе и милостив је.” [Јунус: 107]

12. Аллах је Господар Самилосни. Он ће једини судити створењима на Судњем дану, након што их оживи из њихових гробова. Свако ће добити адекватну награду, односно казну, сходно добру или злу које је чинио. Онај ко буде чинио добра дела, а

верник је, имаће вечно уживање. Онај ко буде неверник и буде радио лоша дела, имаће велику казну на Будућем свету.

Аллах је Господар Самилосни. Он ће једини судити створењима на Судњем дану, након што их оживи из њихових гробова. Свако ће добити адекватну награду, односно казну, сходно добру или злу које је чинио. Онај ко буде чинио добра дела, а верник је, имаће вечно уживање. Онај ко буде неверник и буде радио лоша дела, имаће велику казну на ономе свету. Из Своје потпуне правде, мудрости и самилости, Он је дао да овај свет буде место деловања, а Будући свет место обрачуна, награде или казне. Добročинитељ ће стећи награду за своје добročинство, док ће злочинци и неправедници добити одговарајућу казну. Имајући у виду да неки људи не могу схватити ово питање, Узвишени Аллах изнео је многе доказе који указују на проживљење у које нема сумње. Он каже:

{ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۚ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى ۚ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ }

„А од знакова Његових је и то што видиш суву земљу, а кад на њу спустимо кишу, она се покрене и узбуја. Онај Ко њој даје живот

оживеће сигурно и умрле. Он над свиме има моћ.” [Фуссилет: 39] Рекао је Узвишени Аллах:

{ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ثَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّن عِلْقَةٍ ثُمَّ مِّن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ ۖ وَنَقُورَ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُوًا أَسَدَكُمُ ۖ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۖ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ }

„О људи! Како можете сумњати у проживљење - па Ми вас стварамо од земље, затим од капи семена, потом од угрушка, затим од грудe меса видљивих и невидљивих удова, да бисмо вам показали Нашу моћ! А у материце смештамо шта хоћемо, до одређеног рока, затим чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба израстете; једни од вас умиру, а други дубоку старост доживљавају, тако да зачас забораве оно што су знали. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу спустимо воду, она устрепће и узбуја, и из ње изникне разноразно прекрасно биље.” [Ел-Хаџџ: 5] Узвишени Аллах у овом кур'анском стиху спомиње три разумска доказа која указују на могућност проживљења:

1. Узвишени Аллах је први пут створио човека од земље. Онај ко је човека створио од земље, у стању је да га врати у живот након што постане земља.

2. Онај ко је људе створио од капи семена, у стању је да их врати у живот након смрти.

3. Онај ко је у стању замрлу земљу вратити у живот слањем кише, у стању је вратити људе у живот након што умру. Овај стих нам указује на наднаравност Часног Кур'ана, јер и поред своје краткоће, садржи три разумска доказа која третирају ову тематику.

Рекао је Узвишени Аллах:

{ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ
وَعَدًا عَلَيْنَا ۖ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

„На Дан кад смо тамо небеса као што се смота лист папира за писање, онако како смо први пут из ништа створили, тако ћемо поново из ништа да створимо, то је Наше обећање, Ми ћемо, заиста, то да учинимо.” [Ел-Енбија': 104] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ (78)
قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ }

„...и Нама наводи пример, а заборавља како је створен, и говори: 'Ко ће да оживи кости, кад буду труле?

Реци: 'Оживеће их Онај Који их је први пут створио; Он добро зна све што је створио.” [Ја Син: 78-79] Рекао је Узвишени Аллах:

{ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا (27) رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا (28)
وَأَعْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا (29) وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا (30)
أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا (31) وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا (32) }

„А шта је теже: вас или небо створити? Он га је саздао,

његов свод високо дигао и усавршио,
његове ноћи учинио мрачним, а дане светлим.

После тога је Земљу распростро,
из ње је воду и пашњаке извео,
и планине непомичним учинио." [Ен-Нази'ат: 27-32] Узвишени Аллах овде појашњава да стварање човека није нимало теже од стварања небеса, Земље, и онога што је на њима. Онај ко је у стању створити небеса и Земљу, није онемогућен да поново човека врати у живот.

13. Узвишени Аллах створио је Адама од иловаче и учинио је да се његово потомство, након њега, шири. Сви су људи исти по своме пореклу и нема предност једна раса над другом, нити један народ над другим, осим по степену богобојазности.

Узвишени Аллах створио је Адама од иловаче и учинио је да се његово потомство, након њега, шири. Сви су људи исти по своме пореклу и нема предност једна раса над другом, нити

један народ над другим, осим по степену богобојазности. Узвишени Аллах каже:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۚ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ }

„О људи, Ми смо вас од мушкарца и жене створили и племенима и народима вас учинили да бисте се препознавали. Најугледнији од вас код Аллаха је онај који Га се највише боји; Аллах је, уистину, Онај Који све и у потпуности зна." [Ел-Хуџурат, 13] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا ۚ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ ۚ وَمَا يُعَمِّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ عُمرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ }

„Аллах вас је од земље створио, затим од капи семена, и најзад вас чини мушкарцима и женама. И ниједна жене не занесе, нити роди, а да Он то не зна. И ничији живот се не продужи, нити скрати, а да то није забележено у Књизи; то је Аллаху, заиста, лако!" [Фатир: 11] Рекао је Узвишени Аллах:

{هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ عَقَلَهُ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لَتَكُونُوا شُيُوخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يَتُوفَىٰ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ }

„Он је Онај Који вас је од земље створио, потом од капи семена, затим од зақвачка, затим вас као дојенчад изводи, и да до мужевног доба стигнете, и да старци постанете - а неки од вас

умиру пре - и да до одређеног рока стигнете, а и да бисте разумели.” [Гафир: 67] Узвишени Аллах нам појашњава да је створио Исуса космичком одредбом, као што је створио Адама од иловаче, исто тако, космичком одредбом. Узвишени је рекао:

{ إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۖ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ }
{

„Пример Исусов код Аллаха је исти као и пример Адамов: од земље га је створио, а затим му рекао: 'Буди!' - и он би!” [Алу Имран: 59] Већ је раније пренесено Посланиково, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појашњење о томе да су људи једнаки и да се разликују само по степену богобојазности.

14. Свако дете се рађа у природном монотеистичком веровању (фитра).

Свако дете се рађа у природној монотеистичкој вери, о чему Узвишени каже:

{ فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۖ فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۚ لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }
{

„Ти управи лице своје вери, као прави верник, вери Аллаховој, према којој је Он људе створио – не може се мењати Аллахова вера, али већина људи то не зна.” [Ер-Рум: 30]

Чиста и права вера јесте Аврамова вера, Аллаховог пријатеља, о чему Узвишени Аллах каже:

{ تُمْ أَوْ حَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبَعَ مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۖ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ }

„После смо теби објавили: 'Следи веру Аврамову, веру праву, он није поред Аллаха друга божанства обожавао!' [Ен-Нахл: 123] Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао:

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ»

„Свако се дете рађа чисте монотеистичке вере (у исламу), па га родитељи учине јеврејиним, хришћанином или ватропоклоником. Када од нормалне животиње настане нормално младунче, зар на њему примећујете било какав недостатак!?” Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, затим је проучио:

{ فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ }

„Ти управи лице своје вери, као прави верник, вери Аллаховој, према којој је Он људе створио – не може се променити Аллахова вера, али већина људи то не зна.” [Ер-Рум: 30] Бележи Бухари, 4775. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«أَلَا إِنَّ رَبِّي أَمَرَنِي أَنْ أَعْلَمَكُمْ مَا جَهِلْتُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي يَوْمِي هَذَا كُلَّ مَالٍ نَحَلْتُهُ عَبْدًا خَلَالَ وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلُّهُمْ وَإِنَّهُمْ السَّيَاطِينُ فَاجْتَنَلْتُهُمْ عَنْ دِينِهِمْ وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَلْتُ لَهُمْ وَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا»

„Мож Господар ми је наредио да вас подучим онеме што нисте знали, мене је томе подучио данас: 'Сваки иметак који сам подарио човеку, дозвољен му је. Ја сам све људе створио у чистој вери, међутим, њима су демони долазили и одвраћали их од вере, забрањујући им оно што сам им дозволио и наводећи их да поред Мене обожавају оне о којима им нисам дао никакав доказ.” Бележи Муслим, бр. 2865.

15. Нико од људи није рођен као грешник, нити наслеђује туђе грехе.

Нико од људи није рођен као грешник, нити наслеђује туђе грехе. Узвишени Аллах нас обавештава да је Адам, нека је Аллахов мир на њега, након што је прекршио божанску наредбу и након што су он и његова супруга, јели са забрањеног дрвета, покајао се и затражио опрост. Узвишени Аллах надахнуо га је речима које је требао изговорити, што је он и учинио, након чега му је Аллах опростио. О томе Узвишени каже:

{ وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ (35) فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ (36) فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ

عَلَيْهِ ۖ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (37) قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
 {(38)}

„И Ми рекосмо: "О Адаме, настаните се ти и супруга твоја у Рају и једите у њему где год желите, али се овоме дрвету не приближавајте да не постанете неправедни."

Али, Сотона их наведе на грех због дрвета и изведе их из Раја у којем су били. Ми рекосмо: 'Сиђите!', једни другима ћете бити непријатељи. До одређеног времена на Земљи је ваше боравиште и неко време уживања.'

И Адам прими неке речи од Господара свога, па му Он опрости; Он је, заиста, Онај Који стално прима покајања, Милостиви.

Ми рекосмо: 'Силазите из њега сви! Од Мене ће вам Упута долазити, а они који Упуту Моју буду следили, ничега се неће бојати, нити ће за било чим туговати.' [Ел-Бекара: 35-38] Имајући у виду да је Узвишени Аллах опростио Адаму и да је он очишћен од тог греха, то значи да његови потомци не наслеђују нешто што је избрисано и уклоњено покајањем. Правило је да човек не носи туђе грехе, као што Узвишени Аллах појашњава:

{وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

„Реци: 'Зар да за Господара тражим неког другог осим Аллаха, кад је Он Господар свега?!' Што год ко уради, себи уради, и сваки грешник само ће своје бремене да носи. На крају, Господару своме ћете се вратити и Он ће вас о ономе у чему сте се разилазили обавестити.” [Ел-Ен'ам: 164]

Рекао је Узвишени Аллах:

{مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّٰ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا }

„Онај који иде Правим путем, од тога ће само он користи имати; а онај ко лута – на своју штету лута, и ниједна душа неће носити туђе грехе. А Ми ниједан народ нисмо казнили док посланика нисмо послали!” [Ел-Исра': 15] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِمْلِهَآ لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۖ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ تَرَكَا فَإِنَّمَا يَتْرِكَا لِنَفْسِهِ ۚ وَالِى اللَّهِ الْمَصِيرُ }

„И ниједан грешник неће туђе грехе носити; ако претоварени гресима позове да му они буду понесени, нико неће да му их понесе, па ни ближњи. А ти ћеш опоменути само оне који се Господара свога боје, иако их нико не види, и који обављају молитву – онај ко очисти своју душу, очистио је за своје добро. А Аллаху се све враћа!” [Фатир: 18]

16. Циљ и сврха стварања људи јесте обожавање само Аллаха Јединог.

Циљ и сврха стварања људи јесте обожавање само Аллаха Јединог. Каже Узвишени:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}

„Духове и људе сам створио само зато да Ме обожавају!” [Ез-Заријат: 56]

17. Ислам је почастео човека - мушкарце и жене - и свима је загарантовао сва њихова права. По исламу свако има своју одговорност, сходно сопственом избору и поступцима. Свако ће сносити одговорност за било које дело којим угрози себе или друге.

Ислам је указао почаст људима, и мушкарцима и женама. Створио је човека да буде намесник на Земљи, као што каже Узвишени Аллах:

{وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً}

„А када Господар твој рече анђелима: 'Ја ћу на Земљи намесника поставити!’” [Ел-Бекара: 30]

Ова почаст обухвата све Адамове потомке, о чему Узвишени Аллах каже:

{ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا }

„Ми смо Адамовом потомству почаст указали: дали смо им да копном и морем путују, и опскрбили смо их укусним јелима, и дали Смо им посебну предност над многим створењима које смо створили.” [Ел-Исра': 70] Рекао је Узвишени Аллах:

{ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ }

„Ми човека стварамо у најлепшем облику.” [Ет-Тин: 4]

Узвишени Аллах је забранио човеку да, поред Аллаха, узме неко божанство које ће обожавати, следити и покоран му бити. Узвишени Аллах каже:

{ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ ۚ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ، إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ }

„Има људи који су поред Аллаха идоле прихватили, воле их као што се Аллах воли! Али, прави верници још више Аллаха воле! А да знају они који су неправду чинили - када казну доживе, да ће видети да сва моћ Аллаху припада и да Аллах страховито кажњава. Тада ће се главешине, за којима су се други поводили, својих следбеника одрећи и тада ће се везе које су их везале прекинуте бити и они патњу

доживети." [Ел-Бекара: 165-166]

Појашњавајући какво ће на Судњем дану бити стање поглавара и следбеника који су их следили у заблуди, Узвишени Аллах каже:

{ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا اَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَاءَكُمْ ۚ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِيْنَ (32) وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعُّوْا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَأْمُرُوْنَآ اَنْ نُّكْفِرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا ۚ وَاَسْرِوْا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاُوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَالَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوْا ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (33) }

"А зар смо вас ми одвратили од Упуте након што вам је она дошла?! Не, сами сте ви били зли, рећи ће охолници потлаченима."

„Није било тако!" Одговориће они који су били тлачени онима који су били охоли, него сте и дању и ноћу сплеткарили кад сте од нас тражили да у Аллаху не верујемо и да друге поред Њега обожавамо.' И прикриће кајање кад виде да ће да буду кажњени, а ми ћемо на вратове неверника окове да ставимо; зар ће да буду кажњени другачије него према ономе како су радили?!" [Себе': 32-33]

Аллахова правда на Судњем дану огледаће се и у томе што ће вође заблуде натоварити и њиховим и гресима оних које су завели. Узвишени каже:

{لِيَحْمِلُوْا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّوْنَهُمْ بَغِيْرَ عِلْمٍ ۚ اَلَا سَآءَ مَا يَزُرُوْنَ }

„То је зато да би на Судњем дану носили своје грехе у потпуности и део греха оних које су, а да они нису били свесни, у заблуду довели. Ужасан је терет који ће они носити!” [Ен-Нахл: 25]

Ислам је човеку загарантовао сва његова права и на овоме и на Будућем свету. Најважније у свему томе јесте право Узвишеног Аллаха код људи и право људи код Узвишеног Аллаха.

فَعَنْ مُعَاذٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَنَا رَدِيفُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ ثُمَّ قَالَ مِثْلَهُ ثَلَاثًا: «هَلْ تَذَرِي مَا حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ» قُلْتُ: لَا قَالَ: «حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» ثُمَّ سَارَ سَاعَةً فَقَالَ: «يَا مُعَاذُ» قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ قَالَ: "هَلْ تَذَرِي مَا حَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللَّهِ إِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ: أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ»

Преноси се од Муаза, Аллах био задовољан њиме, који каже:

„Био сам иза Веровесника, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на јахалици, па ме је позвао: 'О Муазе!' 'Одазивам ти се и покоравам!', рекох. То је поновио три пута, а затим казао: 'Знаш ли које су дужности људи према Аллаху? Да само Њега обожавају и ништа друго осим Њега!' Потом је ишао једно време, а онда рекао: 'О Муазе!' 'Одазивам ти се и покоравам!', одговорих. 'Знаш ли која су права људи код Аллаха ако тако буду поступали? Да им опрости и да их не казни! " Бухари, 6840.

Узвишени Аллах осигурао је човеку исправну веру, и заштитио је његово потомство, иметак и

част. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا»

„Узвишени Аллах, је заиста, ваше животе, ваше иметке и вашу част учинио светим једни другима као што је и овај дан у овом месецу и у овом граду учинио светим.” Бухари, 6501. Ову велику и значајну поруку, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, разгласио је на Опросном хаџу (ходочашћу), на којем је било више од стотину хиљада његових следбеника. Ово значење поновио је и потврдио на дан Курбан бајрама, на Опросном хаџу.

Ислам је учинио човека одговорним за дела која ради својим избором и за своје поступке. Каже Узвишени Аллах:

{ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا }

„И сваком човеку је сачувано и забележено све што је урадио, а на Судњем дану показаћемо му књигу отворену: 'Читај своју књигу, доста ти је данас то што ћеш свој рачун полагати!' [Ел-Исра': 13-14] Оно што уради од добра или зла, пратиће га и неће прећи на другог. Неће полагати рачун за туђа дела, нити ће неко други полагати рачун за његова дела. Каже Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ}

„О човече, ти се трудиш на путу ка своје Господару, и ти ћеш свој труд наћи!” [Ел-Иншикак: 6] И каже Узвишени:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ}

„Ко чини добро, чини у своју корист, а ко ради зло, ради на своју штету. А твој Господар није неправедан према Својим слугама.” [Фуссилет: 46]

Ислам чини човека одговорним за свако дело којим наштети себи или другима. Узвишени Аллах каже:

{وَمَنْ يَكْسِبْ إِنَّمَا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا}

„Ко уради грех, на своју штету га је урадио, а Аллах све зна и мудар је.” [Ен-Ниса': 111] Рекао је Узвишени Аллах:

{مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا}

„Због тога смо Ми прописали Израилевим синовима: ако неко убије невину особу, или онога који на Земљи неред не чини, као да је све људе поубијао; а ако неко буде узрок да се нечији живот сачува, као да је свим људима живот сачувао.” [Ел-Маиде: 32] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«لَا تُقْتَلُ نَفْسٌ ظُلْمًا إِلَّا كَانَ عَلَى ابْنِ آدَمَ الْأَوَّلِ كِفْلٌ مِنْ دِمَهِهَا لِأَنَّهُ كَانَ أَوَّلَ مَنْ
سَنَّ الْقَتْلَ»

„Ниједна душа неће бити неправедно убијена, а да део одговорности за ту крв не сноси син Адамов, јер је он први који је починио убиство.”
Муслим, бр. 5150.

18. Изједначио је мушкарца и жену у погледу одговорности, казне и награде.

Када је реч о одговорности, награди или казни, према исламу, исти су и мушкарац и жена. Каже Узвишени Аллах:

{وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا}

„а онај који чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, ући ће у Рај и никоме ни колико трун неправде неће бити учињено.” [Ен-Ниса': 124] Рекао је Узвишени Аллах:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ}

„Оном ко чини добро, био мушкарац или жена, а верник је, Ми ћемо дати да проживи леп живот и заиста ћемо их наградити бољом наградом него што су заслужили.” [Ен-Нахл: 97]
Рекао је Узвишени Аллах:

{ مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ
أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ }

„Ко год учини зло, само ће због њега да буде
кажњен, а ко год учини добро - био мушкарац
или жена, а верник је - тај ће у Рај ући; у њему ће
имати у обиљу свега, без рачуна.” [Гафир: 40]
Рекао је Узвишени Аллах:

{ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُنْصِدِقِينَ وَالْمُنْصِدِقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ
وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا }

„Муслиманима и муслиманкама, и
верницима и верницама, и послушним
мушкарцима и послушним женама, и искреним
мушкарцима и искреним женама, и стрпљивим
мушкарцима и стрпљивим женама, и понизним
мушкарцима и понизним женама, и
мушкарцима који деле милостињу и женама
које деле милостињу, и мушкарцима који посте
и женама које посте, и мушкарцима који о
својим стидним местима воде бригу и женама
које о својим стидним местима воде бригу, и
мушкарцима који често спомињу Аллаха и
женама које често спомињу Аллаха - Аллах је,
заиста, за све њих опрост и велику награду
припремио.” [Ел-Ахзаб: 35]

19. Ислам је указао почаст жени, код верника оне имају статус сестре у исламу. Мушкарац је задужен стицањем опскрбе и издржавањем жене, уколико је у могућности. Отац је дужан издржавати своју кћерку, а син своју мајку, уколико је пунолетан и способан. Такође, и муж је обавезан издржавати своју супругу.

Жене се у исламу сматрају сестрама мушкараца. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«إِنَّ النِّسَاءَ شَفَاقُ الرِّجَالِ»

„Жене су сестре мушкарцима.” Тирмизи, бр. 113.

Ислам је указао почаст жени и задужио је сина да издржава своју мајку, ако је у могућности. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«يَدُ الْمُعْطِي الْعُلْيَا أُمُّكَ وَأَبَاكَ وَأُخْتُكَ وَأَخَاكَ ثُمَّ أَدْنَاكَ أَدْنَاكَ»

„Рука онога који удељује, горња је: најпреча ти је твоја мајка, затим твој отац, твоја сестра, твој брат, а затим они који су ти најближи.” Имам Ахмед. Касније ћемо, уз Аллахову помоћ,

говорити о положају родитеља, у поглављу бр. 29.

Један од видова указивања почасти жени јесте и што је муж дужан издржавати своју супругу, ако је у могућности. Узвишени Аллах каже:

{ لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ ۖ وَمَن قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ ۚ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا ۚ سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا }

„Нека имућан према своме богатству троши, а онај који је у оскудици, нека издваја према томе колико му је дао Аллах. Аллах никог не задужује више од његових могућности; Аллах ће, сигурно, после тегобе, олакшање дати.” [Ет-Талак: 7]

وَسَأَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا: مَا حَقُّ الْمَرْأَةِ عَلَى الرَّوْجِ؟ قَالَ: «نُطْمِئِهَا إِذَا طَعِمَتْ وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَبَتْ وَلَا تَضْرِبَ الْوَجْهَ وَلَا تُقَيِّحَ»

Преноси се да је неки човек поставио питање Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Која права има жена код свог супруга?” Он је рекао: „Да јој обезбеди храну као што обезбеђује и себи, да јој обезбеди одећу када и себи, да је не удара по лицу и не наноси повреде.” Имам Ахмед. Појашњавајући нека од права која жена има код свога мужа, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао:

«وَلَهُنَّ عَلَيْكُم رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ»

„Ваша обавеза према њима јесте да им обезбедите храну и одећу, сходно ономе што је уобичајено.” Муслим. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَفُوتُ»

„Довољно је човеку греха да запостави оне које је дужан да издржава.” Имам Ахмед. Рекао је учењак Хаттаби: „Овде се мисли на оне које је човек обавезан издржавати, а ово значење указује као да је рекао ономе ко удељује: Немој удељивати другима запостављајући своју породицу, тражећи у томе награду, јер ако их запоставиш, имаћеш грех.”

Ислам је указао почаст жени и тиме што је обавезао оца да издржава своју кћерку. Узвишени Аллах каже:

{وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ ۖ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ
الرِّضَاعَةَ ۖ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ}

„Мајке нека доје своју децу пуне две године, ако желе да дојење буде потпуно! Очеви су дужни да их хране и одевају на леп и уобичајен начин.” [Ел-Бекара: 233] Узвишени Аллах појашњава да је отац дужан издржавати и одевати дете, сходно својим могућностима. Узвишени Аллах каже:

{ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ }

„а ако вам доје децу, онда им дајте накнаду.” [Ет-Талак: 6] Узвишени Аллах задужио је оца да

плаћа дојиљу, што указује да је отац обавезан издржавати и мушку и женску децу. У следећем хадису спомиње се обавеза издржавања супруге и деце од стране оца. Преноси се од Аише, Аллах био задовољан њоме, да је Хинд рекла Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Ебу Суфјан је шкрт човек, а ја сам у потреби узети из његовог иметка.” Он је рекао:

«خُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ»

„Узми онолико колико је потребно за себе и своју децу, онако како је обичај.” Бухари. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, појаснио је вредност издржавања кћери и сестара, рекавши:

«مَنْ عَالَ ابْنَتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ بَنَاتٍ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَ أَخَوَاتٍ حَتَّى يَبِينَ أَوْ يَمُوتَ عَنْهُنَّ كُنْتُ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ. وَأَشَارَ بِأَصْبُعِهِ السَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى»

„Онај ко буде водио бригу о две или три кћерке, или о две или три сестре све док се не одвоје од њега, или док не умре, на Судњем дану биће уз мене овако”, показујући на своја два спојена прста.” Ес-Силсилетус-Сахиха, 296.

20. Смрт није потпуни крај, него само селидба из куће деловања у кућу обрачуна. Смрт обухвата и тело и душу. Смрт душе, у ствари је њено напуштање тела, а након

проживљења на Судњем дану, она се поново настањује у тело. Након смрти душа не прелази у друго тело нити се реинкарнира.

Смрт није потпуни крај. Каже Узвишени Аллах:

{قُلْ يَتُوفَّاكُم مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ}

„Реци им (Мухаммеде): 'Анђео смрти, који је задужен за вас, душе ће вам узети, а после ћете своје Господару враћени бити.' [Ес-Сеџде: 11] Смрт обухвата и тело и душу. Смрт душе, у ствари је њено напуштање тела, а након проживљења на Судњем дану, она се поново настањује у тело. Каже Узвишени Аллах:

{اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا ۖ فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ}

„Аллах узима душе у часу њихове смрти, а и оних који спавају, а који још умрли нису, па задржава оне којима је одредио да умру, а оставља оне друге до рока одређеног. То су, заиста, докази за оне који размишљају.” [Ез-Зумер: 42] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ»

„Када душа напушта тело, поглед је прати.“
Муслим, бр. 920. Након смрти, човек се сели из места деловања у место обрачуна. Узвишени Аллах каже:

{ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا ۖ وَعَذَابُ اللَّهِ حَقًّا ۚ إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ
حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ }

„Њему ћете се сви вратити - то је Аллахово истинско обећање; Он, заиста, из ничега ствара, и после ће поново да вас проживи, да би по правди наградио оне који буду веровали и добра дела чинили. А оне који не буду веровали чека пиће од кључале воде и болна патња, зато што су били неверници.“ [Јунус: 4]

Након смрти душа не прелази у друго тело нити се реинкарнира. Реинкарнација представља питање које нема упориште ни у здравом разуму, а нити осетилној пракси. Од веровесника се не преноси никаква предаја која би указивала на такво уверење.

21. Ислам позива да се верује у главне темеље веровања: веровање у Аллаха,

Његове анђеле, објављене књиге (Тора, Јеванђеље, Зебур или Псалми), пре њиховог искривљавања, те да се верује у Кур'ан, све веровеснике и

**посланике, нека је на њих мир и спас.
Затим, да се верује у последњег
посланика, Мухаммеда, нека је
Аллахов благослов и мир на њега, као
печата свих њих. Такође, позива ка
веровању у Судњи дан и ми знамо,
када би живот на овоме свету био
крај, и када не би постојао Будући
свет, наш би живот био узалудан. На
крају, ислам нас позива да верујемо у
Аллахову одредбу свега.**

Ислам позива да се верује у главне темеље веровања којима су позивали сви посланици и веровесници, а они су:

Први: Веровање да је Аллах Господар, Творац, Опскрбитељ, Управитељ овог космоса, да Он једини заслужује да буде обожаван, и да је неисправно обожавати било кога поред Њега. Свако божанство поред њега, лажно је, и зато, не приличи обожавати никога осим Њега и свако богослужење упућено неком другом, није исправно. Већ смо раније говорили о овом питању у поглављу бр. 8.

Узвишени Аллах споменуо је ове темеље веровања, на многим местима у Часном Кур'ану. Између осталог, Он каже:

{أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفِرُّ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

„Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллага, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: 'Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!' И говоре: 'Чујемо и покоравамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!'” [Ел-Бекара: 285] Рекао је Узвишени Аллах:

{لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ }

„Није честитост у томе да окрећете лица своја према истоку и западу; честити су они који верују у Аллага, и у Будући свет, и у анђеле, и у књиге, и у веровеснике, и који од иметка, иако им је драг, дају рођацима, и сирочадима, и сиромасима, и путницима, и просјацима, и за откуп из ропства, и који молитву обављају и

обавезну милостињу дају, и који обавезу своју, када је преузму, испуњавају, нарочито они који су издржљиви у неимаштини, и у болести, и у боју љутом. Они су искрени верници, и они се Аллаха боје и ружних поступака клоне.” [Ел-Бекара: 177] Узвишени Аллах позива у веровање у ове темеље, појашњавајући да је у великој заблуди онај који их занегира:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

„О ви који верујете, верујте у Аллаха и Његовог Посланика, и у Књигу коју Он објављује Своме Посланику и у књиге које је објавио пре. А онај који не буде веровао у Аллаха, и у Његове анђеле, и у Његове књиге, и у Његове посланике, и у Последњи дан - далеко је залутао.” [Ен-Ниса': 136] Преноси се од Омера, Аллах био задовољан њиме, да је рекао:

(بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ
بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ حَتَّى
جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَيْهِ عَلَى
فَخْدَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
«الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ
سَبِيلًا» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ
قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ
وَشَرِّهِ» قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ قَالَ: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ
فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ»

„Једног дана седели смо код Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и изненада се појави један човек изузетно беле одеће, јако црне косе, без икаквих знакова путовања на себи, а нико од нас га није познавао. Приближи се Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и седе поред њега, тако што је прислонио своја колена уз његова и своје руке ставио на натколенице, а потом рече: 'О Мухаммеде, обавести ме о исламу!' Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, му рече: 'Ислам је да посведочиш да нема другог бога, осим Аллаха, и да је Мухаммед Аллахов посланик, да обављаш молитву, дајеш милостињу, постиш рамазан и да ходочастиш Кабу у Меки, ако си у могућности.' Он тада рече: 'Истину си казао.' Ми смо му се чудили (каже Омер) пита га, затим му потврђује. Човек поново рече: 'Обавести ме о иману (веровању)!' Посланик му рече: 'Иман је да верујеш Аллаха, Његове анђеле, Његове Књиге, Његове посланике, Судњи дан и да верујеш да је све одређено, било добро или зло.' Човек опет рече: 'Истину си казао.' Затим рече: 'Обавести ме о савршенству у вери!' Посланик му одговори: 'То је да обожаваш Аллаха као да га видиш, јер ако ти Њега не видиш, Он тебе, заиста, види.'” Муслим, бр. 8. У овом хадису спомиње се да је анђео Гаврило дошао код

Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, питајући га о степенима вере: исламу, веровању и савршености у вери. На ово питање, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, дао му је одговор, а онда је казао да се радило о анђелу Гаврилу који је дошао да их подучи њиховој вери. Дакле, ово је тај ислам, божанска порука, коју је пренио анђеоло Гаврило, а људима доставио посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Посланикови следбеници, Аллах био задовољан њима, су је сачували и запамтили, а затим доставили генерацијама након њих.

Други: Веровање у анђеле. Они припадају невидљивом свету, створио их је Аллах, и дао одређени облик и изглед. Задужио их је пословима и обавезама, а једна од најзначајнијих јесте достављање божанских порука посланицима и веровесницима, нека је на њих Аллахов мир. Највећи и најбољи међу анђелима јесте анђеоло Гаврило. Доказ да је Гаврило задужен за достављање објаве посланицима јесте кур'ански стих у којем Узвишени каже:

{ يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ }

„Он шаље анђеле с Објавом, по вољи Својој, оним верницима Својим којима хоће:

'Опомињите да нема бога осим Мене и будите богобојазни!" [Ен-Нахл: 2] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) وَإِنَّهُ أَفْيَ رُؤْبِ الْأَوَّلِينَ (196) }

„И Кур'ан је сигурно објава Господара светова;

доноси га поверљиви анђео,
на срце твоје, да опомињеш,
на јасном арапском језику.

Он је споменут у књигама претходних посланика." [Еш-Шу'ара: 192-196]

Трећи: Веровање у Божије књиге, попут Торе, Јеванђеља и Псалама, пре него су искривљене, и веровање у Кур'ан. Узвишени Аллах каже:

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا }

„О ви који верујете, верујте у Аллаха и Његовог Посланика, и у Књигу коју Он објављује Своме Посланику и у књиге које је објавио пре. А онај који не буде веровао у Аллаха, и у Његове анђеле, и у Његове књиге, и у Његове посланике, и у Последњи дан - далеко је залутао." [Ен-Ниса': 136] Рекао је Узвишени Аллах:

{ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ }
 (3) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
 عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ { (4) }

„Он теби објављује Књигу са Истином, која потврђује претходне, а објавио је и Тору и Јеванђеље,

још пре као путоказ људима, а објавио је и оно што раставља истину од заблуде (Кур'ан). Онима који у Аллахове речи и знакове не верују, припада тешка патња, а Аллах је силан и жестоко кажњава.” [Али Имран: 3-4] Рекао је Узвишени Аллах:

{ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

„Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: 'Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!' И говоре: 'Чујемо и покоравамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!'” [Ел-Бекара: 285] И каже Узвишени:

{ قُلْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

„Реци: 'Ми верујемо у Аллаха и у оно што је објављено нама, и што је објављено Авраму, и

Јишмаелу, и Исаку, и Јакову и потомцима, и у оно што је дато Мојсију и Исусу и веровесницима од њиховог Господара; ми никакву разлику између њих не правимо, и ми смо предани Њему.” [Али Имран: 84]

Четврти: Веровање у све веровеснике и посланике, нека је на њих Аллахов мир и спас. Обавезни смо веровати у све њих, као и то да су сви они од Аллаха достављали својим народима посланице, веру и верозакон, о чему Узвишени Аллах каже:

{ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

„Реците: 'Ми верујемо у Аллаха и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Авраму, и Јишмаилу, и Исаку, и Јакову, и потомцима,'и у оно што је дато Мојсију и Исусу, и у оно што је дато веровесницима од Господара њиховог; ми не правимо никакве разлике међу њима и ми смо Њему предани.” [Ел-Бекара: 136]
Рекао је Узвишени Аллах:

{ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ }

„Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге

Његове, и посланике Његове: 'Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!' И говоре: 'Чујемо и покуравамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!' [Ел-Бекара: 285] Рекао је Узвишени Аллах:

{ قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ }

„Реци: 'Ми верујемо у Аллаха и у оно што је објављено нама, и што је објављено Авраму, и Јишмаелу, и Исаку, и Јакову и потомцима, и у оно што је дато Мојсију и Исусу и веровесницима од њиховог Господара; ми никакву разлику између њих не правимо, и ми смо предани Њему.' [Али Имран: 84]

Исто тако, обавеза је веровати да је печат свих посланика, Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Узвишени Аллах каже:

{ إِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ }

„И када је Аллах од веровесника чврсто обећање узео: 'Кад год да вам подарим Књигу и мудрост, затим вам дође посланик који потврђује да је истина оно што ви имате, да ли ћете сигурно у њега поверовати и помоћи га?!' И рече: 'Да ли потврђујете и прихватате обавезу

према Мени?' 'Потврђујемо!' Одговорише. 'Будите онда сведоци!' Рече Он, 'а и Ја са вама сведочим.' [Али Имран: 81]

Ислам нас задужује да верујемо у све веровеснике и посланике, уопштено, и да верујемо у последњег међу њима, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као што Узвишени Аллах каже:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ }

„Реци: 'О ви којима је дата Књига, ви нисте ни на чему ако се не будете придржавали Торе и Јеванђеља и онога што вам објављује ваш Господар.' [Ел-Маиде: 68] Рекао је Узвишени Аллах:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ }

„Реци: 'О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллаха не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружујемо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не сматрамо!' Па, ако се они окрену, ви реците: 'Будите сведоци да смо ми Богу покорни!'" [Али Имран: 64]

Онај ко занегира једног веровесника, има статус као да их је све занегирао. Када говори о народу Ноја, Узвишени Аллах каже:

{ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحِ الْمُرْسَلِينَ }

„И Нојев народ је сматрао посланике лажним.“ [Еш-Шу'ара: 105] Познато је да пре Ноја, нека је на њега мир, није било посланика, али и поред тога њима се приписује статус негатора свих посланика, управо због тога што, негирати једног, значи негирати све њих, с обзиром на то да им је позив исти.

Пети: Веровање у Судњи дан, када ће на крају овог света, Узвишени Аллах наредити анђелу Исафилу да дуне у рог, па ће умрети сви они којима Узвишени Аллах то буде одредио. Узвишени Аллах каже:

{ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ۚ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ }

„И у рог ће да буде дувнуто, и умреће они на небесима и они на Земљи, остаће само они које буде Аллах одабрао; после ће да се други пут дуне у рог и они ће, одједном, да устану и да чекају.“ [Ез-Зумер: 68] Када помру сви који су на небесима и на Земљи, осим они које Узвишени Аллах буде одабрао, Он ће смотати небеса и Земљу, о чему Узвишени Аллах каже:

{ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۚ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۚ وَعَدًا عَلَيْنَا ۚ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ }

„На Дан кад смотамо небеса као што се смота лист папира за писање, онако како смо први пут из ништа створили, тако ћемо поново из ништа да створимо, то је Наше обећање, Ми ћемо, заиста, то да учинимо.” [Ел-Енбија': 104] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ ۚ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ }

„Они нису величали Аллаха онако како Га треба величати; а читава ће Земља на Судњем дану у Његовој шаџи бити, а небеса ће у Његовој десници да остану умотана. Чист је Он и Узвишен изнад оних које поред Њега обожавају!” [Ез-Зумер: 67] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«يَطْوِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ السَّمَاوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُهَا بِيَدِهِ الْمَمْنَى ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَتَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَتَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ. ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ بِشِمَالِهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ أَتَيْنَ الْجَبَّارُونَ؟ أَتَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ؟»

„Узвишени Аллах ће смотати небеса на Судњем дану, затим их узети Својом десном руком, а затим рећи: 'Ја сам владар. Где су силници? Где су охолници?' Затим ће смотати седам земаља и потом их узети Својом левом руком и казати: 'Ја сам владар. Где су силници? Где су охолници?' Бележи Муслим.

Након тога Узвишени Аллах ће наредити анђелу да дуне и други пут, па ће они устати, о чему Узвишени Аллах каже:

{ثُمَّ نُفَخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ}

„...после ће се други пут дунути у рог и они ће, одједном, устати и чекати.” [Ез-Зумер: 68] Када Узвишени Аллах проживи створења, окупиће их како би полагали рачун. Он, Узвишени, о томе каже:

{يَوْمَ تَشْهَقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَلِكِ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ}

„А на Дан када ће над њима земља да попуца они ће журно да изађу; биће то проживљење, за Нас једноставно.” [Каф: 44] Рекао је Узвишени Аллах:

{يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ ۖ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ ۚ لِمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ۖ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ}

„на Дан када ће се они појавити, када Аллаху неће о њима ништа скривено бити. Које власт припада данас? Аллаху Једином, Потчинитељу свега!” [Гафир: 16] Тога дана Узвишени Аллах свешће рачун са свим људима, сваком коме је учињена неправда, поравнаће свој рачун са оним ко му је неправду учинио и свако ће бити адекватно третиран. Узвишени Аллах поручује:

{الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ ۚ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

„Сваки ће човек тог Дана да буде кажњен или награђен према заслуги; тог Дана неће да буде неправде! Аллах ће, заиста, брзо свести рачуне.” [Гафир: 17] Рекао је Узвишени Аллах:

{إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا}

„Заиста Аллах ни трунку неправде не чини, па ако то буде добро дело, Он ће да га умногостручи и подариће велику награду од Себе.” [Ен-Ниса': 40] Рекао је Узвишени Аллах:

"Онај ко буде урадио колико трун добра - видеће га,

{وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (8)}

а онај ко буде урадио и колико трун зла - видеће га.” [Ез-Зелзеле: 7-8] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۖ وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ}

„И на Судњем дану ћемо поставити тачне ваге за вагање дела, па никоме се неће учинити неправда. А ако дело буде тешко колико зрно горушице, нећемо га занемарити. А довољно је то што ћемо Ми рачуне испитивати.” [Ел-Енбија': 47]

Након проживљења и обрачуна, следи награда и казна. Онај ко буде радио добра дела, вечно ће уживати, а онај ко буде чинио зло и не буде веровао, имаће патњу, као што Узвишени Аллах каже:

{ الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۖ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي حَيَاتِهِم }
 { النِّعِيمِ (56) وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ (57) }

„Тог Дана власт ће само Аллах имати, Он ће им судити: верници и они који су добра дела чинили биће у рајским баштама уживања.”

“А они који нису веровали и порицали су Наше речи и доказе, они ће бити у понижавајућој патњи.” [Ел-Хаџ: 56-57] Ми смо свесни да, када би се све скончало са овим светом и када би то био крај, да би живот на овој свету био чиста бесмислица. Узвишени Аллах каже:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

„Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити?” [Ел-Му'минун: 115]

Шести: Веровање у Аллахову одредбу, тј. обавезни смо веровати да Аллах зна шта је било, шта је сада и шта ће бити и да је то записано пре него су створена небеса и Земља. Он Узвишени каже:

{ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ ۚ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَاسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ }

„У Њега су кључеви онога што је чулима недокучиво, само их Он зна, и Он једини зна шта је на копну и шта је у мору, и ниједан лист не

опадне а да Он за њега не зна; и нема зрна у тамама Земље нити ичег свежег нити ичег сувог, а да није у Јасној књизи.” [Ел-Ен’ам: 59] Такође, обавезни смо веровати да Узвишени Аллах обухвата Својим знањем све, што се јасно наглашава у следећем ајету:

{اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا }

„Аллах је седам небеса створио, а исто толико је и земаља створио; Његова одредба до свих њих доспева да бисте ви знали да Аллах над свиме има моћ и да Аллах знањем Својим све обухвата!” [Ет-Талак: 12] Затим морамо знати и веровати да се ништа не догоди, а да то Узвишени Аллах није хтео, и створио узроке да се то деси, олакшао. Он нам поручује:

{الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُن لَّهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا }

„Онај Коме припада власт на небесима и на Земљи, Који нема детета, Који у власти нема ортака и Који је све створио и како треба уредио!” [Ел-Фуркан: 2] Узвишени Аллах све то чини сходно великој мудрости коју људи не могу појмити:

{حِكْمَةً بِالْعَلَّةِ ۖ فَمَا تُغْنِ النَّذْرُ }

„- савршена мудрост - па како таквима опомињачи могу користити?!” [Ет-Камер: 5]
Рекао је Узвишени Аллах:

{وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Он је Тај Који из ничег ствара и Он ће то поново учинити, то је Њему лако. Он је узвишен и на небесима и на Земљи. Он је силан и mudar.” [Ер-Рум: 27] Узвишени Аллах Себи приписује својство мудрости, а Себе је назвао Ел-Хаким (Мудри):

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Аллах сведочи да нема другог бога осим Њега, а и анђели и учени, поступајући праведно. Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог.” [Али Имран: 18] Узвишени Аллах спомиње нам говор Исуса, нека је на њега мир, на Судњем дану:

{إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبْدُكَ ۚ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„Ако их казниш, робову су Твоји, а ако им опростиш, па, уистину си Ти Силни и Мудри.” [Ел-Маиде: 118] Када је Мојсије био на страни Тура, Узвишени Аллах му се обратио:

{يَا مُوسَىٰ إِنَّهُ أَنَا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ}

„О Мојсије, Ја сам - Аллах, Силни и Мудри!” [Ен-Немл: 9]

Величанствени Кур'ан је описан мудрошћу, као што каже Узвишени Аллах:

{الرَّ َكِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ}

„Елиф-лам-ра. Ово је Књига чије су речи усавершене а потом разјашњене, од Мудрог и Оног Који све у потпуности зна,” [Худ: 1] Рекао је Узвишени Аллах:

{ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۚ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُنْقَلَىٰ فِي جَهَنَّمَ مُلُومًا مَّذْهُورًا ۖ}

„То је мудрост коју ти твој Господар објављује. И не сматрај да поред Аллаха постоји друго божанство, да не би био бачен у Пакао, понижен и од милости одбачен.” [Ел-Исра': 39]

22. Веровесници нису могли погрешити када је реч о достављању Објаве од Аллаха и чисти су од свега што је у колизији с разумом и што одудара од исламских правила лепог понашања. Веровесници су били задужени достављањем Аллахових наредби Његовим робовима и они немају никакве особине које су специфичне за стварање и управљање, односно немају својства

божанства. Они су попут свих осталих људи, осим што се издвајају по посланици коју су достављали од Аллаха.

Веровесници нису могли погрешити када је реч о достављању Објаве од Аллаха, јер је Он Узвишени одабрао Своја најбоља створења како би доставили посланицу. Узвишени Аллах каже:

{اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ}

„Аллах одабира изасланике међу анђелима и људима - Аллах, заиста, све чује и све види.” [Ел-Хаџ: 75] И каже Узвишени:

{إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ}

„Заиста је Аллах одабрао Адама, и Ноја, и Аврамову породицу, и Јоакимову породицу над другим световима,” [Али Имран: 33] И каже Узвишени:

{قَالَ يُوسُفُ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلِمَةٍ فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ}

„О Мојсије”, рече Он, Ја сам те, заиста, одабрао изнад осталих људи Својом посланицом и Својим те говором учинио одабраним. Оно што ти дајем прихвати и захвалан буди!” [Ел-Е'араф: 144] Веровесници, нека је на њих мир и спас, знали су да је оно што им долази Објава од Узвишеног Аллаха и

гледали су анђеле како је доносе. Узвишени Аллах каже:

{عَالِمِ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا (26) إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا (27) لِّيَعْلَمَ أَن قَدْ أبلغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (28)}

„Познавалац је Он онога што је недокучиво чулима, и Он то не открива никоме,

осим онеме са ким је задовољан да посланик буде; Он, заиста, и испред њега и иза њега поставља оне који ће да га чувају,

да би знао да су доставили поруке свога Господара; а обухватио је оно што је код њих и заисте све побројао.” [Ел-Џинн: 26-28]
Узвишени Аллах наредио им је достављање Његове посланице, рекавши:

{يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ}

„О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од твога Господара – ако не учиниш, онда ниси доставио Његову посланицу - а Аллах ће од људи да те штити. Аллах, заиста, неће да упути на Прави пут народ који не верује.” [Ел-Маиде: 67] И каже Узвишени:

{رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا}

„Послали смо посланике који су радосне вести и опомене доносили, да људи после

посланика не би имали никаквог оправдања пред Аллахом. А Аллах је силан и мудар.” [Ен-Ниса': 165]

Посланици се највише боје Аллаха и имају највећи страх од Њега, тако да у посланицу коју су достављали, нису ништа додавали, нити из ње умањивали. Узвишени Аллах каже:

{ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ (44) لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ (45) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (46) فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ (47) }

„А да је он о Нама износио којекакве речи,
Ми бисмо га десницом дохватили,
а онда му жилу куцавицу пресекли,

и нико између вас не би могао од тога да га одбрани.” [Ел-Хакка: 44-47] Рекао је Ибн Кесир, Аллах му се смисловао: „Узвишени Аллах каже: 'А да је он о Нама којекакве речи износио', тј. Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да је он слагао на Нас, као што то неки сматрају, он би Аллаховој објави додао или одузео део, или пак, рекао нешто своје што би приписао Нама. А сигурно није тако, јер бисмо га казнили тешком казном. Због тога је Узвишени рекао: 'Ми бисмо га десницом дохватили', тј. Ми бисмо га казнили десницом јер је она јача. А постоји и став: Ми бисмо га за његову десну руку узели.” И каже Узвишени:

{ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ }

فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ .
مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ
شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الْغَرِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ {

"А када Аллах каже: 'О Исусе, Маријин сине, јеси ли ти говорио људима: 'Прихватите мене и моју мајку као два бога уз Аллаха!'" Он ће да каже: 'Узвишен си Ти од тога! Мени не приличи да говорим оно што немам право. Ако сам ја то говорио, Ти то већ знаш; Ти знаш шта је у мени, а ја не знам шта је у Теби; Ти, заиста, добро знаш оно шта је чулима недокучиво. Ја сам им само говорио оно што си им Ти наредио: 'Обожавајте Аллага, и мог и вашег Господара!' И ја сам био њима сведок док сам био међу њима, а кад си ме Ти к Себи узео, Ти си их једини надзирао; Ти над свиме надзиреш." [Ел-Маиде: 116-117]

Једна од благодати према веровесницима јесте што их је учинио постојаним и чврстим у достављању Његових посланица. Узвишени Аллах каже:

{قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ (54) مِنْ دُونِهِ
فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ (55) إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبَّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ {

„Ми тврдимо да те је неко наше божанство злом погодило." 'Ја позивам Аллага за сведока', рече Худ, 'а и ви посведочите да ја немам ништа са тим што ви друга божанства обожавате –

поред Аллаха; и зато сви заједно против мене лукавство смислите и немојте ништа да одлажете,

ја се уздам у Аллаха, Он је мој и ваш Господар! Све живо је потчињено само Њему; заиста је мој Господар истинит и праведан.” [Худ: 54-56]
Рекао је Узвишени Аллах:

{وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُوكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ ۖ وَإِذَا
لَتَتَّخِذُوكَ خَلِيلًا (73) وَلَوْلَا أَنْ تَبْتَئَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا
(74) إِذَا لَأَدْفَنَّاكَ فِي الْغَيْثِ نَحْنُ وَالْحَيَاةِ ضَعِيفَتِ الْمَوَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا
نَصِيرًا (75)}

„И замало да те они одврате од онога што ти Ми објављујемо, да би против Нас нешто друго изнео, и тада би те они као пријатеља прихватили.

А да те нисмо учинили чврстим, готово да би им се мало приклонио,

и тада бисмо ти, заиста, дали да искусиш двоструку патњу у животу и двоструку патњу после смрти; тада не би никога нашао да те од Нас спаси.” [Ел-Исра': 73-75] Ови кур'ански одломци (ајети), а и претходни, доказ су да је Часни Кур'ан објава од Господара свих светова, јер да је од посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, не би у њега убацио овај говор који је упућен њему.

Узвишени Аллах штити Своје посланике од људи. Рекао је Узвишени Аллах:

{ يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ }

„О Посланиче, казуј оно што ти се објављује од твога Господара – ако не учиниш, онда ниси доставио Његову посланицу - а Аллах ће од људи да те штити. Аллах, заиста, неће да упути на Прави пут народ који не верује.” [Ел-Маиде: 67] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ }

„Кажи им казивање о Ноји! Када он рече своје народу: 'О народе мој, ако вам је тежак мој боравак међу вама, и ако вам је тешко моје опомињање Аллаховим речима и доказима, па ја се ослањам само на Аллаха, а ви се, заједно са својим лажним божанствима, одлучите, и нека вам одлука ваша не буде нејасна; затим је нада мношћем извршите и не одгађајте нимало!’” [Јунус: 71] Говорећи о томе шта је Мојсије, нека је мир на њега, рекао, Узвишени Аллах каже: „Господару наш', рекоше они, 'бојимо се да нас одмах не казни или да истину одбије.' 'Не бојте се!', рече Он, 'Ја сам с вама, Ја све чујем и видим.’” [Таха: 45-46] Узвишени Аллах појаснио је да чува Своје посланике од непријатеља и зла које би их могло задесити. Такође, преноси нам да Он чува Објаву од било какве измене:

{إِنَّا نَحْنُ نَرَأُكَ الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

„Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми да га сачувамо.” [Ел-Хиџр: 9]

Веровесници, нека је над њима мир, чисти су од свега што је у колизији с разумом и што одудара од исламских правила лепог понашања. Износећи похвалу посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, Узвишени Аллах каже:

{وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ}

„И, заиста, твој морал је величанствен.” [Ел-Калем: 4] Такође је рекао о њему:

{وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ}

„А ваш друг Мухаммед није луд,” [Ет-Теквир: 22] Веровесници су били задужени достављањем Аллахових наредби Његовим робовима, на најбољи начин, и они немају никакве особине које су специфичне за стварање и управљање, односно немају својства божанства. Они су попут свих осталих људи, осим што се издвајају по посланици коју су достављали од Узвишеног Аллага.

{قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِن نَّحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ}

„Ми јесмо људи као и ви”, говорили су им њихови посланици, "али, Аллах уздиже само оне

Своје слуге које Он хоће; ми не можемо да вам донесемо доказ осим са Аллаховом дозволом – а верници нека се само у Аллаха уздају.” [Ибрахим: 11] Узвишени Аллах, наређујући Свое посланику, Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, шта да каже своје народу, каже:

{قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا}

„Реци: 'Ја (Мухаммед) сам човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог - један Бог. Па ко се нада сусрету са својим Господаром, нека ради добра дела и нека поред свог Господара никога не обожава!’ [Ел-Кехф: 110]

**23. Ислам позива робовању само
Аллаху, кроз спровођење темељних
ибадета (обредословља) као што су:
Намаз (молитва, клањање), који се
састоји од стајања, прегибања,
падања ничице, спомињања Аллаха,
изношења похвале Њему и дове.
Муслиман сваким даном обавља
молитву пет пута, услед чега нестају
разлике међу људима. Богаташ,
сиромах, владар и потчињени, сви су у**

истом реду (ар. саффу). Зекат којим означава издвајање малог дела иметка, сходно условима и правилима која је одредио Узвишени Аллах. Зекат је обавеза богатих, а право сиромашних и других, једном у току године. Пост који подразумева устручавање од свега што га квари у данима месеца рамазана. Он има за циљ да одгоји човека и ојача његове амбиције и стрпљење. Хаџ, а то означава посету Мекке једном у току живота, и то ономе ко је способан и има могућност. Током ходочашћа сви људи су једнаки у своме усмеравању ка Узвишеном Творцу, приликом чега нестају све разлике и поделе.

Ислам позива робовању само Аллаху, пре свега, преко великих и основних темељних ибадета (обредословља), а онда и осталих. Ове велике ибадете Узвишени Аллах наредио је свим веровесницима и посланицима, а највећи су:

1. Намаз (Молитва)

Узвишени Аллах је наредио муслиманима намаз, као што га је наредио и осталим посланицима и веровесницима. Абрахаму је било наређено да очисти Свету кућу за оне који чине таваф (круже око Кабе) и обављају молитву. Он Узвишени каже:

{وَاذْجَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ۖ
وَعَهْدُنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُودِ}

„И када Ми Кабу учинисмо уточиштем и сигурним местом за људе: 'Нека вам место на којем је Абрахам стајао буде простор где ћете молитву да обављате!' И Абрахаму и Јишмаелу смо наредили: 'Храм Мој очистите за оне који га буду обилазили, који буду ту боравили и молитву обављали.” [Ел-Бекара: 125] Такође, намаз је био наређен Мојсију, и то одмах, на почетку позива, када му се Узвишени Аллах обратио:

{إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (12) وَأَنَا
اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ (13) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي (14)}

„Ја сам, уистину, твој Господар! Изуј своју обућу, јер ти си, заиста, у благословљеној долини Тува.

Тебе сам изабрао, зато слушај оно што ти се објављује!

Ја сам, заиста, Аллах, другог истинског бога осим Мене нема; зато само Мене обожавај и молитву обављај - да би ти увек на уму био!" [Таха: 12-14] Узвишени Аллах казује нам да су и Исусу намаз и зекат били наређени. Исус је, како то Узвишени каже, говорио:

{ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا }

„и учиниће ме, где год будем, благословљеним, и наредиће ми да док год сам жив, обављам молитву и да удељујем милостињу..." [Марија: 31] Намаз у исламу означава стајање, прегипање, падање на сеџду (ничице на земљу), спомињање и похвалу Узвишеном Аллаху. Сваким даном клања се пет обавезних намаза. Каже Узвишени Аллах:

{ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ }

„Чувајте молитве, нарочито молитву у средини дана, и пред Аллахом понизно стојте!" [Ел-Бекара: 238] Рекао је Узвишени Аллах: „Обављај молитву кад сунце с половине неба крене, па до ноћне тмине, и молитву у зору, јер молитви у зору многи присуствују." [Ел-Исра': 78] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

{ فَأَمَّا الرُّكُوعُ فَعِظْمُوا فِيهِ الرَّبَّ عَزَّ وَجَلَّ وَأَمَّا السُّجُودُ فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ فَقَمِنْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ }

„Када је реч о руку'у (прегибању у току намаза), на њему величајте Господара, а када се ради о

сецди, на њој што више учите дову, јер тада је најпрече да она буде примљена.” Сахих Муслим

2. Зекат

Њега је Узвишени Аллах прописао муслиманима, као што га је прописао и пријашњим посланицима. Он означава малу количину иметка која се издваја, сходно условима које је одредио Узвишени Аллах. Обавезан је богатима, а даје се сиромашнима, једном годишње. Узвишени Аллах каже:

{ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ }

„Узми од њиховог иметка зекат, да их тиме очистиш од греха и учиниш их благословљеним, и помоли се за њих, молитва твоја ће, заиста, да их смири - а Аллах све чује и све зна.” [Ет-Тевба: 103] Када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, послао Му'аза, Аллах био задовољан њиме, у Јемен, рекао му је:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ فَأَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُواكَ لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خُمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً فِي أَمْوَالِهِمْ تُؤْخَذُ مِنْ أَغْنِيَائِهِمْ وَتُرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُواكَ لِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمَ أَمْوَالِهِمْ وَاتَّقِ دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا لَيْسَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حِجَابٌ»

„Ти долазиш народу који су следбеници Књиге, па нека прво у што ћеш их позивати буде монотеизам - да нема истинског бога осим Аллаха и да сам ја Његов Посланик. Ако те

послушају у томе, појасни да им је прописано обављање пет намаза у току дана и ноћи. Ако те послушају, појасни и да им је Аллах прописао издвајање милостиње из иметка које се узима од њихових богатих и даје сиромашнима. Ако те у томе послушају, онда се добро причувај да им не узимаш најбољи њихов иметак, и добро се причувај дове онога коме је учињена неправда, јер између ње и Аллаха нема застора (препреке).” Бележи Тирмизи, бр. 625.

3. Пост

Њега је Узвишени Аллах прописао као што је прописан и пријашњим веровесницима. Рекао је Узвишени Аллах:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

„О ви који верујете! Прописује вам се пост, као што је прописан онима пре вас, да бисте се греха сачували.” [Ел-Бекара: 183] Пост означава устручавање од свега што га квари, у дану рамазана, од зоре до заласка Сунца. Њиме се јача душа, амбиција и стрпљење. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكْلَهُ وَشُرْبَهُ مِنْ أَجْلِي
وَالصَّوْمُ جُنَّةٌ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ: فَرْحَةٌ حِينَ يُفْطِرُ وَفَرْحَةٌ حِينَ يَلْقَى رَبَّهُ»

„Узвишени и Моћни Аллах каже: 'Пост је Мој, и Ја за њега посебно награђујем, јер човек због Мене оставља своју страст, јело и пиће. Пост је

штит, а постач има две радости: једна када се ифтари (време дозвољено за јело и пиће), а друга када се сусретне са својим Господаром.” Сахихул-Бухари, 7492.

4. Хаџ (Ходочашће)

Узвишени Аллах прописао је хаџ муслиманима, као што га је прописао и пријашњим веровесницима. Наредио је Абрахаму, нека је на њега мир, да позове људе на хаџ, рекавши му:

{وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ }

„И огласи људима хаџ - и долазиће ти пешке и на изнуреним камилама које долазе са далеког пута,” [Ел-Хаџ: 27] Узвишени Аллах наредио му је да очисти Свети храм за оне који долазе на хаџ. Он је рекао:

{وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ }

„И кад смо Абрахаму показали место за изградњу Храма: 'Не обожавај осим Мене никог, и нека овај Храм Мој буде чист за оне који ће га обилазити, који ће ту у близини његовој становати, и који ће молитву обављати.” [Ел-Хаџ: 26]

Хаџ представља посету Светог храма у Меки, једном током живота, како би се извршили

познати обреди, и то оне које је у могућности, као што Узвишени Аллах каже:

{وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ}

„Да ходочасти Кабу, ради Аллаха, дужан је свако ко буде у могућности до ње да дође. А ко не верује - па, заиста, Аллах није, ни о коме зависан.” [Али Имран: 97] На хаџу се састају хаџије (ходочасници) муслимани из свих крајева света, чинећи ибадет искрено своме Творцу. Сви они обављају хаџ на исти начин, где међу њима нестају материјалне и културолошке разлике.

24. Једна од највећих специфичности ибадета у исламу јесте што њихов начин, време и услове обављања, одређује Узвишени Аллах, преко Свога Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и као такви остају, без било каквог додавања или одузимања од стране људи. Сви веровесници, нека је на њих мир и

спас, позивали су ка извршавању ових темељних ибадета.

Једна од највећих специфичности ибадета у исламу јесте што њихов начин, време и услове обављања, одређује Узвишени Аллах, преко Свога Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и као такви остају, без било каквог додавања или одузимања од стране људи. Узвишени Аллах каже:

{ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا }

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам Ислам буде вера...” [Ел-Маиде: 3] Рекао је Узвишени Аллах:

{ فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ }

„Зато се држи онога што ти се објављује, а ти си, уистину, на Правоме путу.” [Ез-Зухруф: 43] Рекао је Узвишени Аллах о намазу:

{ فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۚ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا }

„А када молитву завршите, Аллаха спомињите, и стојећи, и седећи, и лежећи на боковима. А када будете сигурни, молитву обављајте у потпуности; молитва је, уистину, обавезна верницима у одређеним временским периодима.” [Ен-Ниса': 103] Говорећи о категоријама зеката, Узвишени каже:

{ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَافَةَ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ }

„Зекат припада само сиромасима и невољницима, и онима који га сакупљају, и онима чија срца треба да се придобију, и за откуп из ропства, и презадуженима, и у сврхе на Аллаховом путу, и путнику намернику. Аллах је одредио тако! А Аллах све зна и mudar је.“ [Ет-Тевба: 60] Говорећи о посту, Узвишени је рекао:

{ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ }

„У рамазану је почело објављивање Кур'ана, који је путоказ људима, јасан доказ Правог пута и разликовања добра од зла. Ко од вас у том месецу буде код куће, нека пости, а ко буде болестан или се на путу задеси, нека исти број дана напусти. Аллах жели да вам олакша, а не да вам отежа, и да одређени број дана испуните и да Аллаха величате јер вас је упутио, па да захвални budete.“ [Ел-Бекара: 185] Каже Узвишени о хаџу:

{ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ فَمَن فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ }

„Хаџџ је у познатим месецима, па онај ко се обавезе у току њих да обави хаџџ не може да има интимни однос, нити грехе да чини, нити да се препире у току ходочашћа. А за добро које учините Аллах зна. За пут се опскрбите, а најбоља је опскрба богобојазност! И Мене се бојте о ви разумом обдарени!” [Ел-Бекара: 197]
Сви веровесници су позивали у ове величанствене и темељне ибадете (видове обредословља).

25. Посланик ислама је Мухаммед син Абдуллаха, потомак Исмаела сина Абрахамовог, нека је на њих мир и спас. Родио се 571. године по грегоријанском календару, у Мекки, где је и постао посланик, након чега се одселио у Медину. Са својим народом није суделовао у паганским обичајима, али је суделовао у пословима који су вредни и важни. И пре посланства био је веома лепог понашања, до те мере да су га његови сународници прозвали поверљивим. Када је напунио четрдесет година,

постао је посланик, а његово
посланство Узвишени Аллах помогао
је одређеним знамењима и
натприродним делима, међу којима је
Часни Кур'ан, као највеће
натприродно дело и знамење које
траје до данас и трајаће до Судњег
дана. Након што је употпунио
достављање вере, преселио је на онај
свет. У том моменту имао је шездесет
и три године, а укопан је у Медини.
Посланик Мухаммед, нека је Аллахов
благослов и мир на њега, печат је свих
веровесника и посланика. Аллах га је
послао са јасном упутом и истинитом
вером, како би људе извео из тмина
паганства, неверства и незнања, у
светло чистог монотеизма и
исправног веровања. Аллах је
посведочио да га је послао Својом
дозволом, као позивача к Њему.

Посланик ислама је Мухаммед син Абдуллаха,
потомак Исмаела сина Абрахамовог, нека је на

њих мир и спас. Родио се 571. године по грегоријанском календару, у Мекки, где је и постао посланик, након чега се одселио у Медину. Са својим народом није суделовао у паганским обичајима, али је суделовао у пословима који су вредни и важни. И пре посланства био је веома лепог понашања. Узвишени Аллах каже:

{وَأِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ}

„И, заиста, твој морал је величанствен.” [Ел-Калем: 4] Када је напунио четрдесет година, Узвишени Аллах га је послао као посланика и потпомогао га је великим чудима и наднаравним делима, а највеће наднаравно дело јесте Часни Кур'ан. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«مَا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ نَبِيٍّ إِلَّا أُعْطِيَ مَا مِثْلُهُ آمَنَ عَلَيْهِ الْبَشَرُ وَإِنَّمَا كَانَ الَّذِي أُوتِيَتْ وَحْيًا أَوْحَاهُ اللَّهُ إِلَيَّ فَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَكْثَرَهُمْ تَابِعًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

„Сваком веровеснику су дати докази који су били довољни људима како би поверовали, а оно што је мени дато је објава, па се надам да ћу на Судњем дану имати највише следбеника.” Сахихул-Бухари Величанствени Кур'ан је Аллахова објава Његовом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Узвишени Аллах каже:

{ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۚ فِيهِ ۙ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۚ}

„Ова Књига - у коју нема сумње - упута је богобојазнима.” [Ел-Бекара: 2] Рекао је Узвишени Аллах:

{أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا}

„А зашто они не размишљају о Кур'ану? Јер, да је он од некога другог, а не од Аллаха, они би у њему нашли многе противречности.” [Ен-Ниса': 82] Узвишени Аллах дао је изазов и демонима и људима да начине нешто слично Кур'ану. Узвишени Аллах каже:

{قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنَّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا}

„Реци: 'Кад би се сви људи и демони удружили да саставе један овакав Кур'ан, они, као што је он, не би саставили, па макар једни другима помагали.” [Ел-Исра': 88] Такође, дао им је изазов да сачине макар десет поглавља сличних Кур'ану:

{أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۚ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ}

„Зар они да говоре: 'Он га измишља!' Реци: 'Па сачините ви десет Кур'ану сличних, измишљених поглавља, и кога год хоћете, од оних у које верујете поред Аллаха, позовите у помоћ, ако истину говорите!’” [Худ: 13] Такође, дао им је изазов да сачине макар једно поглавље

слично кур'анском поглављу: „А ако сумњате у оно што смо Ми објавили Нашем робу Мухаммеду, саставите ви једно поглавље слично томе и позовите и божанства ваша, изузев Аллаха, ако истину говорите.” [Ел-Бекара: 23]

Величанствени Кур'ан једини је доказ и чудо, од свих веровесничких чуда, који ће остати до Судњег дана. Када је Узвишени Аллах употпунио је веру Своме Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и потпуно је доставио. Посланик је преселио на онај свет, и тада је имао шездесет и три године. Укопан је у Медини.

Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, печат је свих веровесника и посланика, о чему Узвишени Аллах каже:

{ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ۚ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا }

„Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Аллахов посланик и печат - последњи веровесник, а Аллах све добро зна.” [Ел-Ахзаб: 40] Од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао:

«إِنَّ مَثَلِي وَمَثَلَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بَيْتًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ إِلَّا مَوْضِعَ
لَبْنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ
الْأَبْنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّابِنَةُ وَأَنَا خَاتِمُ النَّبِيِّينَ»

„Мој пример и пример веровесника пре мене је као пример човека који је саградио кућу, дотерао је и улепшао, осим места једне цигле на углу. Људи су обилазили око ње, дивили се и говорили: 'Да је само још цигла постављена. Па, ја сам цигла, а ја сам Печат веровесника', рекао је (Мухаммед).” Сахихул-Бухари. Спомине се у Јеванђељу да је Исус, нека је мир на њега, наговестио Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као радосну вест: Каже им Исус: „Зар никада нисте читали у Писмима: Камен што га одбацише градитељи постаде камен заглавни. Господње је то дело - какво чудо у очима нашим!” „Зар никада нисте читали у Писмима: Камен што га одбацише градитељи постаде камен заглавни. Господње је то дело - какво чудо у очима нашим!”

У Поновљеном закону који се данас налази, стоји да је Мојсије рекао: „Подигнућу им пророка између њихове браће, као што си ти. Ставићу своје речи у његова уста да им каже све што му заповедим.”

Узвишени Аллах послао је Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, са Упутом и исправном вером, сведочећи да он следи истину и да позива к Њему, уз дозволу Његову:

{لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ ۖ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا}

„Аллах сведочи да је истина оно што ти објављује, објављује га Својим знањем, а и анђели сведоче. А довољан је Аллах као сведок.” [Ен-Ниса': 166] Рекао је Узвишени Аллах:

{هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا}

„Он је послао Свога Посланика са упутом и истинитом вером да би је уздигао изнад свих вера. А Аллах је довољан Сведок!” [Ел-Фетх: 28] Узвишени Аллах га је послао са Упутом како би људе извео из тмина паганства, неверства и незнања, у светло монотеизма и исправног веровања, о чему Узвишени Аллах каже:

{يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ}

„Њоме Аллах упућује на путеве спаса оне који настоје да стекну Његово задовољство и изводи их, дозволом Својом, из тмина на светло и упућује их на прави пут.” [Ел-Маиде: 16] Рекао је Узвишени Аллах:

{الرَّ ۖ كِتَابَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ }

Елиф:лам-ра. Ово је књига коју ти објављујемо да људе дозволом њиховог

Господара изведеш из тмина на светло, на пут
Силнога и Хваљенога.” [Ибрахим: 1]

**26. Исламски верозакон (шеријат)
који је доставио посланик Мухаммед,
нека је Аллахов благослов и мир на
њега, представља печат свих
Аллахових посланица и закона. Ради
се о потпуном и савршеном
верозакону у којем се налази корист
људима, како у питањима вере, тако и
у питањима њихових међусобних
односа. Овај верозакон, пре свега,
чува веру људи, њихове животе,
имања, разум и потомство. Њиме се
докидају сви ранији верозакони, као
што су пријашњи верозакони
докидали једни друге.**

Исламски верозакон (шеријат) који је доставио посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, представља печат свих Аллахових посланица и закона. Узвишени Аллах, слањем Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, употпунио је веру и

усавршио благодат према људима. Узвишени Аллах каже:

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا}

„Данас сам вам веру вашу усавршио и благодат Своју према вама употпунио и задовољан сам да вам Ислам буде вера.” [Ел-Маиде: 3]

Исламски закон је савршен и у њему се налази успех људи, како у вери, тако и у њиховим овосветским пословима. Разлог томе јесте што садржи све пријашње верозаконе, уз додатно употпуњење. Узвишени Аллах каже:

{ إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا }

„Овај Кур’ан води једином исправном путу, и верницима који чине добра дела доноси радосну вест да их чека награда велика.” [Ел-Исра': 9] Исламски верозакон отклонио је од људи потешкоће које су биле у пријашњим народима. Узвишени каже:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي النُّورِ أَوِ الْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ}

„онима који ће да следе Посланика, Веровесника, који неће знати ни читати ни писати, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу,

налазе записаног, који ће од њих да тражи да чине добра дела, а од одвратних одвраћати, који ће им лепа јела дозволити, а ружна забранити, који ће их терета и тешкоћа које су они имали ослободити. А они који у њега буду веровали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послато следили - они ће сигурно успети.”
[Ел-Е'араф: 157]

Исламским верозаконом докинути су сви пријашњи верозакони:

{ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ ۖ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ۚ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ ۚ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ }

„А теби објављујемо Књигу, са Истином, да потврди књиге објављене пре и да над њима бди. И ти им суди према ономе што објављује Аллах и не поводи се за њиховим прохтевима, и не одступај од Истине која ти долази; свима вама смо закон и правац прописали. А да је Аллах хтео, Он би вас учинио следбеницима једног верозакона, али, Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се такмичите ко ће више да учини добра; Аллаху ћете се сви вратити, па ће вас о ономе у чему сте се разилазили обавестити.” [Ел-Маиде: 48]
Племенити Кур'ан који садржи верозакон,

објављен је као потврда пријашњих објава и са циљем да их докине.

**27. Узвишени Аллах неће прихватити
другу веру мимо ислама који је
доставио посланик Мухаммед, нека је
Аллахов благослов и мир на њега.
Никоме неће бити примљена и
призната нека друга вера.**

Узвишени Аллах неће прихватити другу веру мимо ислама који је доставио посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Никоме неће бити примљена и призната нека друга вера. Рекао је Узвишени Аллах:

{وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَاسِرِينَ}

„А онај ко жели неку другу веру поред ислама, неће му бити примљена, и он ће на другом свету да буде међу губитницима.” [Али Имран: 85] Рекао је Узвишени Аллах:

{إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ۚ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ}

„Једина вера код Аллаха је, заиста, ислам! А они којима је дата Књига подвојили су се баш онда када им је дошло знање, и то из међусобне злобе. А онај ко не верује у Аллахове речи и доказе - па, Аллах, заиста, брзо своди рачуне.”

[Али Имран: 19] Ислам као чиста и права вера јесте вера Абрахама, Аллаховог пријатеља, о чему Узвишени Аллах каже:

{وَمَنْ يَرْغَبُ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفَاهَةٍ ۚ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ}

„Ко други веру Абрахамову избегава до онај који не држи до себе!? Ми смо њега на овоме свету одабрали, па ће он и на другом свету бити међу добрима.” [Ел-Бекаре: 130] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا}

„А ко је боље вере од онога ко преда себе Аллаху, а притом је добротинитељ и следи веру Абрахама монотеисте?! А Аллах је узео Абрахама за пријатеља.” [Ен-Ниса': 125] Узвишени Аллах, наредио је Своме посланику, Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, шта да каже, речима:

{قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قَبِيمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ}

„Реци: 'Мене је Господар мој на Прави пут заиста упутио, у праву веру, веру правоверника Абрахама, а он није био од оних који су друге поред Аллаха обожавали.” [Ел-Ен'ам: 161]

28. Племенити Кур'ан је књига коју је Аллах објавио посланику Мухаммеду,

нека је Аллахов благослов и мир на њега. Кур'ан је говор Господара светова. Људима и ђаволима понуђено је као изазов да начине нешто слично Кур'ану или нешто слично макар једног поглавља. Овај изазов траје до данашњег дана. Племенити Кур'ан одговара на много важна питања у вези са којим милиони људи имају одређене недоумице. Кур'ан је очуван до данашњег дана, на изворном арапском језику на којем је и објављен. Из њега није избачено нити једно слово, а његове се странице штампају и шире целим светом. Он је величанствена Књига, натприродно дело и заслужује да се чита како у оригиналу, тако и у преводу значења. Такође, и суннет посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, очуван је и

**пренесен путем поузданих ланаца
преносилаца. Његове изреке
штампане су на арапском језику
којим је говорио Посланик, нека је
Аллахов благослов и мир на њега, а и
преведене су на многе светске језике.
Кур'ан и Суннет главни су извор
исламских прописа и верозакона.
Ислам се не учи из поступака
појединаца који се њему приписују,
него се црпе из божанске објаве:
Кур'ана и суннета (посланичке
праксе).**

Племенити Кур'ан је књига коју је Аллах објавио посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега, на арапском језику. Кур'ан је говор Господара свих светова.

{ وَإِنَّهُ لَنَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (192) نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (193) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ (194) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ (195) }

„И Кур'ан је сигурно објава Господара светова;

доноси га поверљиви анђео,
на срце твоје, да опомињеш,

на јасном арапском језику.” [Еш-Шу'ара: 192-195] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَأِنَّكَ لَأَتْلَى الْقُرْآنَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ }

„а ти, заиста, примаш Кур'ан од Мудрог, Свезнајућег!” [Ен-Немл: 6] Овај Кур'ан објављен је од Аллаха као потврда пријашњих објављених књига, као што Узвишени Аллах каже:

{وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ }

„Овај Кур'ан није измишљен, од Аллаха је - он потврђује оно што је објављено пре њега и објашњава прописе, нема сумње да је он Објава од Господара светова!” [Јунус: 37] Племенити Кур'ан даје нам појашњење за многа питања где се разилазе Јевреји и хришћани у својој вери, о чему Узвишени Аллах каже:

{إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَفُصِّلُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ أَكْثَرَ الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ }

„Овај Кур'ан казује Израиљевим синовима највише о ономе у чему се они разилазе,” [Ен-Немл: 76] Величанствени Кур'ан садржи јасне чињенице које свим људима бивају доказ за спознају истине о Узвишеном Аллаху и Његовој вери:

{وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ }

„Ми у овом Кур'ану наводимо људима свакакве примере, да би примили поуку;” [Ез-Зумер: 27] И каже Узвишени:

{وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ}

„Ми теби објављујемо Књигу као објашњење за све и као упуту и милост и радосну вест за оне који једино у Њега верују.“ [Ен-Нахл: 89]

Племенити Кур'ан одговара на много важна питања у вези са којим милиони људи имају одређене недоумице. Кур'ан нам одговара на питање како су створени небеса и Земља:

{أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ }

„Зар не знају неверници да су небеса и Земља били једна целина, па смо их Ми раскомадали, и да Ми од воде све живо стварамо? И зар неће да верују?“ [Ел-Енбија': 30] Такође, у њему се спомиње и одговор на питање како је створен човек:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۖ وَنُقَرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِنَبْلُوًا أَشَدَّكُمْ ۖ وَمِنْكُمْ مَّن يُّتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُّرَدُّ إِلَىٰ أَرْدَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا ۖ وَتَرَىٰ الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ }

„О људи! како можете сумњати у проживљење - па Ми вас стварамо од земље, затим од капи семена, потом од угрушка, затим од груде меса видљивих и невидљивих удова, да бисмо вам показали Нашу моћ! А у материце смештамо шта хоћемо, до одређеног рока, затим

чинимо да се као дојенчад рађате и да после до мужевног доба израстете; једни од вас умиру, а други дубоку старост доживљавају, тако да зачас, забораве оно што су знали. И ти видиш земљу како је замрла, али кад на њу спустимо воду, она устрепће и узбуја, и из ње изникне различито прекрасно биље.” [Ел-Хаџџ: 5]

У њему се налази и одговор на питање где ће човек окончати након живота, а већ раније смо спомињали доказе за ово питање (бр. 20), те да ли је све ово настало случајно или с неким узвишеним циљем? Рекао је Узвишени Аллах:

{ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

„И зашто они не промисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај примакао? Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, веровати?” [Ел-Е'араф: 185] И каже Узвишени:

{ أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْتُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ }

„Зар сте мислили да смо вас узалуд створили и да Нам се нећете повратити?” [Ел-Му'минун: 115]

Величанствени Кур'ан је очуван до данашњег дана, на изворном арапском језику на којем је и објављен:

{ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ }

„Ми, уистину, Кур'ан објављујемо и заиста ћемо Ми да га сачувамо.” [Ел-Хиџр: 9] Из њега не недостаје нити једно слово и немогуће је да у њему буде било каква контрадикторност, мањкавост или измена текста, као што Узвишени Аллах каже:

{أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا}

„А зашто они не размишљају о Кур'ану? Јер, да је он од некога другог, а не од Аллага, они би у њему нашли многе противречности.” [Ен-Ниса': 82] Он се штампа и шири диљем света. Он је величанствена Књига, наднаравно дело и заслужује да се чита и слуша како у оригиналу, тако и у преводу значења.

Такође, и суннет посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и његове поруке, очуван је и пренесен путем поузданих ланаца преносилаца. Његове изреке штампане су на арапском језику који је говорио Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а и преведене су на многе светске језике.

Кур'ан и суннет главни су извор исламских прописа и верозакона. Ислам се не учи из поступака појединаца који се њему приписују, него се црпи из божанске објаве: Кур'ана и посланичке праксе.

У вези са Кур'аном, Узвишени Аллах каже:

{ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ - لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفَةٍ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ }

„Заиста они који не верују у Опомену, пошто им је дошла, биће кажњени! То је, заиста, књига заштићена, лаж јој је страна, било с које стране, она је објава од Мудрога и Хвале достојнога.” [Фуссилет: 41-42] Говорећи о суннету, као и о томе да је он вид објаве, Узвишени каже:

{ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ }

„...оно што вам Посланик да, то узмите, а оно што вам забрани оставите; и бојте се Аллаха јер Аллах, заиста, страховито кажњава.” [Ел-Хашр: 7]

29. Ислам наређује доброчинство родитељима, макар и не били муслимани. Такође, наређује и леп однос према деци.

Ислам наређује доброчинство родитељима. Каже Узвишени:

{ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَنْفُلَنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا }

„Господар твој заповеда да само Њега обожавате и да родитељима доброчинство чините. Када једно од њих двоје, или обоје, код

тебе старост доживе, не реци им ни 'ух!', и не одбијај их од себе, и обраћај им се речима пуним поштовања.” [Ел-Исра': 23] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفَصَّالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ }

„Ми смо заповедили човеку да буде послушан родитељима својим. Мајка га носи, из слабости у слабост, и доји га у току две године. Буди захвалан Мени и родитељима својим, код Мене је крајње одредиште.” [Локман: 14] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۚ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۚ وَحَمَلُهُ وَفَصَّالَهُ ثَلَاثُ شُحُرٍ ۖ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۚ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ }

„А човека смо задужили да родитељима својим чини добро; мајка га његова тегобно носи и тегобно га рађа! Његово ношење и дојење тридесет је месеци. Па кад зрелост своју достигне и кад достигне четрдесет година, он рекне: 'Господару мој, упути ме да Ти захвалим на Твојој благодати, коју си даровао мени и мојим родитељима, и да добро радим којим си задовољан Ти, и потомство моје Ти учини добрим! Ја се Теби, доиста, кајем, и ја сам муслиман, предан Теби.” [Ел-Ахкаф: 15]

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: «أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أُمُّكَ» قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ أَبُوكَ»

Преноси се од Ебу Хурејре, Аллах био задовољан њиме, да је неки човек упитао Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Посланиче, ко је најпречи да се према њему лепо односим?" 'Твоја мајка', одговорио је. 'А ко онда?', упитао је. 'Твоја мајка', одговорио је. 'А ко онда?', упитао је. 'Твоја мајка', одговорио је. 'А ко онда?', упитао је. 'Твој отац', одговорио је.” Сахих Муслим.

Ова наредба вреди и према родитељима који нису муслимани, као и према онима који јесу.

فَعَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ قَالَتْ: (قَدِمْتُ أُمِّي وَهِيَ مُشْرِكَةٌ فِي عَهْدِ قُرَيْشٍ وَمَدْيَنِهِمْ إِذْ عَاهَدُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ ابْنِهَا فَاسْتَفْتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُلْتُ: إِنَّ أُمِّي قَدِمَتْ وَهِيَ رَاغِبَةٌ، أَفَأَصِلُهَا؟ قَالَ: «نَعَمْ صِلِي أُمَّكَ»

Преноси се од Есме кћерке Ебу Бекрове, Аллах био задовољан њима, да је рекла: „У време Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, стигла ми је мајка која је била многобошкиња. Постављајући питање Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекла сам: 'Дошла ми је мајка са жељом да одржава везу са мношвом. Да ли и ја требам одржавати везу с њом?' Рекао је: 'Требаш.'” Сахихул-Бухари Чак, када би се родитељи трудили да своје дете окрену од ислама, и тада

ислам наређује да им се чини добро, али им се не сме покорити у греху. Узвишени Аллах каже:

{ وَإِنْ جُهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفٌ وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ }

„А ако буду настојали да те наговоре да Мени у обожавању придружујеш оно о чему ништа не знаш, ти их не слушај и према њима се, на овом свету, великодушно понашај. И следи Пут онога који се искрено Мени обраћа; Мени ћете се после вратити и Ја ћу вас о ономе што сте радили обавестити.” [Локман: 15]

Ислам не забрањује муслиману добротинство према својој родбини који су неверници, или према онима који нису родбина, ако се не боре против њега:

{ لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ
أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ }

„Аллах вам не забрањује да чините добро и да budete праведни према онима који не ратују против вас због вере и који вас из завичаја вашег не изгоне - Аллах, заиста, воли оне који су правични.” [Ел-Мумтехине: 8]

Ислам наређује леп однос према деци, а највећа родитељска обавеза спрам деце јесте да их подуче обавезама које имају према своме Господару. Обраћајући се своме амичићу,

Абдуллаху ибн Аббасу, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао:

«يَا غُلَامُ أَوْ يَا غُلَيْمٌ أَلَا أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهِنَّ؟ فَقُلْتُ: بَلَى. فَقَالَ: "احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ أَمَامَكَ تَعْرِفْ إِلَيْهِ فِي الرَّخَاءِ يَعْرِفُكَ فِي الشَّدَةِ وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ»

„Дечаче, хоћеш ли да те научим неколико речи које ће ти користити? Рекао сам (вели Ибн Аббас): 'Наравно', а он рече: 'Чувај Аллаха, па ће и Аллах тебе чувати. Чувај Аллаха па ћеш Га увек пред собом наћи. Знај за Аллаха када ти је лепо, па ће Он за тебе знати када ти је тешко. Кад тражиш, тражи од Аллаха. Кад помоћ тражиш, тражи је од Аллаха.” Бележи Ахмед (4/287)

Узвишени Аллах наредио је родитељима да подуче своју децу ономе што им доноси користи и у вери, а и у животу на овоме свету. Узвишени каже:

{ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ }

„О ви који верујете, себе и своје породице чувајте од Ватре, којој су људи и камење гориво, о којој се анђели строги и снажни брину, који се ономе што им Аллах заповеди не опиру, и који оно што им се нареди извршавају.” [Ет-Тахрим: 6] Преноси се да је Алија, Аллах био задовољан њиме, у вези са речима: „...себе и своје породице чувајте од Ватре", 'Одгајајте их и подучавајте.”

{فُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا }

„...себе и своје породице чувајте од Ватре”, рекао: „Одгајајте их и подучавајте.” Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наредио је родитељима да своју децу подуче намазу, како би се на њега навикли, рекавши:

(مُرُوا أَوْلَاكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ)

„Наређујте својој деци намаз када напуне седам година.” Бележи Ебу Давуд Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ الْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا وَالْخَادِمُ رَاعٍ فِي مَالِ سَيِّدِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ وَكُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ»

„Сви сте ви пастири, и сваки пастир биће одговоран за своје стадо. Владар је пастир и одговоран је за своје стадо, човек је пастир својој породици и одговоран је за своје стадо, жена је пастирица у кући свога мужа и одговорна је за своје стадо, и слуга је пастир иметку свога господара и одговоран је за своје стадо. Сви сте ви, дакле, пастири и сви сте одговорни за своје стадо.” Сахих Ибн Хиббан, 4490.

Ислам је наредио оцу да издржава своју децу и породицу, о чему смо већ говорили (бр. 18). Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на

њега, указао нам је колика је вредност издржавања деце:

«أَفْضَلُ دِينَارٍ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ: دِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى عِيَالِهِ وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ الرَّجُلُ عَلَى ذَاتِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَدِينَارٌ يُنْفَقُهُ عَلَى أَصْحَابِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: " وَبَدَأَ بِالْعِيَالِ ثُمَّ قَالَ أَبُو قَلَابَةَ: وَأَيُّ رَجُلٍ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنْ رَجُلٍ يُنْفِقُ عَلَى عِيَالٍ صِغَارٍ يُعْفُهُمْ أَوْ يُنْفَعُهُمُ اللَّهُ بِهِ وَيُغْنِيَهُمْ "

„Најбољи је динар онај којим човек нахрани своју децу (породицу), и динар којим храни свог коња припремајући га на Аллаховом путу, и динар који човек потроши на своје пријатеље на Аллаховом путу.” Ебу Килабе рече: „Прво је споменуо породицу (децу).” Затим је Ебу Килабе рекао: „Ко то има већу награду од човека који издржава своју малу децу, чувајући их од онога што није дозвољено или којима Аллах преко њега даје корист и чини их независним.”
Муслим, бр. 994

30. Ислам наређује праведност у речима и делима, па чак и према непријатељима.

Узвишени Аллах описан је својствима правде и правичности, у Својим делима и управљањем међу робовима, и Он је на Правој стази када је реч о наредбама, забранама, стварању и одредбама. Он Узвишени каже:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأَوَّلُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ }

„Аллах сведочи да нема другог бога осим Њега, а и анђели и учени, поступајући праведно. Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог.” [Али Имран: 18] Узвишени Аллах наређује правду. Рекао је Узвишени:

{قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ}

„Реци: 'Господар мој наређује - праведност...'” [Ел-Е'араф: 29] Сви посланици и веровесници, нека је на њих Аллахов мир и спас, послати су да успоставе правду, као што Узвишени Аллах каже:

{لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ}

„Ми смо изасланике Наше с јасним доказима слали и по њима књиге и теразије објављивали, да би људи праведно поступали...” [Ел-Хадид: 25] Теразије које се спомињу, указују на правду у речима и делима.

Ислам наређује правду у речима и делима, па чак и према непријатељима. Каже Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا ۚ وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ نَعَرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا}

„О ви који верујете, будите увек праведни, сведочите ради Аллаха, па макар то било

против вас самих, или родитеља и родбине. Буде ли онај о коме сведочите богат или сиромаш, па Аллах је пречи њима! И не следите страсти, како не бисте били неправедни. А ако будете криво сведочили или сведочење избегавали, па Аллах, заиста, у потпуности зна оно што радите.” [Ен-Ниса': 135] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۚ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۚ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ اِنَّ اللَّهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ}

„И нека вас мржња коју према неким људима носите, зато што су вам спречили приступ Часноме храму, никако не наведе да их нападнете! Једни другима помажите у добротинству и честитости, а не суделујте у греху и непријатељству; и бојте се Аллага, јер Аллах страшно кажњава.” [Ел-Маиде: 2] Рекао је Узвишени Аллах:

{يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ۚ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَى اَلَّا تَعْدِلُوْا ۚ اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى}

„О верници, дужности према Аллаху извршавајте, и праведно сведочите! Нека вас мржња коју према неким људима носите никако не наведе да неправедни будете! Праведни будите, то је најближе честитости.” [Ел-Маиде: 8] Да ли данас, у законима народа и верама људи, можемо пронаћи наредбу праведног

сведочења па макар то било против себе, родитеља и најближих, као ни наредбу правде, како према непријатељу, тако и према пријатељу.

Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наредио је праведно поступање и према деци:

فَعَنْ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ النَّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنِّي أُعْطِيتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: «أَعْطِيتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا؟» قَالَ: لَا قَالَ: «فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ» قَالَ: فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ

Преноси се од Амира да је рекао: „Чуо сам Ну'мана б. Бешира, Аллах био задовољан њима, када је на минберу рекао: 'Мој ми је отац дао поклон, па је Амра, кћерка Ревахова рекла: 'Нисам задовољна док то не предочиш Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и он посведочи.' Он је дошао Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и рекао: 'Ја сам своме сину од Амре, кћерке Ревахове, дао дар, па ми је она наредила, да тебе, Аллахов Посланиче, нека је Аллахов благослов и мир на њега, узмем за сведока.' 'А јеси ли то исто подарио осталој својој деци?' - упитао је Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. 'Не' - одговорио је он. 'Бојте се Аллаха и будите

праведни према својој деци' - рекао је Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Он се потом вратио (кући), каже Ну'ман, и узео натраг поклон." Сахихул-Бухари, 2587.

Разлог томе јесте што стање људи и држава није одрживо осим правдом и што само правда може донети сигурност вере, живота, потомства, части, иметка и државе. Управо због тога, када су многобошци Меке отежали живот муслиманима у њој, Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, наредио им је исељење у Абесинију, образлажујући да њоме влада праведни владар који никоме не чини неправду.

31. Ислам наређује доброчинство према свим створењима и позива ка лепом понашању и најлепшим делима.

Ислам наређује доброчинство према свим створењима. Каже Узвишени Аллах:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ}

„Аллах захтева да се свачије право поштује, добро чини, и да се ближњима удељује..." [Ен-Нахл: 90] Рекао је Узвишени Аллах:

{الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ
ۖ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ}

„за оне који, и када су у обиљу и када су у оскудици, удељују, који срџбу савлађују и људима праштају - а Аллах воли оне који добра дела чине.” [Али Имран: 134] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

« إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَ، وَلْيُحِدَّ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ، فَلْيُرْخِ ذَبِيحَتَهُ »

„Заиста је Аллах прописао доброчинство (леп поступак) у свакој прилици: па када убијате, убијајте лепо (достојанствено), а када кољете, кољите лепо, и нека онај који хоће да коље (неку животињу), прво наоштри свој нож и нека олакша животињи коју коље.” Сахих Муслим, бр. 1955

Ислам позива ка лепом понашању и најлепшим делима. Спомињући својства Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, која се налазе у пријашњим објавама, Узвишени Аллах каже:

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي
التُّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُجِلُّ لَهُمُ
الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ} فَأَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي
أَنْزَلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ {

„...онима који ће да следе Посланика, Веровесника, који неће знати ни читати ни писати, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, налазе записаног, који ће од њих да тражи да

чине добра дела, а од одвратних одвраћати, који ће им лепа јела дозволити, а ружна забранити, који ће их терета и тешкоћа које су они имали ослободити. А они који у њега буду веровали, који га буду подржавали и помагали и светло по њему послато следили - они ће сигурно успети.” [Ел-Е'араф: 157] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرَّفْقَ وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى مَا سِوَاهُ»

„О Аиша, Аллах је благ и воли благост. Он за благост даје оно што не даје за грубост, нити за било шта друго даје нешто такво!” Сахих Муслим, бр. 2593 Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ: عُقُوقَ الْأُمّهَاتِ وَوَادَ النَّبَاتِ وَمَنْعَ وَهَاتٍ وَكَرَهُ لَكُمْ قَيْلَ وَقَالَ وَكَثْرَةَ السُّؤَالِ وَإِضَاعَةَ الْمَالِ»

„Аллах вам је забранио непослушност према мајкама, закопавање новорођених живих кћерки и недавање онога што је обавеза дати, односно бесправно узимање онога што човеку не припада, и забранио је још троје: да преносите 'рекла-казала', много запиткивања и уништавање (расипање) имовине.” Сахихул-Бухари, 2408. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوْ لَا أَدْلُكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

„Тако ми Аллаха у Чијој је руци моја душа, нећете ући у Рај све док не будете веровали, а нећете веровати све док се не будете волели! Хоћете ли да вас упутим на дело којим ћете се, ако га будете чинили, заволети? Називајте селам једни другима!” Сахих Муслим, бр. 54

32. Ислам наређује лепе особине као што су: искреност, испуњавање обавеза, чедност, стид, храброст, труд, племенитост, помагање потребнима, давање хране гладнима, лепе комшијске односе, одржавање родбинских веза и благост према животињама.

Ислам наређује лепе особине. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

(إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)

„Заиста сам послат да усавршим племените ћуди код људи.” Сахихул-едебил-муфред, 207. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

(رَأَى مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ ، وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا ، وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَثَارُونَ ، وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، وَالْمُتَفَيِّهُونَ ، قَالُوا : قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ ، فَمَا الْمُتَفَيِّهُونَ ؟ قَالَ : الْمُتَكَبِّرُونَ)

„Заиста су ми од вас најдражи и седеће најближе мени на Судњем дану они који су најлепше ћуди. А заиста су ми најмржи од вас и биће најудаљенији од мене на Судњем дану, наметљиви говорници (ес-серсарун) и они који се самодопадно пренемажу у свом говору, охоло покушавајући да истакну своју стручност и говорљивост (ел-мутешеддикун) и они који причају испуњених и развучених уста, дивећи се своме говору и уздижући се над другима (ел-мутефејхикун). Асхаби рекоше: 'Аллахов Посланиче, знамо ко су серсаруни и мутешеддикуни (наметљиви говорници и они који се пренемажу у говору), али ко су мутефејхикуни?' Он им рече: 'То су уображењаци који себе уздижу над осталим.' Ес-Силсилетус-Сахиха, 791.

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: "لَمْ يَكُنِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاحِشًا وَلَا مُتَفَحِّشًا" وَكَانَ يَقُولُ: (إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا)

Абдуллах ибн 'Амр, Аллах био задовољан њима, каже: „Алахов Посланик није био непристојан, бесраман, нити је био неморалан, бестидан (у своме говору и понашању), и говорио је: 'Заиста су међу вама најбољи они који су најлепшег понашања.' Сахихул-Бухари, 3559. Поред ових, постоје и други ајети (кур'ански цитати) и хадиси (изреке Посланика) који уопштено подстичу на лепо понашање и добра дела.

Између осталог, ислам наређује и искреност. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

(عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا)

„Држите се искренности, јер она води у добротинство, а добротинство води ка Рају. Човек ће бити искрен, трудећи се у томе, све док код Аллаха не буде уписан међу искрене.” Сахих Муслим, бр. 2607

Ислам наређује поштовање еманета и преузетих обавеза. Рекао је Узвишени Аллах:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا}

„Аллах вам заповеда да одговорне службе онима који су их достојни поверавате...” [Ен-Ниса': 58]

Ислам наређује и стид. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«ثَلَاثَةٌ حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَوْنُهُمْ: وَذَكَرَ مِنْهُمْ: وَالنَّكَاحَ الَّذِي يَرِيدُ الْعِفَافَ»

„Аллахова је обавеза да помогне тројицу... међу њима је споменут онај ко ступи у брак, желећи остати чедан.” Бележи Тирмизи, бр. 1655 Једна од дова коју је учио Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, гласи:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتَّقَىٰ وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى»

„Аллаху мој, тражим од Тебе упуту, богобојазност, суздржаност од чињења греха

(чедност) и да будем независан од људи.” Сахих Муслим, бр. 2721

Ислам наређује и стид. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ»

„Стид не доноси осим добро.” Сахихул-Бухари, 6117. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао:

«لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ»

„Свака вера има своје понашање, а понашање ислама је стид.” Бележи Бејхеки у Шу'абил-иман (6/2619)

Храброст је, такође, једна од особина која је наређена исламом. Преноси се да је Енес, Аллах био задовољан њиме, рекао:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ وَأَشَجَعَ النَّاسِ وَأَجْوَدَ النَّاسِ وَلَقَدْ فَزَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبَقَهُمْ عَلَى قَرَسٍ»

„Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, бијаше најлепши, најхрабрији и најдарежљивији човек. Становништво Медине било се уплашило једне ноћи, па их је Веровесник, нека је Аллахов благослов и мир на њега, претекао на коњу (у извиђању терена).” Сахихул-Бухари, 2820. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, утицао се Аллаху од кукавичлука. Говорио је:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ»

„Аллаху мој, сачувај ме кукавичлука.” Сахихул-Бухари, 6374.

Ислам наређује дарежљивост и племенитост, како у Кур'ану стоји:

{مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ ۗ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ }

„Они који имања своја троше на Аллаховом путу личе на онога који посеје зрно из којег никне седам класова и у сваком класу по стотину зрна. - А Аллах ће ономе коме хоће дати и више; Аллах је неизмерно добар и све зна.” [Ел-Бекара: 261] Дарежљивост је била једна од врлина Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Преноси се да је Ибн Аббас, Аллах био задовољан њима, рекао:

«كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرِيلُ وَكَانَ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَلْقَاهُ كُلَّ لَيْلَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلِخَ بَعْضُ عَلَيْهِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ»

„Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, био је најдарежљивији од свих људи, а најдарежљивији је био у рамазану, када се Габријел састајао с њим, а Габријел се састајао с њим сваку ноћ током рамазана и подучавао га Кур'ану. Заиста је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би се с њима састао, био дарежљивији од ветра (који доноси кишу).” Сахихул-Бухари, 1902.

Такође, ислам наређује помагање потребнима, тужнима, давање хране гладнима, лепе комшијске односе, одржавање родбинских веза и благост према животињама.

فَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»

Преноси се од Абдуллаха бин Амра, Аллах био задовољан њима, да је један човек упитао Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Који је Ислам најбољи?“, па му рече: „Да нахраниш гладног и да називаш селам онима које знаш и онима које не познајеш.“ Сахихул-Бухари, 12. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, је рекао:

«بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ فَوَجَدَ بِئْرًا فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ ثُمَّ خَرَجَ فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ التُّرَى مِنَ الْعَطَشِ فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي كَانَ بَلَغَ بِي فَنَزَلَ الْبِئْرَ فَمَلَأَ حَقَّهُ ثُمَّ أَمْسَكَهُ فِيهِ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ» قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِن لَنَا فِي الْبَهَائِمِ أَجْرًا؟ فَقَالَ: «نَعَمْ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَبِدٍ رَطْبَةٍ أَجْرٌ»

„Неки човек је путовао, па је јако ожеднео. На путу је наишао на бунар те се спустио и напио се воде. Када је изашао из бунара, угледао је једног пса како плази језик и једе блато од жеђи. Човек тада рече: 'Овог пса је снашла жеђ као што је и мене била снашла.' Затим је поново сишао у бунар и захватио воде својом обућом, коју је држао у зубима, док се поново попео и напојио

пса. Узвишени Аллах му је захваљујући томе, опростио његове грехе. Асхаби (другови Посланика) тада упиташе: 'Аллахов Посланиче, зар ми и у услузи животињама имамо награду?' У свему што има живу јетру је награда." Сахих Ибн Хиббан, 544. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمِسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ»

„Онај ко збрине удовицу и сиромаша је као борац на Аллаховом путу, или као онај ко ноћу молитву обавља, а дању пости.“ Сахихул-Бухари, 5353.

Ислам потврђује права родбине и обавезује нас да одржавамо родбинске везе. Узвишени Аллах каже:

{النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ ۖ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ ۖ وَأُولُو الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا ۚ كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا}

„Веровесник је ближи верницима него они сами себи, а супруге његове су - као мајке њихове. А сродници, по Аллаховој Књизи, ближи су једни другима од осталих верника и мухацира (они који су напустили своје место боравка), осим што пријатељима својим можете добро учинити. То је у Књизи записано.“ [Ел-Ахзаб: 6] Такође, ислам упозорава на опасност

кидања родбинских веза и такав поступак пореди са нередом, како каже Узвишени Аллах:

{فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ (22)
أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ (23) }

„Зар и ви не бисте, када бисте се власти дочепали, неред на Земљи чинили и родбинске везе кидали!

То су они које је Аллах проклео и глумим и слепим их учинио.” [Мухаммед: 22-23] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега: „Неће ући у Рај онај ко кида родбинске везе.” Сахих Муслим, бр. 2556 Родбина са којом смо дужни одржавати везе јесу: родитељи, браћа, сестре, стричеви и тетке (сестре од оца), ујаци и тетке (сестре од мајке).

Ислам потврђује и право комшије, па макар био и неверник, о чему Узвишени Аллах каже:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ
بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا
فَخُورًا }

„Аллаха обожавајте и ништа Му не придружујте, а родитељима чините добро, и рођацима, и сирочадима, и сиромасима, и комшији ближњем, и комшији даљњем, и другу поред себе, и путнику, и ономе који је у вашем поседу. Аллах, заиста, не воли оне који се охоле

и хвалишу.” [Ен-Ниса': 36] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

(مَا زَالَ جِبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورِيهِ)

„Толико ми је често Габријел опоручивао суседа, да сам помислио да ће га учинити (законитим) наследником.” Бележи Ебу Давуд, бр. 5152

33. Ислам је дозволио лепа јела и пића, наредио је чишћење срца, тела и места становања. Због тога је дозволио брак. Исто то наредио је и веровесницима, нека је на њих мир и спас. Они наређују и пропагирају све што је лепо и добро.

Ислам је дозволио лепа јела и пића. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبَلُ إِلَّا الطَّيِّبَ وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ قَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ} وَقَالَ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ} الْآيَةَ قَالَ: ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ وَغَدْيٌ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ؟!»

„О људи, Аллах је добар и прима само добро. Аллах је верницима наредио оно што је наредио и посланицима. Узвишени је рекао: 'О

посланици, лепим - дозвољеним јелима се храните и добра дела чините; Ја, заиста, добро знам шта ви радите!' И рекао је Узвишени: 'О ви који верујете, једите добра којим смо вас опскрбили и Аллаху захваљујте, ако, заиста, само Њега обожавате.' Затим је говорио о човеку рашчупане косе и прашњавом од дугог путовања, који диже руке према небу молећи: 'Господару мој, Господару мој!' А храна му је харам (забрањена), пиће му је харам, одећа му је харам и храњен је харамом! Како му дова онда може бити примљена?" Сахих Муслим, бр. 1015
Рекао је Узвишени Аллах:

{قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ}

„Реци: 'Ко је забранио Аллахове украсе које је Он за робове Своје створио, и укусна јела?' Реци: 'То је за вернике на овом свету, а и на будућем свету су само за њих.' Ето, тако Ми подробно излажемо ајете људима који знају.” [Ел-Е'араф: 32]

Ислам је наредио чишћење срца, тела и места становања. Због тога је дозволио брак. Исто то наредио је и веровесницима, нека је на њих мир и спас. Они наређују и пропагирају све што је лепо и добро. Узвишени Аллах каже:

{وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ أَرْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً
وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ }

„Аллах за вас ствара жене од ваше врсте, а од жена ваших даје вам синове и унуке, и укусна јела вам даје. Па зашто у лаж они верују, а Аллахове благодати поричу.” [Ен-Нахл: 72]
Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ (4) وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (5) }

„И одећу своју очисти!

И кумира се клони!” [Ел-Мудессир: 4-5] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

(لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ. قَالَ رَجُلٌ: إِنَّ الرَّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ حَسَنَةً قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ)

„Неће ући у Рај онај у чијем срцу буде и колико трун охолости.’ Неки човек га упита: ’Заиста човек воли да му одећа и обућа буду лепи.’ На то му Аллахов Посланик рече: ’Заиста је Аллах леп и воли лепоту. Охолост је одбијање истине и понижавање људи.” Сахих Муслим, бр. 91

**34. Ислам је забранио све темељне
грехе, попут ширка (многобоштва,
идолатрије), неверовања, обожавања
кипова, говора о Аллаху без знања,
убијања деце, неправног убијања,**

нереда по Земљи, сихра, видљивог и невидљивог разврата, блуда, истосполних односа, камате, конзумирања стрвине, мяса животиња које су жртвоване киповима и кумирима, конзумирања свињског мяса и других нечистих материја. Такође, ислам је забранио бесправно коришћење иметка сирочета, варање и закидање, прекидање родбинских веза. Сви веровесници сложни су када је у питању забрана споменутих лоших дела.

Ислам је забранио све темељне грехе, попут ширка (многобоштва, идолатрије), неверовања, обожавања кипова, говора о Аллаху без знања, убијања деце. Узвишени Аллах каже:

{ قُلْ تَعَالَوْا أَنبَأْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ أَمْلَقَ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَمْ وَصَلَكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا

فَلْتُمْ فَأَعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَيَعِزَّهُ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَلَّكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَكُونُونَ

„Реци: 'Дођите да вам кажем шта вам Господар ваш прописује: да Му ништа у обожавању не придружујете, да родитељима добро чините, да децу своју због неимаштине не убијате, Ми и вас и њих хранимо, не приближавајте се неваљалштинама, биле јавне или тајне; не убијајте оног кога је Аллах забранио убити, осим када то правда захтева; то вам Он заповеда, да бисте разумели.”

„И не приближавајте се иметку сирочета, осим на најлепши начин, све док пунолетно не постане, и мерицу и вагу правично напуните. Ми никога преко његове могућности не задужујемо; и кад говорите, по правди говорите, па макар се тицало и сродника, и обавезе према Аллаху испуњавајте, ето, то вам Он заповеда да бисте се присетили и поуку примили.” [Ел-Ен'ам: 151-152] Рекао је Узвишени Аллах:

{ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا
تَعْلَمُونَ }

„Реци: 'Господар мој забрањује разврат, и јавни и тајни, и грехе, и неоправдано насиље, и да Аллаху сматрате равним оне за које Он

никакав доказ објавио није, и да о Аллаху говорите оно што не знате.” [Ел-Е'араф: 33]

Ислам је забранио бесправно убијање. Узвишени Аллах каже:

{ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا }

„И не убијајте никога кога је Аллах забранио, осим када је то законом оправдано! А ако је неко, ни крив ни дужан, убијен, онда његовом наследнику или старатељу дајемо власт, али нека ни он не прекорачује границу у убијању. Он ће, заиста, бити помогнут.” [Ел-Исра': 33] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا }

„... и они који мимо Аллаха другог бога не моле, и који, оне које је Аллах забранио, не убијају, осим када се на то има право, и који не блудниче; а ко то ради, искусиће казну.” [Ел-Фуркан: 68]

Ислам је забранио неред на Земљи. Каже Узвишени Аллах:

{ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا }

„И не правите неред на Земљи, кад је на њој ред успостављен...” [Ел-Е'араф: 56]

وقال الله تعالى مخبراً عن النبي شعيب عليه السلام أن قال لقومه: {يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَأَوْفُوا

الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Говорећи о томе шта је Јофор, нека је на њега мир, рекао своме народу, Узвишени Аллах каже:

„А и у Медјен - посласмо њиховог брата Јофора. „О мој народе“, говорио је он, „Аллаха обожавајте, ви немате другог бога осим Њега! Јасан доказ од вашег Господара вам је дошао, зато исправно мерите, и не закидајте људе ни у чему, и не реметите ред на Земљи кад је већ на њој успостављен ред. То је боље за вас, ако сте верници.“ [Ел-Е'араф: 85]

Ислам је забранио и сихр (враџбине). Каже Узвишени Аллах:

{ وَالَّذِي مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ
السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى }

„Само баци то што ти је у десној руци, прогутаће оно што су они направили, јер је оно што су они направили само варка чаробњака, а чаробњак неће, ма где дошао, успети.“ [Таха: 69]
Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُوبِقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ وَالسِّحْرُ
وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالنَّوْلِي يَوْمَ
الرَّحْفِ وَقَذْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ الْغَافِلَاتِ»

„Клоните се седам упропаштавајућих греха".
Речено је: "О Аллахов Посланиче, а који су то греси? "Он је казао: "Придруживање друга

Аллаху, сихр, бесправно убијање, камата, једење иметка сирочета, бежање са бојног поља, и потвора честитих верница.” Сахихул-Бухари, 6857.

Ислам је забранио све врсте видљивог и невидљивог разврата, блуд, истосполне односе. На почетку овог дела, споменути су ајети који указују на ово. Такође, ислам је забранио камаету:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (278) فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ (279)}

„О верници, бојте се Аллаха и од остатка камате одустаните, ако сте прави верници.

Ако не учините, ето вам онда, нека знате - рата од Аллаха и Његова Посланика! А ако се покајете, остаће вам главнице иметака ваших, нећете никога оштетити, нити ћете оштећени бити.” [Ел-Бекара: 278-279] Ниједан грешник није упозорен објавом рата, као што је то случај са каматарима, јер камата уништава вере, државе, иметке и животе.

Ислам је забранио конзумирање стрвине, мяса животиња које су жртвоване киповима и кумирима, конзумирање свињског мяса. О томе Аллах каже:

{حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ۚ ذَلِكُمْ فِسْقٌ }

„Забрањује вам се стрв, и крв, и свињско месо, и оно што је заклано у нечије друго, а не у Аллахово име, и што је удављено и убијено; и што је стрмоглављено, и рогом убодено, или од звери начето – осим ако сте га преклали – и што је на жртвеницима жртвовано, и забрањује вам се гатање стрелицама. То вам је грех...” [Ел-Маиде: 3]

Ислам је забранио конзумирање алкохола и других нечистих материја, каже Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رَجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (90) إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ (91)}

„О верници, вино и коцка и кумири и стрелице за гатање су одвратне ствари - сотонино дело; зато се тога клоните да бисте постигли што желите.

Сотона жели да помоћу вина и коцке унесе међу вас непријатељство и мржњу и да вас од сећања на Аллаха и од обављања молитве одврати. Па хоћете ли се оканити?” [Ел-Маиде: 90-91] Већ раније у пасусу (бр. 31) споменули смо да је једно од својстава Посланика, нека је

Аллахов благослов и мир на њега, које се спомиње у Тори, било да забрањује ружна дела. Узвишени Аллах каже:

{ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي
التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ
الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ } ٥

„Онима који ће следити Посланика, веровесника, који неће знати ни читати ни писати, којег они код себе, у Тори и Јеванђељу, записана налазе, који ће од њих тражити да чине добра дела, а од одвратних одвраћати, који ће им лепа јела дозволити, а ружна забранити, који ће их терета и тешкоћа које су они имали ослободити...” [Ел-Е'араф: 157]

Такође, ислам је забранио бесправно коришћење иметка сирочета, о чему Узвишени Аллах каже:

{وَأْتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ ۖ وَلَا تَأْكُلُوا
أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ خُوفًا كَبِيرًا }

„И сирочадима иметке њихове дајте, оно што је лоше и забрањено не мењајте за оно што је лепо и допуштено, и иметке њихове с имецима вашим не трошите. То је, доиста, преступ велики.” [Ен-Ниса': 2] Рекао је Узвишени Аллах:

{إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا ۖ
وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا }

„Доиста, они који неправедно троше иметке сирочади, у своје стомаке стављају ватру и они ће у Огњу горети.” [Ен-Ниса': 10]

Ислам је забранио варање и закидање. Узвишени Аллах упозорава:

{ وَيَلِّ لِلْمُطَفِّينَ (1) الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ (2) وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ (3) أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ (4) }

„Тешко онима који при мерењу закидају, који пуну меру узимају када од других купују,

а када другима мере на литар или на кантар - закидају.

Како не помисле да ће оживљени бити!?” [Ел-Мутаффифин: 1-4]

Ислам нам забрањује и прекидање родбинских веза, а већ раније (бр. 31) споменули смо ајете и хадисе који указују на то. Сви веровесници сложни су када је у питању забрана споменутих лоших дела.

35. Ислам забрањује сваки вид лошег понашања, као што је: лаж, варање, превара, проневера, завист, сплеткарење, крађа, насилништво,

неправда. Забрањује свако ружно понашање.

Ислам забрањује сваки вид лошег понашања. Узвишени Аллах каже:

{ وَلَا تَصْغِرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمَشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ }

„И из охолости, не окрећи од људи лице своје и не иди земљом надмено, јер Аллах не воли ни гордог ни хвалисавог.” [Локман: 18] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

« إِنَّ مِنْ أَحْبَبِّكَ إِلَيَّ وَأَقْرَبَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنْ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرَاوُونَ وَالتَّمَشِّقُونَ وَالتَّمْقِيهُونَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرَاوُونَ وَالتَّمَشِّقُونَ فَمَا التَّمْقِيهُونَ قَالَ الْمُنَكِّبُونَ »

„Заиста су ми од вас најдражи и седеће најближе мени на Судњем дану они који су најлепше ћуди. А заиста су ми најмржи од вас и биће најудаљенији од мене на Судњем дану, наметљиви говорници (ес-серсарун) и они који се самодопадно пренемажу у свом говору, охоло покушавајући да истакну своју стручност и говорљивост (ел-мутешеддикун) и они који причају испуњених и развучених уста, дивећи се своме говору и уздижући се над другима (ел-мутефејхикун). Асхаби рекоше: 'Аллахов Посланиче, знамо ко су серсаруни и мутешеддикуни (наметљиви говорници и они који се пренемажу у говору), али ко су

мутефејхикуни?" Он им рече: "То су уображењаци који себе уздижу над осталим." Ес-Силсилетус-Сахиха, 791.

Ислам забрањује лаж, што се јасно види из ајета:

{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ }

„Аллах неће указати на Прави пут онеме који у злу претерује и који много лаже.” [Гафир: 28] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«وَيَاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا»

„Чувајте се лажи, заиста, лаж води у грешење, и заиста, грешење води у ватру. Човек ће непрестано лагати и држати се лажи све док не буде уписан код Аллаха као лажљивац.” Сахих Муслим, 2607. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا أُؤْتِمِنَ خَانَ»

„Три су особине лицемера: када говори лаже, када обећа не испуни и када му се нешто повери, он то изневери.” Сахихул-Бухари, 6095.

Ислам забрањује варање.

وجاء في الحديث أن رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صُبْرَةٍ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ: «مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ؟» قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كَي يَرَاهُ النَّاسُ مِنْ غَشٍّ فَلَيْسَ مِنِّي»

Преноси се да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, једне прилике наишао

поред посуде са храном (датулама) па је ставио руку у посуду а прсти му се поквасише, па је рекао: „Шта је ово власниче хране?“ „Покисло је Аллахов Посланиче“, одговори човек, на шта му Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече: „Зашто ниси влажни део ставио на врх да га људи виде!? Ко нас вара није од нас!“ Сахих Муслим, 102.

Ислам забрањује превару, проневеру и сплеткарење. Рекао је Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

„О ви који верујете, не изневеравајте Аллаха и Посланика и не проневеравајте оно што вам је дато на чување, а свесни сте да то радите.“ [Ел-Енфал: 27] И каже Узвишени:

{الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَتَّقُونَ الْمِيثَاقَ}

„... они који обавезу према Аллаху испуњавају и не крше обећање.“ [Ер-Р'ад: 20] Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, својој војсци која би кретала у бој, говорио би:

«اغْزُوا وَلَا تَغْلُوا وَلَا تَغْدِرُوا وَلَا تَمُتُّلُوا وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا»

„Идите у бој, али немојте нешто проневерити, немојте уговор кршити, немојте убијене масакрирати и немојте децу убијати.“ Сахих Муслим, 1731. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعَوْهَا: إِذَا أَوْثِمَ خَانَ وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ»

„Ко има код себе четири својства, он је чисти лицемер, а ко има једно, тај има једно својство лицемерства, све док га се не ослободи: када му се нешто повери, проневери; када прича, лаже; када обећа, изневери; и када расправља, дрско и бестидно говори.” Сахихул-Бухари, 34.

Ислам нам забрањује и завидност, што се јасно разумије из речи Узвишеног Аллаха:

{أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا}

„И зар људима завиде на ономе што им је Аллах дао из обиља свога?! А Ми смо Абрахамовим потомцима дали Књигу и мудрост, и дали смо им велику власт.” [Ен-Ниса': 54] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ}

„Многи следбеници Књиге би волели, из своје личне злобе, да вас, након вашег веровања, у невернике врате, након што им је Истина постала јасна. Али, ви опростите и преко тога пређите, док Аллах Своју одлуку не донесе. Аллах, заиста, над свиме има моћ.” [Ел-Бекара:

109] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«دَبَّ إِلَيْكُمْ دَاءُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ: الْحَسَدُ وَالْبَغْضَاءُ هِيَ الْحَالِقَةُ لَا أَقُولُ تَخْلُقُ الشَّعَرَ وَلَكِنْ تَخْلُقُ الدِّينَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَفَلَا أُتْبِعُكُمْ بِمَا يُنْبِئُ ذَلِكَ لَكُمْ؟ أَفَسُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ»

„Болести пријашњих народа тихо су међу вас ушле: завист и мржња. Оне 'брију', али не кажем да брију главу, него 'брију' веру (уништавају и уклањају). Тако ми Онога у чијој је руци моја душа, нећете ући у Рај док не будете веровали, а нећете веровати док се не будете волели. Хоћете ли да вам укажем на нешто чиме ћете то учврстити? Ширите селам (исламски поздрав) међусобно.” Бележи Тирмизи, 2510.

Ислам забрањује сплеткарење. Узвишени Аллах каже:

{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ}

„Исто тако, Ми учинимо да у сваком насељу великаши постану грешници и да у њему смишљају лукавства, али они само против себе смишљају лукавства, а да и не примећују.” [Ел-Ен'ам: 123] Узвишени Аллах говори нам о томе да су Јевреји покушали убити Исуса, нека је на њега мир, и да су правили сплетке, али је Он њихове сплетке уништио и појаснио да зло тих сплетки погађа оне који их чине:

{ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ ۚ قَالَ
الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (52) رَبَّنَا آمَنَّا
بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (53) وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ
ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ الْمَكْرِينَ (54) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ خُذْ زُطْرَتَكَ
إِلَى يَدَيْكَ وَمُطَهِّرَكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ
{ (55)

„И када је Исус осетио да они не верују, рекао је: 'Ко су помагачи моји на путу према Аллаху?' 'Ми смо Аллахови помагачи', рекоше ученици, 'ми у Аллаху верујемо, а ти буди сведок да смо ми муслимани - Аллаху предани.'"

Господару наш, ми верујемо у оно што си Ти објавио, ми Посланика следимо, па упиши нас међу сведоцима!

А они су лукавство смишљали, па је и Аллах њима лукавство приредио. А Аллах најбоље лукавство приређује.

И када Аллах рече: „Исусе, Ја ћу да ти узмем душу и ка Себи да те уздигнем! Очистићу те од неверника, и учинићу да они који те исправно следе буду изнад оних који не верују до Судњег дана. Затим ћете Мени да се вратите, па ћу Ја да пресудим о ономе у чему сте се разилазили.” [Али Имран: 52-55] Такође, Узвишени нам казује да је Салахов народ хтео убити Салаха и да су му правили сплетке, али је Аллах њихове

сплетке покварио и њих све уништио: О томе каже Узвишени:

{قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ (49) وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (50) فَنَنْظُرُ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ أَنَا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ (51) }

„Аллахом се закуните, рекоше, "да ћемо ноћу и њега и његову породицу да убијемо, а онда његовом сроднику да кажемо: 'Ми нисмо присуствовали погибији његове породице, ми, заиста, истину говоримо."

„И сплели су сплетку, па смо и Ми припремили њима сплетку, а они то нису осећали,

па погледај каква је била последица њиховог сплеткарења: уништили смо све - и њих и њихов народ." [Ен-Немл: 49-51]

Ислам забрањује крађу. Рекао је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَلَا يَشْرِبُ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ»

„Човек који чини блуд није верник док га чини, човек који краде није верник док краде, човек који пије алкохол није верник док га пије. А врата покајања након тога су отворена." Сахикул-Бухари, 6810.

Ислам забрањује насилништво, о чему Узвишени Аллах каже:

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ }

„Аллах, заиста, наређује правду, добротинство и помагање ближњих, а разврат, све што је одвратно и насиље забрањује; Он вас саветује како бисте узели поуку.” [Ен-Нахл: 90] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«إِنَّ اللَّهَ أَوْحَىٰ إِلَيَّ أَن تَوَاضَعُوا حَتَّىٰ لَا يَبْغِيَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ»

„Узвишени Аллах објавио ми је да ви један према другом будете понизни и да нико никога не угњетава и да се ни један не уздиже над другим.” Бележи Ебу Давуд, 4895.

Ислам забрањује неправду, што се јасно види у речима Узвишеног Аллаха:

{وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ}

„...Аллах, заиста, не воли неправедне.” [Али Имран: 57] И каже Узвишени:

{إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الظَّالِمُونَ}

„...Неправедни заиста неће успети!” [Ел-Ен'ам: 21] И каже Узвишени:

{وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا}

„...а насилницима је припремио тешку патњу.” [Ел-Инсан: 31] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الْإِمَامُ الْعَادِلُ وَالصَّائِمُ حَتَّى يُفْطِرَ وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ تُحْمَلُ عَلَى الْعِمَامِ وَتُفْتَحُ لَهَا أَبْوَابُ السَّمَاوَاتِ وَيَقُولُ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: وَعِزَّتِي لِأَنْصُرَنَّكَ وَلَوْ بَعْدَ حِينٍ»

„Тројици се дова не одбија: праведном владару, постачу док се не ифтари и онеме коме је неправда учињена. Она се односи и подиже до белих облака, и отварају јој се врата небеса, а Господар каже: 'Тако ми Моје снаге, ја ћу те сигурно помоћи, па макар и након неког времена'." Бележи Муслим, бр. 2749, у скраћеној верзији са мањим разликама, Тирмизи, бр. 2526, са мањим разликама и Ахмед, бр. 8043, и ово је његова верзија. Када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, послао Му'азу у Јемен, рекао му је:

«وَأَتَى دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهُ لَيْسَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ حِجَابٌ»

„Бојте се дове онога коме је неправда учињена, јер између ње и Аллаха нема застора." Сахихул-Бухари, 1496. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«أَلَا مَنْ ظَلَمَ مُعَاهِدًا أَوْ انْتَقَصَهُ أَوْ كَلَفَهُ فَوْقَ طَاقَتِهِ أَوْ أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا بِغَيْرِ طِيبِ نَفْسٍ فَأَنَا حَاجِبُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»

„На Судњем дану, ја ћу се парничити са оним ко учини неправду припаднику друге вере, који је под уговором са муслиманима, или му узурпира његово право или га задужи преко његове могућности, или му нешто отуђи, без његовог пристанка." Бележи Ебу Давуд, 3052. Ислам, као

што смо видели, забрањује сваки вид ружног понашања и неправедног поступања.

36. Ислам забрањује пословања у којима су садржани камата, штета, обмана, неправда, варање, или пак воде негативним последицама и општој штети друштва, народа или појединца.

Ислам забрањује пословања у којима су садржани камата, штета, обмана, неправда, варање, или пак воде негативним последицама и општој штети друштва, народа или појединца. Већ раније смо споменули ајете и хадисе који забрањују камату, неправду, варање, и неред на Земљи. Узвишени Аллах каже:

{وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَإِثْمًا مُّبِينًا}

„А они који вернике и вернице вређају, а они то не заслужују, товаре на себе клевету и прави грех.” [Ел-Ахзаб: 58] Рекао је Узвишени Аллах:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ}

„Ко чини добро, у своју корист чини, а ко ради зло, на своју штету ради. - А Господар твој није неправедан према робовима Својим.” [Фуссилет: 46]

وجاء في السنة: «أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنْ لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ»

У суннету се преноси да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, пресудио да нема штете нити наношења штете. Бележи Ебу Давуд. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذِي جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا، أَوْ لَيْسَ كُنْتُ فِي رِوَايَةٍ: فَلْيُحْسِنْ إِلَى جَارِهِ.»

„Онај ко верује у Аллаха и Судњи дан, нека не узнемирава свога комшију. Онај ко верује у Аллаха и Судњи дан нека укаже почаст своме госту. И онај ко верује у Аллаха и Судњи дан, нека говори добро, или нека шути. "У другој верзији стоји: "...нека чини добро своме комшији." Сахих Муслим, 47. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«عَذِّبَتْ امْرَأَةً فِي هِرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ»

„Једна је жена изложена казни у ватри Пакла због мачке коју је свезала и није је хранила нити појила, а нити ју је пустила да лови гмизавце." Сахихул-Бухари, 3482. Ако је овакав случај са оним ко мучи мачку, како ли је тек са оним ко узнемирава људе. Преноси се да је Ибн Омер рекао: „Једне се прилике Посланик, нека је

Аллахов благослов и мир на њега, попео на минбер и јаким гласом рекао:

(يَا مَعْشَرَ مَنْ أَسْلَمَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يُفِضِ الْإِيمَانَ إِلَى قَلْبِهِ لَا تَوَدُّوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تُعَيِّرُوهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ تَتَّبَعَ عَوْرَةَ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ تَتَّبَعَ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ وَلَوْ فِي جُوفِ رَحْلِهِ قَالَ: وَنَظَرَ ابْنُ عُمَرَ يَوْمًا إِلَى الْبَيْتِ أَوْ إِلَى الْكَعْبَةِ فَقَالَ: مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ خُرْمَتَكَ وَالْمُؤْمِنُ أَعْظَمَ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ)

'О скупино оних који су примили ислам речима, а иман (веровање) се још није настанио у њихова срца, немојте узнемиравати муслимане, не срамотите их и немојте истраживати њихове мане. Онај ко истражује њихове срамоте, Аллах ће пратити његове срамоте, а чије срамоте Аллах прати, осрамотиће га у његовој кући!' Једнога дана Ибн Омер погледао је у Ка'бу и рекао: „Како си само величанствена и како ли је само твоја светост велика, али је част верника већа код Аллаха.” Бележи Тирмизи, бр. 2032, и Ибн Хиббан, бр. 5763. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوَدِّ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ)

„Онај ко верује у Аллаха и Судњи дан, нека не узнемирава свога комшију. Онај ко верује у Аллаха и Судњи дан нека укаже почаст своме госту. И онај ко верује у Аллаха и Судњи дан, нека говори добро, или нека ћути.” Сахихул-Бухари, 6018.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: " هَلْ تَذَرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ " قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ. قَالَ: " إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ عِرَضَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا فَيَفْضُلُ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يَفْضِيَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ "

Ебу-Хурејре, Аллах био задовољан њиме, преноси да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао: „Знате ли ви ко је муфлис (банкрот)?“ Асхаби одговорише: „Муфлис је код нас онај који нема ни новца ни робе.“ Посланик рече: „Муфлис мога уммета је онај ко дође на Судњи дан с намазом, постом и зекатом, али је псовао оног, потворио овог, у иметку закинуо оног, пролио крв (ранио) овог, ударио оног... Па ће се сваком од њих дати део његових добрих дела, а ако му нестане добрих дела пре него што се свима одужи, онда ће се узети од њихових лоших дела и пребацити на њега, па ће се онда стровалити у ватру.“ Бележи Муслим, бр. 2581, Тирмизи, бр. 2418, и Ахмед, бр. 8029, и ово је његова верзија.

Аллахов Посланик је рекао:

(كَانَ عَلَى الطَّرِيقِ عُصْنٌ شَجَرَةٍ يُؤْذِي النَّاسَ فَأَمَاطَهَا رَجُلٌ فَأَدْخَلَ الْجَنَّةَ)

„На путу је била једна грана која је ометала људе. Неки човек уклонио је ту грану, па је ушао у Рај.“ Бележи Бухари хадис у овом значењу, бр. 652, Муслим бележи сличан хадис, бр. 1914, Ибн Маџе, бр. 3682, Ахмед, бр. 10432, и ово је верзија

њих двојице. Ако уклањање препреке са пута води у Рај, како ли је тек са оним ко узнемирава људе и чини неред у њиховим животима.

37. Ислам штити разум и забрањује све што га може уништити и на њега негативно утицати, попут конзумирања алкохола. У исламу је дат велики положај разуму, јер само разумна особа, сматра се шеријатским обвезником. Ислам је разум ослободио окова празноверја и паганства. У исламу нема тајни и прописа који посебно издвајају једну врсту људи над другим. Сви његови прописи и закони у складу су са исправним разумским промишљањима и засновани су на праведном поступању и мудрости.

Ислам штити разум и даје му велики положај. Узвишени Аллах каже:

{إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا }

„И слух, и вид, и разум, за све то ће се, заиста, одговарати.” [Ел-Исра': 36] Човеку је обавеза да води бригу о своме разуму. Због тога, ислам

забрањује алкохол и друга опојна средства. Забрана алкохола већ је споменута (бр. 34), као и многи ајети који окончавају речима Узвишеног:

{لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

„... да бисте размислили.” [Ел-Бекара: 242]
Рекао је Узвишени Аллах:

{وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ}

„Живот на овоме свету је само игра и забава, а онај свет је, заиста, бољи за оне који се Аллага боје. Зашто се не опаметите?” [Ел-Ен'ам: 32]
Рекао је Узвишени Аллах:

{إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ}

„Објављујемо је као Кур'ан на арапском језику да бисте разумели.” [Јосиф: 2] Узвишени Аллах појашњава нам да се разумом и мудрошћу неће окористити осим они који су разумни. Узвишени Аллах каже:

{يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ}

„Он дарује знање ономе коме Он хоће, а онај коме је знање даровано - дарован је благом неизмерним. А схватити могу само они који су разумом обдарени.” [Ел-Бекара: 269]

Ислам је обавезао само оне људе који су разумни. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ»

"Перо је подигнуто од тројице: спавача док се не пробуди, детета док не постане пунолетно и безумника док му се разум не врати." Бележи Бухари сличну предају, али у форми категоричке тврдње, пре хадиса бр. 5269. Бележи Ебу Давуд као спојену предају, бр. 4402, и ово је његова верзија. Тирмизи, бр. 1423, Ен-Несаи', бр. 7346, Ахмед, бр. 956, са мањом разликом, и Ибн Маџе, бр. 2042 у скрећеној верзији. Ислам је разум ослободио окова празноверја и паганства. Говорећи о стању народа који су се везали за празноверја и одбацивали истину. Узвишени каже:

{وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ}

„Исто тако, пре тебе, Ми нисмо послали посланика ни у један град, а да они који су раскошно живели нису говорили: 'Затекли смо наше претке како тако верују и ми их у стопу пратимо'." [Ез-Зухруф: 23] Говорећи о томе шта је Абрахам, нека је на њега мир, рекао своме народу, Узвишени каже:

{مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (52) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (53) }

„Какви су ово кумири којима се и дан и ноћ клањате?”

Они одговорише: „И наши преци су им се клањали.” [Ел-Енбија': 52-53] Ислам је наредио људима да напусте обожавање кипова и да напусте сваки вид празноверја који су наследили од својих предака, те да следе пут посланика, нека је на њих мир и спас.

У исламу нема тајни и прописа који посебно издвајају једну врсту људи над другим.

سُئِلَ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَهُوَ ابْنُ عَمِّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَزَوْجُ ابْنَتِهِ: أَخَصَّكُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ؟ فَقَالَ: «مَا خَصَّنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ لَمْ يَعْمْ بِهِ النَّاسَ كَافَّةً إِلَّا مَا كَانَ فِي قَرَابِ سَيْفِي هَذَا قَالَ: فَأَخْرَجَ صَحِيفَةً مَكْتُوبٌ فِيهَا: لَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَبَّحَ لِغَيْرِ اللَّهِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ سَرَقَ مَنَارَ الْأَرْضِ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ لَعَنَ وَالِدَهُ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ أَوَى مُحْدِثًا»

Алију б. Еби Талиба, Аллах био задовољан њиме, амиџића Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и његовог зета, неко је упитао: „Да ли вам је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, казао нешто посебно, мимо осталих?” Он је рекао: „Ништа нам Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, није посебно рекао, а да то није рекао и осталим људима, осим ово што се налази у корицама моје сабље.” Тада је извадио листове на којима пише: „Аллах је проклео онога ко

закоље жртву некоме мимо Аллаху. Аллах је проклео онога ко присвоји туђу земљу (померањем међе). Аллах је проклео онога ко прокуне свога родитеља. И проклео је Аллах онога ко пружи заштиту злочинцу (а у то улази и новотар у вери).” Сахих Муслим, 1978. Сви његови прописи и закони, у складу су са исправним разумским промишљањима и засновани су на праведном поступању и мудрости.

38. Када је реч о лажним религијама, ако њихови следбеници не разумеју одређене контрадикције и питања која ум одбацује, тада њихови верски ауторитети, обмањују своје следбенике да је религија изнад разума и да ум није у стању разумети религију и схватити је. С друге стране, ислам сматра веру светиљком која обасјава пут разуму. Следбеници лажних религија имају намеру да се човек ослободи разума и да их следи, док ислам од човека тражи будност

разума, како би спознао истинска значења и суштину ствари.

Када је реч о лажним религијама, ако њихови следбеници не разумеју одређене контрадикције и питања која ум одбацује, тада њихови верски ауторитети, обмањују своје следбенике да је религија изнад разума и да ум није у стању разумети религију и схватити је. С друге стране, ислам сматра веру светиљком која обасјава пут разуму. Следбеници лажних религија имају намеру да се човек ослободи разума и да их следи, док ислам од човека тражи будност разума, како би спознао истинска значења и суштину ствари. Узвишени Аллах каже:

{ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا
الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِّنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ }

„Тако Ми и теби објављујемо Кур'ан одредбом Нашом. Ти ниси знао шта је Књига, нити си познавао верске прописе, али смо је Ми учинили светлом помоћу којег упућујемо оне Наше слуге које желимо. А Ти, заиста, указујеш на Прави пут.” [Еш-Шура: 52] Божанска објава садржи доказе и аргументе који здравом разуму показују пут ка чињеницама и истинама кроз које се долази до спознаје и веровања. Узвишени Аллах каже:

{يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا}

„О људи, доказ вам је већ стигао од Господара вашег и Ми смо вам објавили Кур'ан - Јасно Светло.” [Ен-Ниса': 174] Узвишени Аллах жели да човек живи у светлу упуте, знања и истине, док сотоне и тагути (Тагут је сваки онај који се издигне и пређе преко своје границе коју му је Узвишени Аллах одредио, свеједно да ли се исти обожавао, следио или му се покоравало) желе да остане у тамама неверства, незнања и заблуде, о чему Узвишени Аллах каже:

{اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ}

„Аллах је заштитник оних који верују, изводи их из тмина на светло, а онима који не верују заштитници су лажна божанства, одводе их са светла у тмине! То су становници Ватре и у њој ће вечно да остану.” [Ел-Бекара: 257]

39. Ислам уважава исправно знање и подстиче на научна истраживања, чиста од било каквих предрасуда.

Ислам позива ка размишљању о нама и свету око нас. Исправне научне

чињенице нису у колизији са исламом.

Ислам уважава исправно знање, о чему
Узвишени Аллах каже:

{يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ }

„...Аллах ће на високе степене уздигнути оне
међу вама који верују и којима је дато знање. - А
Аллах добро зна оно што радите.” [Ел-
Муџадела: 11] Узвишени Аллах спомиње
сведочење учењака са Својим и сведочењем
анђела и то сведочење које указује на највећу
чињеницу:

{شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ }

„Аллах сведочи да нема другог бога осим
Њега, а и анђели и учени, поступајући праведно.
Нема бога осим Њега, Силног и Мудрог.” [Али
Имран: 18] Ово нам говори о полагају учењака
у исламу. Узвишени Аллах Своме Посланику,
нека је Аллахов благослов и мир на њега, није
наредио да тражи вишак у било чему другоме
осим у знању. Узвишени Аллах каже:

{وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا }

„и реци: 'Господару мој, Ти моје знање
повећај!’” [Таха: 114] Рекао је Посланик, нека је
Аллахов благослов и мир на њега:

«مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتَهَا رِضًا لِطَالِبِ الْعِلْمِ وَإِنَّ طَالِبَ الْعِلْمِ يَسْتَعْفِرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ حَتَّى الْخَيْثَانِ فِي الْمَاءِ وَإِنَّ فَضْلَ الْعَالِمِ عَلَى الْعَابِدِ كَفَضْلِ الْقَمَرِ عَلَى سَائِرِ الْكَوَاكِبِ إِنَّ الْعُلَمَاءَ وَرَثَةُ الْأَنْبِيَاءِ إِنَّ الْأَنْبِيَاءَ لَمْ يُوْرَثُوا دِينَارًا وَلَا دِرْهَمًا إِنَّمَا وَرَثُوا الْعِلْمَ فَمَنْ أَخَذَهُ أَخَذَ بِحِطِّ وَافِرٍ»

„Ко крене путем тражећи на њему знање, Аллах ће му олакшати пут у Рај. И заиста, анђели спуштају своја крила ономе који тражи науку из задовољства с оним што он ради. Заиста, за ученог опрост траже они на небесима и на Земљи, па чак и рибе у води. Предност ученог над побожним је као предност Месеца у односу на друге звезде. Учењаци су, заиста, наследници веровесника, а веровесници нису оставили у наследство ни динаре (златнике) ни дирхеме (сребрењаке), него су оставили у наследство науку, па ко је узме, узео је обилан део.” Бележи Ебу Давуд, бр. 3641, Тирмизи, бр. 2682, Ибн Маџе, бр. 223, и ово је његова верзија, и Ахмед, бр. 21715.

Ислам подстиче на научно истраживање, које је ослобођено прохтева и позива ка промишљању о нама, и појавама око нас. Узвишени Аллах каже:

{سُرِّيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ}

„Ми ћемо им показати Наше знакове у даљини - на обзорима, а и у њима самим, док им

не буде сасвим јасно да је Кур'ан истина. А зар није довољно то што је твој Господар свему сведок?” [Фуссилет: 53] Рекао је Узвишени Аллах:

{أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ}

„И зашто они не промисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај примакао? Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, веровати?” [Ел-Е'араф: 185] Рекао је Узвишени Аллах:

{أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ}

„Зашто не путују по Земљи па да виде какав је био завршетак оних пре њих?! Они су били од њих јачи и земљу су обрађивали и на њој су градили више него што ови граде, и посланици су им доносили јасне доказе: Аллах им није учинио неправду, сами су себи неправду нанели.” [Ер-Рум: 9]

Доказане научне чињенице нису у колизији са исламом, а ми ћемо споменути један пример где Кур'ан спомиње детаље пре више од хиљаду и четири стотине година, а савремена наука открила их је доста касније. Научне чињенице потврдиле су оно што се спомиње у Кур'ану, а

везано је за стварање фетуса у трбуху мајке.
Узвишени Аллах каже:

{ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ (12) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ (13) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ۚ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (14) }

„Ми смо, заиста, створили човека од бити земље,

затим чинимо да доспе у припремљено станиште као кап семена,

па онда кап семена угрушком створимо, затим од угрушка зақвачак створимо, па од зақвачка кости створимо, а онда кости месом заоденемо, и после га, као друго створење, формирамо, па нека је узвишен Аллах, Најбољи Створитељ!” [Ел-Му'минун: 12-14]

40. Узвишени Аллах на ономе свету, неће прихватити дела и дати награду за њих, осим онима који су веровали у Њега, били Му покорни и сматрали истинитим све Његове посланике, нека је на њих мир и спас. Узвишени Аллах неће прихватити осим оне ибадете (видове обредословља) које је прописао. Поставља се питање:

**Како човек који не верује у Аллаха
очекује да га Он награди?! Биће
прихваћено веровање само оних који
буду веровали у све посланике без
изузетка и који буду веровали у
посланицу Мухаммеда, нека је
Аллахов благослов и мир на њега.**

Узвишени Аллах на ономе свету, неће прихватити дела и дати награду за њих, осим онима који су веровали у Њега, били Му покорни и сматрали истинитим све Његове посланике, нека је на њих мир и спас. Узвишени Аллах каже:

{مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا (18) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (19)}

„Ономе који жели овај краткотрајни свет, Ми му на њему брзо дајемо - шта хоћемо и коме хоћемо, али ћемо после да му припремимо Пакао, у коме ће да гори презрен и одбачен.

А онај ко жели Будући свет и труди се да га заслужи, а верник је, труд ће му хвале вредан бити.” [Ел-Исра': 18-19] Рекао је Узвишени Аллах:

{فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ}

„Ко буде радио добра дела а притом је верник, труд му неће остати лишен награде, јер смо га Ми сигурно записали.” [Ел-Енбија': 94] Узвишени Аллах неће прихватити осим оне ибадете (видове обредословља) које је прописао. Узвишени Аллах каже:

{ فَمَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ
أَحَدًا }

„Па ко се нада сусрету са својим Господаром, нека ради добра дела и нека поред свог Господара никога не обожава!” [Ел-Кехф: 110] Појаснио је да се дело не сматра добрим осим ако је шеријатом прописано и ако се чини искрено у име Аллаха, уз веру у Њега и све Његове веровеснике и посланике. О ономе чије дело не буде такво, Узвишени Аллах каже:

{ وَقَدْ مَنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا }

„И Ми ћемо приступити делима њиховим која су учинили и у прах и пепео их претворити.” [Ел-Фуркан: 23] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ (2) غَامِلَةٌ تَأْسِبَةٌ (3) تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً (4) }

„Нека лица ће тог Дана бити потиштена,
преморена, напаћена,

гореће у ужареној ватри.” [Ел-Гашије: 2-4] Лица која се спомињу, биће уморена од дела, али та дела нису била у складу са Аллаховом упутом, и због тога, завршиће у Ватри. Такве особе нису

радиле дела у складу са прописима, него су чиниле неисправне ибадете и следиле заблуделе главешине које су измишљале неисправна уверења. Добро дело које ће бити примљено код Аллаха јесте оно које је у складу са праксом Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Дакле, како да се неверник нада награди од Аллаха?

Биће прихваћено веровање само оних који буду веровали у све посланике без изузетка и који буду веровали у посланицу Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Већ смо споменули раније (бр. 20) неке доказе који о томе говоре. Узвишени Аллах каже:

{أَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ ۚ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ
غُفْرَانِكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ}

„Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: 'Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!' И говоре: 'Чујемо и покоравамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!' [Ел-Бекара: 285] Рекао је Узвишени Аллах:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ
وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا}

„О ви који верујете, верујте у Аллаха и Његовог Посланика, и у Књигу коју Он објављује Своме Посланику и у књиге које је објавио пре. А онај који не буде веровао у Аллаха, и у Његове анђеле, и у Његове књиге, и у Његове посланике, и у Последњи дан - далеко је залутао.” [Ен-Ниса': 136] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ ۚ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۚ قَالُوا أَقْرَرْنَا ۚ قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۚ}

„И када је Аллах од веровесника чврсто обећање узео: "Кад год да вам подарим Књигу и мудрост, затим вам дође посланик који потврђује да је истина оно што ви имате, да ли бисте сигурно у њега веровали и помогли га?!" И рече: "Да ли потврђујете и прихватате обавезу према Мени?" "Потврђујемо!" Одговорише. "Будите онда сведоци!" Рече Он, "а и Ја са вама сведочим." [Али Имран: 81]

41. Циљ свих божанских порука јесте да истинска вера уздигне човека како би постао искрени роб Аллаха, Господара светова и да га ослободи

**робовања човеку, материји или
празноверјима. Ислам је вера која
људе не чини свецима и не уздиже их
мимо положаја који им припада, нити
им даје статус господара и
божанстава.**

Циљ свих божанских порука јесте да истинска вера уздигне човека како би постао искрени роб Аллаха, Господара светова и да га ослободи робовања човеку, материји или празноверјима. Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ وَالْخَمِصَةِ إِنْ أُعْطِيَ رِضِي وَإِنْ لَمْ يُعْطَ لَمْ يَرْضَ»

„Несрећан је онај који робују динару, дирхему и четверорогљастој одори и кадифи (охолећи се над људима) који, ако му се што да, задовољан је, а ако му се не да, љути се.” Сахихул-Бухари, 6435. Частан и достојанствен човек није понизан осим пред Аллахом, не робује иметку, положају, статусу, племену.

У следећем казивању, читалац може открити какви су људи били пре посланства, а какви након њега.

Када су први муслимани учинили хиџру у Абесинију, тадашњи владар Неџашија, упитао их је: „Каква је то вера због које сте напустили

ваш народ, а нисте прихватили моју, а ни веру других народа?" Џа'фер б. Еби Талиб, који је с њим разговарао, рече: „О владару, ми смо били народ који је био у незнању, обожавали смо кипове, јели смо стрвину, чинили смо разврат, кидали смо родбинске везе, чинили зло комшијама, јаки су узимали од слабих и тако смо радили док нам Аллах није послао посланика од нас, чије порекло знамо, и били смо уверени у његову искреност, поверљивост и чистоћу. Он нас је позвао да обожавамо само једног Бога и да оставимо оно што смо ми и наши очеви обожавали као што је камење и кумири. Он нам је наредио да истину говоримо, да обавезе испуњавамо, да родбинске везе одржавамо, да комшијама добротинство чинимо, да се устегнемо од забрањених ствари и проливања крви, забранио нам је разврат, лажно сведочење, једење иметка сирочади, потварање честитих жена, а наредио нам је да обожавамо само Аллаха и да Му не приписујемо судруга, и наредио нам је намаз, зекат и пост.” Тако му је навео неке од ствари везаних за ислам, а затим је рекао: „Па смо му поверовали и следили оно у што је позивао. Обожавали смо само једног Бога и нисмо му приписивали судруга, сматрали смо забрањеним оно што нам је забранио, а дозвољеним оно што нам је дозволио...” Бележи Ахмед, бр. 1740, са мањим

разликама, и Ебу Ну'ајм у Хилјетул-евлија' (1/115) у скраћеној верзији. Ислам је вера која људе не чини свецима и не уздиже их мимо положаја који им припада, нити им даје статус господара и божанстава. Рекао је Узвишени Аллах:

{قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ}

„Реци: 'О ви којима је дата Књига, дођите да се окупимо уз речи које ми и ви узајамно делимо: да никога осим Аллаха не обожавамо, да Му у обожавању ништа не придружујемо, и да једни друге, поред Аллаха, боговима не сматрамо!' Па, ако се они окрену, ви реците: 'Будите сведоци да смо ми муслимани!' [Али Имран: 64] Рекао је Узвишени Аллах:

{وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ}

„Он вам неће наредити да анђеле и веровеснике боговима сматрате. Зар да вам нареди да будете неверници, након што сте постали муслимани?" [Али Имран: 80] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطَرَتْ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ»

„Не уздижите ме као што су хришћани уздигли сина Маријиног! Ја сам само Аллахов роб. Зато говорите: 'Аллахов роб и Његов Посланик!'" Сахикул-Бухари, 3445.

42. У исламу је Аллах прописао покајање које означава повратак своме Господару и дистанцирање од греха. Ислам брише сваки грех који се раније учинио, а и покајање поништава раније грехе. Нема потребе да се пред неким човеком признају учињени греси.

У исламу је Аллах прописао покајање које означава повратак своме Господару и дистанцирање од греха. Узвишени Аллах каже:

{وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ}

„И сви се Аллаху покајте, о верници, да бисте постигли оно што желите.” [Ен-Нур: 31] Рекао је Узвишени Аллах:

{أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ}

„Зар не знају они да једино Аллах прима покајање од робова Својих и да само Он прихвата милостиње, и да је само Аллах Онај

Који прашта и да је Он милостив!?” [Ет-Тевба: 104] Рекао је Узвишени Аллах:

{ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ }

„Он прима покајање од Својих робова и прашта рђаве поступке и зна шта радите.” [Еш-Шура: 25] Рекао је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега:

«لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ الْمُؤْمِنِ مِنْ رَجُلٍ فِي أَرْضٍ دَوِيَّةٍ مَهْلَكَةٍ مَعَهُ رَاحِلَتُهُ عَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَتَنَامُ فَاسْتَيْقَظَ وَقَدْ ذَهَبَتْ فَطَلَبَهَا حَتَّى أَدْرَكَهُ الْعَطَشُ ثُمَّ قَالَ: أَرْجِعْ إِلَى مَكَانِي الَّذِي كُنْتُ فِيهِ فَأَنَامُ حَتَّى أَمُوتَ فَوَضَعَ رَأْسَهُ عَلَى سَاعِدِهِ لِيَمُوتَ فَاسْتَيْقَظَ وَعِنْدَهُ رَاحِلَتُهُ وَعَلَيْهَا زَادُهُ وَطَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَاللَّهُ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ مِنْ هَذَا بِرَاحِلَتِهِ وَزَادِهِ»

„Аллах се више радује покајању роба него човек који се налази у пустињи, са јахалицом на којој су храна и пиће, па након што заспи и пробуди се, види да му нема јахалице, те је почне тражити. Када много ожедни, каже: 'Вратићу се на место где сам био, заспаћу док не умрем.' Након тога легне како би умро, а онда када се пробуди, угледа своју јахалицу и опскрбу на њој. Аллах се више радује покајању верника него овај човек повратку јахалице и хране.” Сахих Муслим, 2744.

Ислам брише сваки грех који се раније учинио, а и покајање поништава раније грехе. Узвишени Аллах каже:

{ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ }

„Реци онима који не верују: ако се окане, биће им опроштено оно што је било пре; а ако се не окане - па, зна се шта је с древним народима било.” [Ел-Енфал: 38] Узвишени Аллах је позвао хришћане да се покају:

{ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ }

„Зашто се они не покају Аллаху и не замоле опрост од Њега, та Аллах прашта и самилостан је.” [Ел-Маиде: 74] Такође, Он све грешнике подстиче на покајање:

{ قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ }

„Реци: 'О робови Моји, који сте против себе у гресима претеривали, не губите наду у Аллахову милост! Аллах ће, сигурно, све грехе опростити. Он , доиста, много прашта и Он је милостив.” [Ез-Зумер: 53] Када је Амр б. Ел-Ас одлучио примити ислам, побојао се да му неће бити опроштени греси пре ислама. Говорећи о овој ситуацији, Амр каже:

(لَمَّا أَلْقَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قَلْبِي الْإِسْلَامَ قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُبَايِعَنِي فَبَسَطَ يَدَهُ إِلَيَّ فَقُلْتُ: لَا أَبَايِعُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ حَتَّى تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي قَالَ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْهَجْرَةَ تَجُبُّ مَا قَبْلَهَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَمْرُو أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهُ مِنَ الذُّنُوبِ)

„Када је Узвишени Аллах у моје срце усадио жељу за исламом, отишао сам код Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, како

бих му дао присегу. Он је своју руку пружио к мени, а ја сам рекао: 'Аллахов Посланиче, нећу дати присегу док ми не буде опроштено оно што сам раније чинио.' Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рече ми: 'О Амре, зар не знаш да хиџра брише грехе пре ње? О Амре, зар не знаш да ислам брише грехе пре њега?'" Бележи Муслим, бр. 121, у дужој форми, сличну предају, и Ахмед, бр. 17827, и ово је његова верзија.

43. Ислам нам даје могућност да се директно обратимо Аллаху, без било каквог посредника. Ислам забрањује да се људи сматрају божанствима или Аллаховим ортацима у рубубијету (стварању и одржавању) и улухијету (обожавању).

У исламу нема потребе да признамо своје грехе пред људима. Ислам нам даје могућност да се изравно обратимо Аллаху и немамо потребу за посредником између нас и Аллаха. Већ смо раније казали (бр. 36) да Узвишени Аллах позива све људе да Му се покају. Такође, Он је забранио да између нас и Аллаха користимо посреднике, било да се ради о

веровесницима или анђелима. Узвишени Аллах каже:

{ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۖ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ }

„Он вам неће наредити да анђеле и веровеснике боговима сматрате. Зар да вам нареди да будете неверници, након што сте постали муслимани?” [Али Имран: 80] Ислам, као што видимо забрањује да се људи сматрају божанствима или Аллаховим ортацима у господарењу и обожавању. Говорећи о хришћанима, Узвишени Аллах каже:

{ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا ۖ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ }

„Они, поред Аллаха, боговима сматрају свештенике своје, и монахе своје и Месију, сина Маријиног. А наређено им је да само једног Бога обожавају - нема истинског Бога осим Аллаха. Узвишен је Он наспрам оних које Њему у обожавању придружују.” [Ет-Тевба: 31] Осуђујући невернике који су између њих и Аллаха узели посреднике, Узвишени Аллах каже:

{ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ }

„Зар не, Чиста вера припада само Аллаху. А они који поред Њега узимају заштитнике говорећи: 'Ми их обожавамо само зато да би нас што више Аллаху приближили.' Аллах ће њима, заиста, пресудити о ономе у чему су се они разилазили. Аллах никако неће упутити на Прави пут онога ко је лажљивац и неверник.” [Ез-Зумер: 3] Узвишени Аллах нам појашњава да су пагани узимали посреднике између њих и Аллаха, говорећи: „Они нас приближавају Аллаху.”

Ако је Узвишени Аллах забранио људима да веровеснике и анђеле узимају за посреднике између њих и Аллаха, онда је та забрана још већа када се ради о осталим људима (створењима). Веровесници и посланици журили су како би се приближили Аллаху, Који о њиховом стању каже:

{إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ}

„...Они су се трудили да што више добра учине и молили су Нам се у нади и страху, и били су према Нама понизни.” [Ел-Енбија': 90] Рекао је Узвишени Аллах:

{أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ ۚ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا}

„Они којима се они моле и сами траже начина како ће се што више Господару своме

приблизити, и надају се милости Његовој и плаше се Његове казне. А казне Господара твога треба се чувати..." [Ел-Исра': 57] Тј. они које ви дозивате поред Аллаха, односно, веровесници и добри људи, приближавају се Аллаху, Његовој се милости надају и Његове се казне боје, па како онда да њих дозивате поред Њега!?

44. На крају ове посланице подсећамо се да су људи различитих времена, националности и земаља, па чак и цела људска заједница, различити у својим идејама и циљевима, различити у свом окружењу и деловању. Свима њима потребан је водич који им показује стазу, систем који их уједињује и владар који их штити. Племенити посланици, нека је на њих мир и спас, преузимали су ту одговорност сходно упутама Аллахове објаве, упућивали су људе на пут доброте, окупљајући их око божанског закона, судили су међу њима на исправан начин. Они су близу исправног пута сходно своме

**одзиву посланицима и близини
времена у којем се десила одређена
божанска посланица. Све посланице
Узвишени Аллах окончао је
посланицом Мухаммеда, нека је
Аллахов благослов и мир на њега,
одредивши да она буде трајна. Њу је
учинио упутом људима, милошћу,
светлом и водичем на путу који води
Њему.**

На крају ове посланице подсећамо се да су људи различитих времена, националности и земаља, па чак и цела људска заједница, различити у својим идејама и циљевима, различити у свом окружењу и деловању. Свима њима потребан је водич који им показује стазу, систем који их уједињује и владар који их штити. Племенити посланици, нека је на њих мир и спас, преузимали су ту одговорност сходно упутама Аллахове објаве, упућивали су људе на пут доброте, окупљајући их око божанског закона, судили су међу њима на исправан начин. Они су близу исправног пута сходно своме одзиву посланицима и близини времена у којем се десила одређена божанска посланица. Када се заблуда раширила и

повећало незнање, и када су људи почели обожавати кумире, Узвишени Аллах је послао Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, са упутом и правом вером, како би људе извео из тмина неверства, незнања и паганства у веровање и на Прави пут.

**45. Управо због тога, о човече,
позивамо те да се искрено вратиш и
истински предаш Аллаху, ослобођен
од било каквих окова слепог слеђења
и обичаја, да будеш свестан свога
повратка Аллаху и да погледаш у
своје стање и стање света око себе.
Ако се окренеш исламу, бићеш срећан
и на овоме и на будућем свету.**

**Уколико имаш жељу прихватити
ислам, на теби је само да посведочиш
да нема божанства које заслужује
oboжавање осим Аллаха и да је
Мухаммед Његов посланик, те да се
одрекнеш свега онога што се обожава
мимо Аллаха. Затим, требаш
поверовати у оживљење након смрти,**

као и у истинитост полагања рачуна на ономе свету. Уколико све ово посведочиш, ти си постао муслиман, а након тога требаш обожавати Аллаха на начин како је Он то прописао, клањајући намаз, удељујући зекат, те требаш постити месец рамазана и обавити хаџ, ако си у могућности.

Управо због тога, о човече, позивамо те да се искрено вратиш и истински предаш Аллаху, ослобођен од било каквих окова слепог слеђења и обичаја, као што те позива и Узвишени Аллах речима:

{قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۖ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَىٰ خُفٍّ ۚ أَنْتُمْ تَقُولُوا مَا بَصَاحِبُكُمْ مِنْ حِجَّةٍ ۚ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ}

„Реци: 'Саветујем вам само једно: устаните зарад Аллаха, двојица по двојица, или један по један, па затим размислите да друг ваш није луд. Он вас само пре тешке патње опомиње.' [Себе': 46] Знај да ћеш се након смрти вратити своме Господару који каже:

{وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى (39) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى (40) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى (41) وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى (42) }

„и да је човеково само оно што сам уради,
и да ће се труд његов, сигурно, исказати,

и да ће према њему у потпуности награђен или кажњен бити,

и да ће се Господару твоме поново вратити.”
[Ен-Неџм: 39-42] Позивам те и да погледаш у себе и у свет око себе. Узвишени Аллах обраћа се људима:

{ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجْلُهُمْ ۖ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ }

„И зашто они не промисле о царству небеса и Земље и о свему ономе што је Он створио, и да им се, можда, крај примакао? Па у који ће говор, ако не у Кур'ан, веровати?” [Ел-Е'араф: 185]

Ако се окренеш исламу, бићеш срећан и на овоме и на будућем свету. Уколико имаш жељу прихватити ислам, на теби је само да посведочиш да нема другог бога који заслужује обожавање осим Аллага и да је Мухаммед Његов посланик. Када је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, послао Му'аза у Јемен, да позива у ислам, рекао му је:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ فَادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَأَعْلِمُهُمْ أَنَّ اللَّهَ افْتَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةً تُؤْخَذُ مِنْ أَعْيَانِهِمْ فَتَرَدُّ فِي فُقَرَائِهِمْ فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لِذَلِكَ فَإِنَّكَ وَكِرَائِمَ أُمُومِهِمْ»

„Ти долазиш народу који су следбеници Књиге, па нека прво у што ћеш их позивати буде монотеизам - да нема истинског бога осим Аллага и да сам ја Његов Посланик. Ако те

послушају у томе, појасни да им је прописано обављање пет намаза у току дана и ноћи. Ако те послушају, појасни и да им је Аллах прописао издвајање милостиње (зекат) из иметка који се узима од њихових богатих и даје сиромашнима. Ако те у томе послушају, онда се добро причувај да им не узимаш најбољи њихов иметак.” Сахих Муслим,19. Треба да се одрекнеш свега онога што се обожава мимо Аллаха, јер то је чиста Абрахамова вера, о чему Узвишени Аллах каже:

{ قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحْدَهُ }

„Имате добар узор у Абрахаму и у онима који су са њим били кад су своје народу казали: Ми са вама немамо ништа, а ни са онима које ви, уместо Аллаха, обожавате, ми вас се одричемо, и непријатељство и мржња између нас стално ће да се јавља све док не будете у Аллаха, Њега Јединог, веровали!” [Ел-Мумтехине: 4] Затим, требаш поверовати у оживљење након смрти. Узвишени Аллах о томе каже:

{ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَى وَأَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (6) وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ (7) }

„То је зато што је Аллах, баш Он, Истина и што Он оживљава мртве, и што Он све може.

и што ће Час оживљења доћи, у то нема никакве сумње, и што ће Аллах оживети оне у

гробовима.” [Ел-Хаџ: 6-7] Поред тога, мораш веровати и у истинитост полагања рачуна на оном свету, јер се то спомиње у Часном Кур'ану. Узвишени Аллах каже:

{وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ}

„А Аллах је небеса и Земљу створио са истином и зато да би свака особа била награђена или кажњена према оном што је урадила, и неће им бити учињено насиље.” [Ел-Џасије: 22]

Уколико све ово посведочиш, ти си постао муслиман, а након тога требаш обожавати Аллаха на начин како је Он то прописао, клањајући намаз, удељујући зекат, те постити месец рамазана и обавити хаџ, ако си у могућности, и др.

Датум: 19. 11. 1441. године (по лунарном календару)

Написао: Проф. др Мухаммед б. Абдиллах Ес-Сухејм

Бивши професор исламског веровања (акиде) на Одсеку за исламске студије

Педагошки факултет, Универзитет "Краљ Сауд"

Ријад, Краљевина Саудијска Арабија

Sadržaj

Ислам	2
Сажета посланица о исламу, утемељена на текстовима Часног Кур'ана и Посланикових казивања.....	2
1. Ислам је Аллахова порука свим људима. Он је вечна божанска посланица и печат свих Божијих објава.	2
2. Ислам није вера која је упућена само одређеној раси или посебном народу. Ислам је Аллахова вера свим људима.....	3
Ислам је божанска порука која је стигла како би употпунила посланице које су пријашњи веровесници и посланици достављали својим народима.....	5
4. Сви посланици, нека је Аллахов благослов и мир на њих, били су исте вере, а различитог верозакона.	7
5. Ислам позива, као што су позивали и сви веровесници: Ноје, Аврам, Мојсије, Соломон, Давид и Исус, нека је Аллахов благослов и мир на њих, веровању да је Аллах Господар, Створитељ, Опскрбитељ, да Он даје живот и смрт, и да је Власник свега, Управитељ свиме, Благи и Самилосни.....	8
6. Узвишени Аллах је Створитељ, Он Једини заслужује да се обожава и поред Њега се нико други не обожава.	14

7. Аллах је створио све што постоји, видели ми то или не. Све мимо Њега је створено. Он је створио небеса и Земљу за шест временских раздобља.22
8. Узвишени Аллах нема судруга у власти, стварању, управљању и обожавању.23
9. Узвишени Аллах, није родио и рођен није, и нико Му раван није.....27
10. Узвишени Аллах не постаје део нечега нити се утеловљује у нешто створено.28
11. Аллах је Благ и Самилостан према Својим слугама. Управо, из тог разлога, послао је посланике и објавио свете књиге.....31
12. Аллах је Господар Самилосни. Он ће једини судити створењима на Судњем дану, након што их оживи из њихових гробова. Свако ће добити адекватну награду, односно казну, сходно добру или злу које је чинио. Онај ко буде чинио добра дела, а верник је, имаће вечно уживање. Онај ко буде неверник и буде радио лоша дела, имаће велику казну на Будућем свету.....32
13. Узвишени Аллах створио је Адама од иловаче и учинио је да се његово потомство, након њега, шири. Сви су људи исти по своме пореклу и нема предност једна раса над другом, нити један народ над другим, осим по степену богобојазности.....36
14. Свако дете се рађа у природном монотеистичком веровању (фитра).38
15. Нико од људи није рођен као грешник, нити наслеђује туђе грехе.40

16. Циљ и сврха стварања људи јесте обожавање само Аллаха Јединог.43
17. Ислам је почастео човека - мушкарце и жене - и свима је загарантовао сва њихова права. По исламу свако има своју одговорност, сходно сопственом избору и поступцима. Свако ће сносити одговорност за било које дело којим угрози себе или друге.....43
18. Изједначио је мушкарца и жену у погледу одговорности, казне и награде.....49
19. Ислам је указао почаст жени, код верника оне имају статус сестре у исламу. Мушкарац је задужен стицањем опскрбе и издржавањем жене, уколико је у могућности. Отац је дужан издржавати своју кћерку, а син своју мајку, уколико је пунолетан и способан. Такође, и муж је обавезан издржавати своју супругу.51
20. Смрт није потпуни крај, него само селидба из куће деловања у кућу обрачуна. Смрт обухвата и тело и душу. Смрт душе, у ствари је њено напуштање тела, а након проживљења на Судњем дану, она се поново настањује у тело. Након смрти душа не прелази у друго тело нити се реинкарнира.54
21. Ислам позива да се верује у главне темеље веровања: веровање у Аллаха, Његове анђеле, објављене књиге (Тора, Јеванђеље, Зебур или Псалми), пре њиховог искривљавања, те да се верује у Кур'ан, све веровеснике и посланике, нека је на њих мир и спас. Затим, да се верује у последњег посланика, Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, као печата свих њих. Такође, позива ка

веровању у Судњи дан и ми знамо, када би живот на овоме свету био крај, и када не би постојао Будући свет, наш би живот био узалудан. На крају, ислам нас позива да верујемо у Аллахову одредбу свега.56

22. Веровесници нису могли погрешити када је реч о достављању Објаве од Аллаха и чисти су од свега што је у колизији с разумом и што одудара од исламских правила лепог понашања. Веровесници су били задужени достављањем Аллахових наредби Његовим робовима и они немају никакве особине које су специфичне за стварање и управљање, односно немају својства божанства. Они су попут свих осталих људи, осим што се издвајају по посланици коју су достављали од Аллаха.....74

23. Ислам позива робовању само Аллаху, кроз спровођење темељних ибадета (обредословља) као што су: Намаз (молитва, клањање), који се састоји од стајања, прегигања, падања ничице, спомињања Аллаха, изношења похвале Њему и дове. Муслиман сваким даном обавља молитву пет пута, услед чега нестају разлике међу људима. Богаташ, сиромаш, владар и потчињени, сви су у истом реду (ар. саффу). Зекат којим означава издвајање малог дела иметка, сходно условима и правилима која је одредио Узвишени Аллах. Зекат је обавеза богатих, а право сиромашних и других, једном у току године. Пост који подразумева устручавање од свега што га квари у данима месеца рамазана. Он има за циљ да одгоји човека и ојача његове амбиције и стрпљење. Хаџ, а то означава посету Мекке једном у току живота, и то ономе ко је способан и има могућност. Током

ходочашћа сви људи су једнаки у своме усмеравању ка Узвишеном Творцу, приликом чега нестају све разлике и поделе.....82

24. Једна од највећих специфичности ибадета у исламу јесте што њихов начин, време и услове обављања, одређује Узвишени Аллах, преко Свога Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и као такви остају, без било каквог додавања или одузимања од стране људи. Сви веровесници, нека је на њих мир и спас, позивали су ка извршавању ових темељних ибадета.....89

25. Посланик ислама је Мухаммед син Абдуллаха, потомак Исмаела сина Абрахамовог, нека је на њих мир и спас. Родио се 571. године по грегоријанском календару, у Мекки, где је и постао посланик, након чега се одселио у Медину. Са својим народом није суделовао у паганским обичајима, али је суделовао у пословима који су вредни и важни. И пре посланства био је веома лепог понашања, до те мере да су га његови сународници прозвали поверљивим. Када је напунио четрдесет година, постао је посланик, а његово посланство Узвишени Аллах помогао је одређеним знамењима и натприродним делима, међу којима је Часни Кур'ан, као највеће натприродно дело и знамење које траје до данас и трајаће до Судњег дана. Након што је употпунио достављање вере, преселио је на онај свет. У том моменту имао је шездесет и три године, а укопан је у Медини. Посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, печат је свих веровесника и посланика. Аллах га је послао са јасном упутом и

истинитом вером, како би људе извео из тмина паганства, неверства и незнања, у светло чистог монотеизма и исправног веровања. Аллах је посведочио да га је послао Својом дозволом, као позивача к Њему..... 92

26. Исламски верозакон (шеријат) који је доставио посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега, представља печат свих Аллахових посланица и закона. Ради се о потпуном и савршеном верозакону у којем се налази корист људима, како у питањима вере, тако и у питањима њихових међусобних односа. Овај верозакон, пре свега, чува веру људи, њихове животе, имања, разум и потомство. Њиме се докидају сви ранији верозакони, као што су пријашњи верозакони докидали једни друге. 99

27. Узвишени Аллах неће прихватити другу веру мимо ислама који је доставио посланик Мухаммед, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Никоме неће бити примљена и призната нека друга вера. 102

28. Племенити Кур'ан је књига коју је Аллах објавио посланику Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега. Кур'ан је говор Господара светова. Људима и ђаволима понуђено је као изазов да начине нешто слично Кур'ану или нешто слично макар једног поглавља. Овај изазов траје до данашњег дана. Племенити Кур'ан одговара на много важна питања у вези са којим милиони људи имају одређене недоумице. Кур'ан је очуван до данашњег дана, на изворном арапском језику на

којем је и објављен. Из њега није избачено нити једно слово, а његове се странице штампају и шире целим светом. Он је величанствена Књига, натприродно дело и заслужује да се чита како у оригиналу, тако и у преводу значења. Такође, и суннет посланика Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, очуван је и пренесен путем поузданих ланаца преносилаца. Његове изреке штампане су на арапском језику којим је говорио Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, а и преведене су на многе светске језике. Кур'ан и Суннет главни су извор исламских прописа и верозакона. Ислам се не учи из поступака појединаца који се њему приписују, него се црпе из божанске објаве: Кур'ана и суннета (посланичке праксе).	103
29. Ислам наређује добротинство родитељима, макар и не били муслимани. Такође, наређује и леп однос према деци.	110
30. Ислам наређује праведност у речима и делима, па чак и према непријатељима.	116
31. Ислам наређује добротинство према свим створењима и позива ка лепом понашању и најлепшим делима.	120
32. Ислам наређује лепе особине као што су: искреност, испуњавање обавеза, чедност, стид, храброст, труд, племенитост, помагање потребнима, давање хране гладнима, лепе комшијске односе, одржавање родбинских веза и благост према животињама.	123

33. Ислам је дозволио лепа јела и пића, наредио је чишћење срца, тела и места становања. Због тога је дозволио брак. Исто то наредио је и веровесницима, нека је на њих мир и спас. Они наређују и пропагирају све што је лепо и добро..... 131
34. Ислам је забранио све темељне грехе, попут ширка (многобоштва, идолатрије), неверовања, обожавања кипова, говора о Аллаху без знања, убијања деце, бесправног убијања, нереда по Земљи, сихра, видљивог и невидљивог разврата, блуда, истосполних односа, камате, конзумирања стрвине, мяса животиња које су жртвоване киповима и кумирима, конзумирања свињског мяса и других нечистих материја. Такође, ислам је забранио бесправно коришћење иметка сирочета, варање и закидање, прекидање родбинских веза. Сви веровесници сложни су када је у питању забрана споменутих лоших дела..... 133
35. Ислам забрањује сваки вид лошег понашања, као што је: лаж, варање, превара, проневера, завист, сплеткарење, крађа, насилништво, неправда. Забрањује свако ружно понашање. 141
36. Ислам забрањује пословања у којима су садржани камата, штета, обмана, неправда, варање, или пак воде негативним последицама и општој штети друштва, народа или појединца..... 151
37. Ислам штити разум и забрањује све што га може уништити и на њега негативно утицати, попут конзумирања алкохола. У исламу је дат велики положај разуму, јер само разумна особа, сматра се шеријатским обвезником. Ислам је разум ослободио

окова празноверја и паганства. У исламу нема тајни и прописа који посебно издвајају једну врсту људи над другим. Сви његови прописи и закони у складу су са исправним разумским промишљањима и засновани су на праведном поступању и мудрости.
..... 155

38. Када је реч о лажним религијама, ако њихови следбеници не разумеју одређене контрадикције и питања која ум одбацује, тада њихови верски ауторитети, обмањују своје следбенике да је религија изнад разума и да ум није у стању разумети религију и схватити је. С друге стране, ислам сматра веру светиљком која обасјава пут разуму. Следбеници лажних религија имају намеру да се човек ослободи разума и да их следи, док ислам од човека тражи будност разума, како би спознао истинска значења и суштину ствари. 159

39. Ислам уважава исправно знање и подстиче на научна истраживања, чиста од било каквих предрасуда. Ислам позива ка размишљању о нама и свету око нас. Исправне научне чињенице нису у колизији са исламом..... 161

40. Узвишени Аллах на ономе свету, неће прихватити дела и дати награду за њих, осим онима који су веровали у Њега, били Му покорни и сматрали истинитим све Његове посланике, нека је на њих мир и спас. Узвишени Аллах неће прихватити осим оне ибадете (видове обредословља) које је прописао. Поставља се питање: Како човек који не верује у Аллаха очекује да га Он награди?! Биће прихваћено веровање само оних који буду веровали

у све посланике без изузетка и који буду веровали у посланицу Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега. 165

41. Циљ свих божанских порука јесте да истинска вера уздигне човека како би постао искрени роб Аллаха, Господара светова и да га ослободи робовања човеку, материји или празноверјима. Ислам је вера која људе не чини свецима и не уздиже их мимо положаја који им припада, нити им даје статус господара и божанстава. 169

42. У исламу је Аллах прописао покајање које означава повратак своме Господару и дистанцирање од греха. Ислам брише сваки грех који се раније учинио, а и покајање поништава раније грехе. Нема потребе да се пред неким човеком признају учињени греси. 173

43. Ислам нам даје могућност да се директно обратимо Аллаху, без било каквог посредника. Ислам забрањује да се људи сматрају божанствима или Аллаховим ортацима у рубубијету (стварању и одржавању) и улухијету (обожавању). 176

44. На крају ове посланице подсећамо се да су људи различитих времена, националности и земаља, па чак и цела људска заједница, различити у својим идејама и циљевима, различити у свом окружењу и деловању. Свима њима потребан је водич који им показује стазу, систем који их уједињује и владар који их штити. Племенити посланици, нека је на њих мир и спас, преузимали су ту одговорност сходно упутама Аллахове објаве, упућивали су људе на пут доброте, окупљајући их око божанског закона,

судили су међу њима на исправан начин. Они су близу исправног пута сходно своме одзиву посланицима и близини времена у којем се десила одређена божанска посланица. Све посланице Узвишени Аллах окончао је посланицом Мухаммеда, нека је Аллахов благослов и мир на њега, одредивши да она буде трајна. Њу је учинио упутом људима, милошћу, светлом и водичем на путу који води Њему..... 179

45. Управо због тога, о човече, позивамо те да се искрено вратиш и истински предаш Аллаху, ослобођен од било каквих окова слепог слеђења и обичаја, да будеш свестан свога повратка Аллаху и да погледаш у своје стање и стање света око себе. Ако се окренеш исламу, бићеш срећан и на овоме и на будућем свету. Уколико имаш жељу прихватити ислам, на теби је само да посведочиш да нема божанства које заслужује обожавање осим Аллага и да је Мухаммед Његов посланик, те да се одрекнеш свега онога што се обожава мимо Аллага. Затим, требаш поверовати у оживљење након смрти, као и у истинитост полагања рачуна на ономе свету. Уколико све ово посведочиш, ти си постао муслиман, а након тога требаш обожавати Аллага на начин како је Он то прописао, клањајући намаз, удељујући зекат, те требаш постити месец рамазана и обавити хаџ, ако си у могућности..... 181